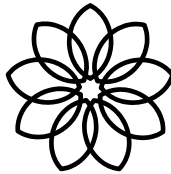

‘ABDU’L-BAHÁ

PÁRIZSI BESZÉDEK

Budapest, 2014

Fordította: Kozma Dániel
Lektorálta: Woods Andrea

A fordítás alapja:

Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, Illinois 60091, USA, 1995

Kiadja a Magyarországi Bahá'í Közösség
Országos Szellemi Tanácsa

ISBN 978-963-87806-8-3

Budapest, 2014

‘ABDU’L-BAHÁ

PÁRIZSI BESZÉDEK

TARTALOM

ELŐSZÓ.....	5
BEVEZETÉS.....	7
ELSŐ RÉSZ.....	11
1. A KEDVESSÉG ÉS ROKONSZENV KÖTELESSÉGE AZ IDEGENEKKEL ÉS A KÜLFÖLDIEKKEL SZEMBEN.....	13
2. AZ IGAZ GONDOLATOK EREJE ÉS ÉRTÉKE AZON MŰLIK, HOGY MEGNYILVÁNULNAK-E CSELEKEDTEKBEN.....	16
3. ISTEN A HATALMAS EGYÜTTÉRZŐ ORVOS, AKI EGYEDÜL HOZ IGAZ GYÓGYULÁST.....	18
4. A KELETI ÉS NYUGATI NÉPEK KÖZÖTTI EGYSÉG SZÜKSÉGESSÉGE.....	20
5. ISTEN MINDENT MEGÉRT, Ő SENKI ÁLTAL FEL NEM FOGHATÓ.....	22
6. A HÁBORÚ SZÁNALMAS OKAI; MINDENKI KÖTELESSÉGE TÖREKEDNI A BÉKÉRE.....	26
7. AZ IGAZSÁG NAPCSILLAGA.....	29
8. AZ IGAZSÁG FÉNYE KELETEN ÉS NYUGATON IS RAGYOG.....	31
9. AZ EGYETEMES SZERETET.....	33
10. 'ABDU'L-BAHÁ RABOSKODÁSA.....	37
11. ISTEN LEGNAGYOBB ADOMÁNYA AZ EMBER SZÁMÁRA.....	39
12. A FELHŐK, AMELYEK ELHOMÁLYOSÍTJÁK AZ IGAZSÁG NAPCSILLAGÁT.....	41
13. A VALLÁSOS ELŐÍTÉLETEK.....	43
14. ISTEN JÓTÉTEMÉNYEI AZ EMBERREL.....	47
15. SZÉPSÉG ÉS HARMÓNIA A SOKFÉLESEGBEN.....	49
16. KRISZTUS ELJÖVETELÉRŐL SZÓLÓ JÖVENDŐLÉSEK IGAZ JELENTÉSE.....	52
17. A SZENTLÉLEK - AZ ISTEN ÉS AZ EMBER KÖZÖTTI KÖZVETÍTŐ ERŐ.....	54
18. AZ EMBER KETTŐS TERMÉSZETE.....	56
19. AZ ANYAGI ÉS A LELKI FEJLŐDÉS.....	58
20. AZ ANYAG EVOLÚCIÓJA ÉS A LÉLEK FEJLŐDÉSE.....	60
21. SZELLEMI TALÁLKOZÓK PÁRIZSBAN.....	62
22. A KÉTFÉLE FÉNY.....	64
23. SZELLEMI TÖREKVÉS A NYUGATON.....	66
24. EGY PÁRIZSI LAKÁSBAN TARTOTT ELŐADÁS.....	68
25. BAHÁ'U'LLÁH.....	70
26. A JÓ ELGONDOLÁSOKAT VÁLTSUK CSELEKEDETEKKÉ.....	74

27. A VÍZ ÉS TŰZ ÁLTALI KERESZTELKEDÉS IGAZ JELENTÉSE.....	76
28. ELŐADÁS A L'ALLIANCE SPIRITUALISTE-BEN.....	78
29. A SZELLEM FEJLŐDÉSE.....	82
30. 'ABDU'L-BAHÁ IMÁI ÉS KÍVÁNSÁGAI.....	87
31. A TESTRŐL, A LÉLEKRŐL ÉS A SZELLEMÉRŐL.....	88
32. A BAHÁ'ÍOKNAK SZÍVVEL-LÉLEKKEL KELL MUNKÁLKODNIUK A VILÁG ÁLLAPOTÁNAK JOBBÍTÁSÁN.....	91
33. A HAMIS VÁDAKRŐL.....	93
34. NEM LEHETSÉGES IGAZI BOLDOGSÁG ÉS FEJLŐDÉS SZELLEMISSÉG NÉLKÜL.....	97
35. 35. BÁNAT ÉS FÁJDALOM.....	100
36. A TÖKÉLETES EMBERI ÉRZÉSEK ÉS ERÉNYEK.....	103
37. AZ EMBEREK KEGYETLEN KÖZÖMBŐSSÉGE AZ IDEGEN NÉPEK SZENVEDÉSEI IRÁNT.....	105
38. NE BÁTORTALANODJUNK EL AZÉRT, MERT SZÁMUNK CSEKÉLY!.....	107
39. 'ABDU'L-BAHÁ SZAVAI WAGNER TISZTELETES TEMPLOMÁBAN.....	109
MÁSODIK RÉSZ.....	113
Bahá'u'lláh tanításainak tizenegy alapelve, ahogyan azt 'Abdu'l-Bahá Párizsban ismertette.....	115
40. TEOZÓFIAI TÁRSASÁG, PÁRIZS.....	116
41. AZ ELSŐ ALAPELV – AZ IGAZSÁG KERESÉSE.....	122
42. A MÁSODIK ALAPELV – AZ EMBERISÉG EGYSÉGE.....	125
43. A HARMADIK ALAPELV.....	127
44. A NEGYEDIK ALAPELV – A VALLÁS ÉS A TUDOMÁNY KÖZÖTTI ÖSSZEFÜGGÉS ELFOGADÁSA.....	128
45. AZ ÖTÖDIK ALAPELV – AZ ELŐÍTÉLETEK ELTÖRLÉSE.....	132
46. A HATODIK ALAPELV – A LÉTEZÉS FELTÉTELEI.....	136
47. A HETEDIK ALAPELV – AZ EMBEREK EGYENLŐSÉGE.....	139
48. A NYOLCADIK ALAPELV – AZ EGYETEMES BÉKE.....	140
49. A KILENCEDIK ALAPELV – A VALLÁS ELKÜLÖNÜLÉSE A POLITIKÁTÓL.....	142
50. A TIZEDIK ALAPELV – A NEMEK EGYENLŐSÉGE.....	145
51. A TIZENEGYEDIK ALAPELV – A SZENTLÉLEK HATALMA.....	148
52. EME HATALMAS ÉS DICSŐSÉGES ÜGY.....	151
53. AZ UTOLSÓ TALÁLKOZÓ.....	153
HARMADIK RÉSZ.....	157
54. 'ABDU'L-BAHÁ ELŐADÁSA A BARÁTOK TALÁLKOZÓHELYÉN.....	158

55. AZ IMA	161
56. A GONOSZ	162
57. A LÉLEK FEJLŐDÉSE	163
58. A SZERETET NÉGY FORMÁJA	164
59. 'ABDU'L-BAHÁ ÁLTAL KINYILATKOZTATOTT TÁBLA.....	166

ELŐSZÓ

1. A *Párizsi beszédék* első kiadása, melyet a United Press adott ki 1912-ben Surrey-ben, csupán 'Abdu'l-Bahá azon beszédeit tartalmazta, melyek 1911 októbere és decembere között hangzottak el Párizsban. A második kiadásban, amely 1915-ben jelent meg, ezekhez hozzátettek kiegészítő részeket, három előadás és egy tábla formájában, melyeket 'Abdu'l-Bahá 1912 és 1913 között Angliában tett látogatása során jegyeztek le. Ezek a kiegészítő szövegek minden további kiadásnak a részét képezték, és mára közkeletűen összetartozónak tekintik őket a könyvvel. Ebben a legújabb kiadásban megfontolásra került a kiegészítő rész megfelelő kezelésének kérdése, és az a döntés született, hogy bár a szövegek benne maradnak a könyvben, csak egy újonnan létrehozott „Harmadik részben”. (A könyvben lévő szöveg korábban mindössze két részre lett felosztva.) A beszédeket továbbá első alkalommal számoztuk meg, valamint a Bahá'í Könyvkiadók Nemzetközi Konferenciája által 1992-ben elfogadott javaslatokkal összhangban a bekezdéseket is számozással láttuk el, a szöveg idézését és fordítását segítő.

2. 'Abdu'l-Bahá franciaországi tartózkodása idején perzsául tartott beszédeket, melyeket akkor lefordítottak franciára. A *Párizsi beszédék* négy Nagy-Britanniából érkezett látogató - Lady Sarah Louisa Blomfield és két lánya, Mary Esther Blomfield és Rose Ellinor Blomfield, valamint Beatrice Marion Platt - eredeti jegyzeteinek gyűjteménye. Ezeket a jegyzeteket később lefordították angolra és kiadták őket 'Abdu'l-Bahá javaslatára. A négy fordító kétségei ellenére közös erőfeszítésük gyümölcse, a *Párizsi beszédék*, az egyik legnépszerűbb és legszélesebb körben használt bahá'í könyvnek bizonyult, melyet számos nyelvre lefordítottak. Mint minden gyűjteményes munka esetén, itt is tapasztalható bizonyos stílusbeli eltérés az egyes beszédék között, de a történelmi hitelesség végett csupán néhány szükséges változtatást hajtottunk végre az Igazságosság Egyetemes Házának jóváhagyásával.

3. 1912 óta összesen tizenegy kiadást és számos újranomást élt meg a könyv, és egy bizonyos ideig az előadások az Amerikai Egyesült Államokban is kiadásra kerültek *'Abdu'l-Bahá bölcsessége* címmel. A tizenkettedik kiadásban szeretnénk kifejezni hálás köszönetünket a Franciaországi Bahá'íok Országos Szellemi Tanácsának (Assemblée Spirituelle Nationale des Bahá'ís de France), hogy rendelkezésünkre bocsátották az 'Abdu'l-Bahá párizsi látogatásai során meglátogatott néhány

hely fényképeit. 'Abdu'l-Bahá további két alkalommal tett látogatást Párizsban, amely által ezt a gyönyörű várost felbecsülhetetlen értékű szellemi hagyatékkal ajándékozta meg.

BEVEZETÉS

1. Nyugaton a XX. század első fele nagy változások időszaka volt, ellentétes vágyaké és reményeké. Sok embert foglalkoztatott a szellemi útkeresés, amely olyan különböző területekre vezette őket, mint a spiritizmus, a gyógyítás, a teozófia és az okkultizmus, vagy közel vonzotta őket fundamentalista és új karizmatikus szektákhoz a vallás fő csapásirányán belül. Ehhez társult még a szociális érzékenység erősödése, amely a munkásmozgalomban, a szocializmusban és a kezdeti jóléti államban fejeződött ki. A nemzetközi politikai rendszer ingatagsága ugyanakkor egyre növekvő mértékben köztudottá vált, és jelen volt a félelem, hogy a helyi összetűzések sokkal szélesebb körű konfliktusokká fokozódhatnak. A hagyományos hitrendszereket próbára tette a szekularizmus terjedése, és az új, erős középosztály felemelkedése, amelynek újonnan szerzett vagyona a XIX. század gyarmati hódításai által biztosított piacokon és nyersanyagokon alapult.

2. Ebbe a világba lépett be 'Abdu'l-Bahá 1911-ben. 'Abdu'l-Bahá Bahá'u'lláh-nak, a bahá'í hit Alapítójának a fia volt. Arra ítéltetett, hogy kilenc éves korától fogságban és száműzetésben éljen a zsarnoki Ottomán Birodalom szorításában, míg végül idős emberként szabadult ki a börtönből. Annak ellenére, hogy egészsége megromlott a sok éven át tartó nélkülözés miatt, 'Abdu'l-Bahá egy sor nagyszabású utazásra vállalkozott, hogy hirdesse az Édesapja által kinyilatkoztatott új örömhírt. Kilenc hetet töltött Párizsban 1911. október 3-ától december 2-áig egy olyan utazás keretében, melynek során több európai országba és Észak-Amerikába is eljutott.^{1*}

3. Útjai során 'Abdu'l-Bahá jelentős közönséget vonzott minden társadalmi osztályból, akik izgatottan hallgatták szavait. Annak ellenére, hogy hivatalos oktatásban nem részesült, 'Abdu'l-Bahá könnyedén társalgott a kor vezető gondolkodóival, a kormány és az egyház elöljáróival, akik útmutatást kértek tőle, de egyaránt megtalálta a hangot az egyszerű munkásokkal, a mellőzött szegényekkel vagy akár a politikai radikálisokkal is. A veleszületett bölcsességgel felruházott szent alakjának hírneve rohamosan nőtt, és széleskörű nyilvánosságot kapott a sajtóban.

¹ a ford. megjegyzése: 'Abdu'l-Bahá 1913 áprilisában Budapesten is látogatást tett az Osztrák-Magyar Monarchia orientalista köreinek meghívására.

4. Habár nem ismerte a nyugati normákat és gondolkodásmódot, 'Abdu'l-Bahá mégis képes volt a kultúra és a hagyomány korlátain felülemelkedni, és a sokszínű hallgatósága által leglényegesebbnek tartott témákat kifejteni. Ahogyan Európában és Észak-Amerikában utazott, egy olyan jövőképet hirdetett, amely Édesapja tanításainak egyedülállóan mély megértésén alapult, és amely egy olyan új társadalmi rendről szólt, amely beteljesíti majd az igazságos, békés és harmonikus világ iránti leghőbb vágyunkat. Egy olyan jövőt vetített elénk, amely legmerészebb álmainkat is felülmúlja, ha bizonyos folyamatokat gondosan erősítünk, és bizonyos szemléletmódokat támogatunk. Ugyanakkor azt is előre látta, hogy milyen irányt vesznek majd más fejlemények, ha ellenőrizetlenül mennek tovább a maguk útján, és világos tanácsokat és intelmeket adott, hogy e végzetes sorsot hogyan kerüljük el. Ösztönösen nagy figyelmet szentelt azokra, akik mélyebbre ható tanácsra vágytak, megosztva velük teljes együttérzését és feltétel nélküli szeretetét, újjáélesztve bennük a remény és a hit szellemét. Türelemmel, humorral és mélységes szimpátiával ajánlotta fel bölcsessége igazgyöngyeit a boldogság és a szellemi fejlődés természetéről, miközben rávilágított a személyes átalakulás és az igazságosabb, valamint emberségesebb társadalom létrehozása közötti összefüggésre.

5. 'Abdu'l-Bahá Párizsban tartott beszédei Bahá'u'lláh széleskörű témákat átfogó legfontosabb tanításainak esszenciális összefoglalásának tekinthetők. A társadalmi reform területén 'Abdu'l-Bahá számos olyan témát kifejtett, mint a nők jogai, a faji előítélet, az idegengyűlölet és a parttalan nacionalizmus, a háború eltörlése, valamint a nemzetek közötti kollektív biztonság és béke megalapozása. Azt, hogy milyen őszintén törődik a leigázottakkal és az elnyomottakkal, és hogy mély aggodalmat érez a gazdagok és a szegények közötti visszataszító egyenlőtlenség miatt, számtalan személyes áldozattal és kedvességgel fejezte ki, az emberi jogokra és a felelősségvállalásra irányuló megannyi kijelentése pedig megkérdőjelezte a kor berögzült társadalmi szabályait.

6. Szellemi témái ősidők óta feltett kérdésekre is válaszolnak; mi Isten természete, és mi a léleké vagy a szereteté? Hogyan tehet szert valaki lelki tulajdonságokra? Számos olyan témát fejtett ki, amely a keresztények külön érdeklődésére tartott számot, beleértve a bibliai próféciákat is, és megmutatta, hogy Isten miként nyilatkoztatja ki az emberiségnek a vallásos igazságot fokozatosan olyan közvetítőkön keresztül, mint Krisztus és Bahá'u'lláh.

7. 'Abdu'l-Bahá jövőképe egy olyan világról szólt, amely megbékélt az egységében, szemléletmódjában egyetemes, és dicsőséges sokféleségében egyesül. Az 1900-as évek elején azonban Európa szerte az embereket a birodalmi pompa káprázata nyűgözte le, és magával ragadta őket a mámorító nacionalizmus, az új tudományos és technológiai eredmények csodái pedig szinte rabul ejtették őket. Miközben a vezetők egymással versengve építették a háború pokoli gépezeteit, kevesen figyelmeztek a békéért zengő trombitaszóra, melyet egy elaggott fogoly hozott a széteső Török Birodalom egy félreeső zugából. Európa a katasztrófa küszöbén állt, és 'Abdu'l-Bahá tudta ezt, Szavai valódi jelentőségének megnyilvánulásához azonban két világháború kollektív szenvedésére volt szükség, melyet a politikai, társadalmi és vallási rendszerek globális mértékű széthullása követett.

8. Közel egy évszázaddal később 'Abdu'l-Bahá párizsi beszédei még mindig jelentősen hozzájárulhatnak mai gondolkodásunkhoz. Új, sokkal megfelelőbb szemszögből láttatják velünk világunkat, előítélettől mentesen, a múlt bénító ellentmondásaitól megszabadítva, minden embert ugyanannak az egy emberi család tagjának tekintve. Megvilágítják, hogy a jóság lehetősége benne rejlik az emberi természetben, és megmutatják, hogy minden vallás része egy Istentől származó útmutatás-láncolatnak, mely a távoli múltból a messiás jövőbe ível, a vallást pedig az egység, semmint a megosztottság forrásaként tekintik, láttatva azt, hogy a személyes megváltás szorosan összekapcsolódik az egész világ megváltásával egy új társadalmi rend megalapításán keresztül. 'Abdu'l-Bahá tanácsai nem csupán szellemileg felemelőek, hanem gyakorlatiasak is, és igazán megfelelnek azoknak az embereknek, akiket talán jobban érdekel a „hogyan”, mint a „miért”. Olyan stratégiákat nyújt, melyek közvetlenül Bahá'u'lláh tanításaiból fakadnak, és amelyek képessé teszik az embereket arra, hogy közösen és egységben munkálkodjanak, valamint megmutatja, hogy hogyan alkalmazzuk és fordítsuk le azokat a szellemi tanításokat a mindennapi cselekvésre.

9. 'Abdu'l-Bahá nagy hangsúlyt helyez arra, hogy a vallásos és szellemi igazságot mindenki saját maga fedezze fel, ahelyett hogy mások gondolataira támaszkodna; ez ugyanis létfontosságú ahhoz az öntudathoz és önbecsüléshez, melyet oly sokan keresnek manapság. És talán ami a legfontosabb, 'Abdu'l-Bahá nem egyszerűen csak prédikált az erényről, hanem megmutatta és aszerint is élt. Ahogyan előre tekintünk kicsiny bolygónk egyre jobban kibontakozó kritikus helyzetére, 'Abdu'l-Bahá

példaképében nem csupán egy új etikát, egy új erkölcsöt találunk az egész világ számára, hanem egy valódi modellt is arra, hogy hogyan élhetjük az életünket: ebben rejlik Tanításainak maradandó ereje. A Párizsi beszéd 'Abdu'l-Bahá nyugaton tartott előadásainak első kiadásaként tehát tartós értéket képvisel. Az a tény, hogy 'Abdu'l-Bahá útmutatását még nem alkalmaztuk egyetemesen, talán még jobb ok arra, hogy olvassuk Szavait és megfontoljuk jövőnkre nézve, hogy azokat átültessük a gyakorlatba.

ELSŐ RÉSZ

1. A KEDVESSÉG ÉS ROKONSZENV KÖTELESSÉGE AZ IDEGENEKKEL ÉS A KÜLFÖLDIEKKEL SZEMBEN

1911. október 16-a és 17-e

1. Amikor egy ember az arcát Isten felé fordítja, mindenütt napfényre lel. Minden ember a testvére. Ne hagyjátok, hogy a bevett szokások miatt ridegnek és ellenszenvesnek tűnjetek, amikor idegenekkel találkoztok más országokból. Ne tekintetek úgy rájuk, mintha azt gyanítanátok, hogy ők gonosztevők, tolvajok vagy faragatlanok. Fontosnak tarjátok, hogy nagyon óvatosak legyetek, nehogy kitegyétek magatokat annak a kockázatnak, hogy efféle, bizonyára nemkívánatos emberekkel ismerkedjétek meg.

2. Kérlek benneteket, ne csupán magatokra gondoljatok! Legyetek kedvesek az idegenekhez, jöjjenek akár Törökországból, Japánból, Perziából, Oroszországból, Kínából vagy a világ bármely más országából!

3. Segítsetek nekik otthon érezni magukat; tudjátok meg hol a szállásuk, és kérdezzétek meg, hogy nyújthatok-e nekik bármilyen szolgálatot; próbáljátok életüket egy kicsit boldogabbá tenni!

4. Ily módon, még akkor is, ha néha netán igaznak bizonyulna, amit róluk először gyanítottatok, tegyetek erőfeszítést arra, hogy kedvesek legyetek velük – ez a kedvesség segíti majd őket, hogy jobbá váljanak!

5. Végső soron miért is kellene bármely külföldi emberrel idegenként bánni?

6. Hadd tudják meg mindazok, akikkel találkoztok, anélkül hogy azt a tényt hirdetnétek, hogy valóban bahá'í-ok vagytok.

7. Ültessétek át a gyakorlatba Bahá'u'lláh Tanítását, amely a minden nemzet iránti kedvességről szól! Ne elégedjétek meg azzal, hogy pusztán szavakban mutattok barátságot, izzék szívetek szerető kedvességben mindenki iránt, aki utatokat keresztezi!

8. Ó ti, a nyugati nemzetekhez tartozók, legyetek kedvesek azokhoz, akik a keleti világból érkeznek, hogy közöttetek járjanak! Felejtsetek el bevett szokásaitokat, amikor velük beszéltek; számukra azok ismeretlenek! A keleti embereknek ez a modor ridegnek és barátságtalannak tűnik. Legyen inkább magaviseletetek rokonszenves! Váljon láthatóvá, hogy eltölt

benneteket az egyetemes szeretet! Amikor egy perzsával vagy bármely más idegennel találkoztok, beszéljeteK vele úgy, mint egy barátal; ha magányosnak tűnik, próbáljateK a segítségére lenni, részesítseteK készséges szolgálatotokban; ha szomorú lenne, vigasztaljátok, ha szegény, gyámolítsátok, ha elnyomott, mentséteK meg, ha szenvedne, bátorítsátok! Ha így cselekszeteK, akkor bizonyosságot teszeteK arról, hogy nem csupán szavaitokban, hanem tetteiteKben is valóban úgy tekinteteK minden emberre, mint a testvéreiteKre.

9. Mi haszna egyet érteni abban, hogy az egyetemes barátság jó, és hogy az emberi faj szolidaritásáról úgy beszélünk, mint egy nagy eszméről? Ha ezen gondolatokat nem ültetiteK át a cselekvés világába, akkor teljesen hasztalanok.

10. A világban a rossz azért marad fenn, mert az emberek mindössze csak beszélnek eszméikről, és nem törekszenek arra, hogy a gyakorlatban is megvalósítsák azokat. Ha a tettek vennék át a szavak helyét, akkor a világ nyomorúsága hamarosan kényelemmé változna.

11. Az az ember, aki nagy jót cselekszik, és nem beszél róla, úton van a tökéletesség felé.

12. Az az ember, aki egy kevés jót visz véghez, beszédében pedig azt felmagasztalja, nagyon keveset ér.

13. Ha szeretlek, nem szükséges folyamatosan a szeretetemről beszélni – tudni fogod azt szavak nélkül is. Ha viszont nem szeretlek, azt is tudni fogod – és akkor sem hinnél nekem, ha ezerszer elmondanám neked, hogy szeretlek.

14. Az emberek hatalmas ügyet csinálnak a jóságukból, halmozva a szép szavakat, mert arra vágnak, hogy nagyszerűbbnek és jobbnak gondolják őket, mint társaikat, elismertséget hajszolva az emberek szemében. Azok, akik a legtöbb jót cselekszik, a legkevesebb szóval említik tetteiket.

15. Isten gyermekei úgy végzik munkájukat, hogy nem dicsekszenek, betartva az Ő törvényeit.

16. Az a reményem, hogy mindig kerülni fogjátok a zsarnokságot és az elnyomást; hogy szakadatlanul munkálkodni fogtok, amíg minden vidéken

igazságosság uralkodik majd, és hogy megőrzitek tiszta szíveteket, és a kezetek mentes lesz az igazságtalanságtól.

17. Ez az, amit az Istenhez való közel kerülés megkíván, és én is ezt várom tőletek.

2. AZ IGAZ GONDOLATOK EREJE ÉS ÉRTÉKE AZON MÚLIK, HOGY MEGNYILVÁNULNAK-E CSELEKEDETEKBEN

Október 18-a

1. Az ember valósága a gondolkodásában áll, nem pedig az anyagi testében. A gondolatok ereje és az állati természet ereje kiegészíti egymást. Habár az ember része az állatvilágnak, birtokában van a gondolkodás hatalma, amely minden más teremtmény fölé emeli.

2. Ha egy ember gondolata folytonosan mennyei dolgokra irányul, akkor egyre emelkedettebbé válik; ha azonban a gondolatai nem szárnyalnak, hanem lefelé irányulnak, hogy ezen világ dolgaira összpontosítsanak, akkor egyre jobban és jobban anyagivá válik, mígnem olyan állapotba jut, ami alig jobb, mint az állaté.

3. A gondolatokat két fő csoportra oszthatjuk:

1. Azon gondolatok, melyek kizárólag a gondolat világához tartoznak.

2. Azon gondolatok, melyek cselekedetekben fejezik ki magukat.

4. Egyes férfiak és nők büszkék magasztos gondolataikra, de ha ezek a gondolatok soha nem érik el a cselekedetek síkját, akkor haszontalanok maradnak: egy gondolat ereje azon múlik, hogy megnyilvánul-e tettekben. Ugyanakkor a haladó és fejlődő világban előfordulhat, hogy egy filozófus gondolatai más emberek tetteiben fejeződnek ki, még akkor is, ha önmaga képtelen vagy nem szándékozik megvalósítani nagyszerű eszméit saját életében. A filozófusok nagy része ehhez a csoporthoz tartozik, tanításaik jóval túlszárnyalják tetteiket. Ez a különbség az általában filozófusoknak nevezett és a Szellemi Tanítóként ismert gondolkodók között. A Szellemi Tanító az első, aki követi saját tanításait; Ő lehozza a cselekedetek világába saját szellemi elgondolásait és eszméit. Az Ő Isteni gondolatai megnyilvánulnak a világban. Az Ő gondolata Önmaga, melytől Ő elválaszthatatlan. Amikor azt tapasztaljuk, hogy egy filozófus az igazságosság fontosságát és nagyszerűségét hangsúlyozza, majd pedig egy kizsákmányoló uralkodót az elnyomásban és a zsarnokságban bátorít, akkor hamar rájövünk, hogy ő az első csoportba tartozik: mert ő mennyei

gondolatokkal rendelkezik, de nem gyakorolja a hozzá tartozó mennyei erényeket.

5. Ez lehetetlen a Szellemi Tanítók esetében, mert Ők mindig kifejezik magasztos és nemes gondolataikat tettekben.

3. ISTEN A HATALMAS EGYÜTTÉRZŐ ORVOS, AKI EGYEDÜL HOZ IGAZ GYÓGYULÁST

Október 19-e

1. Minden igaz gyógyulás Istentől jön. Két oka van a betegségnek: az egyik anyagi, a másik lelki. Ha a betegség testi jellegű, akkor anyagi orvosság szükséges, ha viszont a lélek betegedett meg, akkor szellemi gyógyszer kell.

2. Csak akkor lehetünk teljesen éppé, ha mennyei áldás bocsáttatik ránk, mialatt gyógyulunk, mivel az orvosság csupán külső és látható eszköz, mely által mennyei gyógyulásban részesülünk. A lélek gyógyulása nélkül a testi felépülés mit sem ér. Minden Isten kezében van, és Nélküle számunkra nincs egészség.

3. Sokan éppen azon betegség által lelték végül halálukat, melyet mélyebben tanulmányoztak. Arisztotelész példának okáért az emésztés kutatásával foglalkozott, és belgyógyászati betegségben hunyt el. Avicenna a szívműködés szakértője volt, mégis szívbetegségben halt meg. Isten a hatalmas együtt érző Orvos, és egyedül Neki áll hatalmában igaz gyógyulást adni.

4. Minden teremtmény Istentől függ, bármekkorának tűnik is tudásuk, hatalmuk és függetlenségük.

5. Vedd szemügyre a Föld hatalmas királyait! Minden hatalom megadatott nekik, amit ember csak adhat, de amikor a halál szólítja őket, engedelmeskedniük kell, akárcsak a kapuik előtt sorakozó földműveseknek.

6. Nézd meg az állatokat is, milyen tehetetlenek látszólagos erejük ellenére! Az elefántot, az állatok legnagyobbikát, mennyire zavarja a légy, és az oroszlán nem menekülhet a fereg okozta küszködésektől. Még az embernek is, aki a teremtett lények legmagasabb szintű formája, számos dologra van szüksége a puszta léthez: először is levegőre, melytől ha néhány percre megfosztatik, meghal. Függ továbbá a víztől, az ételtől, a ruhától, a melegtől és sok más egyéb dologtól. Minden oldalról veszélyek és nehézségek veszik körül, amelyekkel fizikai teste egyedül képtelen megbirkózni. Ha egy ember körülnéz a világban, láthatja, hogy minden teremtett dolog a Természet törvényeinek van alárendelve és azoktól függ.

7. Ez idáig egyedül az ember volt képes arra, szellemi erejénél fogva, hogy kiszabaduljon, az anyag birodalma fölé emelkedjen és azt saját szolgálatába állítsa.

8. Isten segítségével nélkül az ember csupán olyan, mint az állatok, melyek elpusztulnak, de Isten olyan csodálatos hatalommal ruházta fel az embert, hogy örökké felfelé tekintsen, és az Ő isteni Kegyeleméből más adományokkal együtt befogadja a gyógyulást.

9. Sajnos az ember azonban nem hálás ezért a magasztos jóságért, és inkább a nemtörődömség álmát alussza, nem figyelmezve arra a hatalmas kegyelemre, amelyben Isten részesítette, arcát pedig elfordítja a fénytől, és útját a sötétségben járja.

10. Buzgón imádkozom azért, hogy ti ne legyetek ilyenek, hanem arcotokat inkább állhatatosan a fény felé fordítsátok, hogy olyanokká váljatok, mint a fénylő fáklyák az élet sötétlő helyein.

4. A KELETI ÉS NYUGATI NÉPEK KÖZÖTTI EGYSÉG SZÜKSÉGESSÉGE

Október 20-a, péntek

‘Abdul’-Bahá így szolt:

1. A múltban, ahogyan jelenleg is, az Igazság Szellemi Napcsillaga mindig a Kelet horizontján ragyogott fel.

2. Ábrahám Keleten jelent meg. Keleten lépett fel Mózes, hogy vezesse és tanítsa a népet. A keleti horizonton tűnt fel az Úr Jézus Krisztus is. Mohamed egy keleti nép közé küldetett. A Báb Perzsia keleti vidékén emelkedett fel. Bahá'u'lláh a Keleten élt és tanított. Az összes nagy Szellemi Tanító a keleti világban tündökölt fel. Bár Krisztus Napjának hajnala Keleten hasadt, annak ragyogása Nyugaton nyilvánult meg, ahol dicsőségének szétáradása tisztábban láthatóvá vált. Az Ő Tanításainak isteni fénye erősebben világított a nyugati világban, ahol gyorsabban elterjedt, mint megszületésének földjén.

3. Napjainkban a Keletnek anyagi fejlődésre van szüksége, míg a Nyugat szellemiségben szenved hiányt. Jó lenne, ha a Nyugat Kelet felé fordulna a megvilágosodásért, és cserébe átadná tudományos ismereteit. Az adományok kölcsönös cseréje szükségeltetik.

4. A Kelet és a Nyugat össze kell fogjon, hogy megadják egymásnak azt, aminek híján vannak. Ez az egység egy igaz civilizációt hoz majd el, amelyben a szellemiség kifejeződik és megvalósul az anyag világában.

5. Ha ily módon részesülnek egymás adományaiban, akkor a legnagyobb harmónia fog uralkodni, minden nép egyesül, a tökéletesség nagyszerű szintjére emelkednek és egészen összekovácsolódnak, s ez a világ Isten tulajdonságainak fénylő tükröződésévé válik majd.

6. Nekünk mindannyiunknak, a keleti és a nyugati nemzeteknek egyaránt, éjt nappá téve azon kell szívvel-lélekkel munkálkodnunk, hogy elérjük ezt a magasztos eszményt, hogy erős egységgé forrasszuk a Föld minden népét. Minden szív új életre kel majd, minden szem felnyílik, a legcsodálatosabb erő megadatik és az emberiség boldogsága biztosíttatik.

7. Imádkozzunk, hogy Isten Kegyelme által Perzsia képessé váljon a Nyugat anyagi és gondolati civilizációjának befogadására, melyért viszonzásképpen szellemisége fényét adja az Isteni Gondviselés által. Az egyesült nyugati és keleti népek tetterős, odaadó munkája sikerrel jár majd és eléri ezt az eredményt, mert a Szentlélek ereje támogatja majd őket.

8. Bahá'u'lláh Tanításainak alapelveit gondosan kell tanulmányozni egyenként, amíg az ész és a szív meg nem valósítja és fel nem fogja őket – így váltok majd a fény erős követőivé, igazán szellemivé, Isten mennyei seregévé, magatokévé téve és terjesztve az igaz civilizációt Perzsiában, Európában és az egész világon!

9. Ez lesz a földre szállt mennyország, amikor az egész emberiség egybegyűlik majd a Dicsőség Királysága egységének sátra alatt.

5. ISTEN MINDENT MEGÉRT, Ő SENKI ÁLTAL FEL NEM FOGHATÓ

Október 20-a, péntek este

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Számos találkozót tartanak Párizsban minden egyes napon különböző célból, hogy megvitassák a politikát, a kereskedelmet, az oktatást, a művészetet, a tudományt és sok más egyéb témát.

2. Mindezek a találkozók jók: *ez* a gyülekezet azonban azért jött össze, hogy résztvevői Isten felé fordítsák arcukat, hogy megtudják, hogyan munkálkodhatnak a legjobban az emberiségért, hogy az előítéletek eltörlésének módját kutassák, és azt, hogy a szeretet és az egyetemes testvériség magjait hogyan ültessék el az emberi szívekben.

3. Istennek tetsző összejövételünk indítéka, és áldását adja rá.

4. Az Ótestamentumban azt olvassuk, hogy Isten azt mondja: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra!” Az Evangéliumban Krisztus azt mondja: „Én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van.”² A Koránban Isten azt mondja: „Az ember az Én Misztériumom és Én az övé.” Bahá’u’lláh azt írja, hogy Isten így szól: „Szíved az Én otthonom, szenteld meg azt, hogy leszállhassak oda! Lelked az Én kinyilatkoztatásom helye, tisztítsd meg azt, hogy megnyilatkozhassam ott!”

5. Mindezek a szent szavak megmutatják nekünk, hogy az ember Isten képére teremtett: azonban Isten Lényege felfoghatatlan az emberi elme számára, mivel a véges megértés nem alkalmazható ezen végtelen Misztériumra. Isten mindent magában foglal: Őt semmi sem képes magában foglalni. A tartalmazó felette áll annak, amit tartalmaz. Az egész hatalmasabb annak részeinél.

6. Azok a dolgok, amelyeket az emberek megértenek, nem eshetnek kívül a felfogóképességükön. Így hát lehetetlen az emberi szív számára,

² János 14:2

hogy Isten fenségének természetét felfogja. Képzeletünk csak arról tud képet alkotni, amelyet képes létrehozni.

7. A megértés képessége eltérő szinten van a teremtés különböző királyságaiban. Az ásványok, a növények és állatok világi mind képtelenek felfogni azt, ami a teremtésben rajtuk túlmutat. Az ásvány nem képes elképzelni a növény növekedési képességét. A fa képtelen felfogni az állatok mozgásának képességét, és azt sem tudja megérteni, hogy mit jelent a látás, a hallás vagy a szaglás érzékeivel rendelkezni. Ezek mind az anyagi teremtéshez tartoznak.

8. Az ember részese ennek a teremtésnek, azonban lehetetlen az alacsonyabb királyságok bármelyikének is, hogy megértse, hogy mi is történik az emberi elmében. Az állat számára felfoghatatlan az emberi lény intelligenciája, csak azt tudja, amit állati érzékeivel észlel, és nem képes semmit sem elképzelni absztrakt módon. Az állat nem tudja megtanulni, hogy a Föld gömbölyű, és hogy a Nap körül kering, vagy azt, hogy épül fel a vezetékes táviró. Ezek a dolgok csak az ember számára lehetségesek. Az ember a teremtés legmagasabb szintű alkotása, minden teremtmény közül legközelebb áll Istenhez.

9. Minden magasabb rendű királyság felfoghatatlan az alacsonyabb rendűek számára. Hogyan lenne akkor lehetséges, hogy a teremtmény, az ember, megértse a mindenség mindenható Teremtőjét?

10. Amit elképzelünk, az nem az Isten Valósága. Ő, a Megismerhetetlen, a Felfoghatatlan, messze meghaladja az ember legmagasabb elgondolásait.

11. Minden létező teremtmény az Isteni Gondviseléstől függ. Az Isteni Kegyelem adományozza magát az életet. Ahogyan a Nap fénye az egész világot beragyogja, úgy árad Isten végtelen Kegyelme minden teremtményre. Ahogyan a Nap megérleli a Föld gyümölcsseit, s életet és melegséget ajándékoz minden élőnek, úgy ragyog az Igazság Napja minden lélekre, eltöltve őket az Isteni szeretet és megértés tűzével.

12. Abból is látható, hogy az ember a teremtett világ többi része felett áll, hogy az embernek lelke van, amelyben az Isteni szellem lakozik. Más teremtmények lelke lényegében alacsonyabb rendű.

13. Kétségtelen tehát, hogy minden teremtett lény közül az ember áll legközelebb Isten természetéhez, és ezért az Isteni Kegyelem nagyszerű adományában részesül.

14. Az ásványi világ birtokolja a létezés képességét. A növény rendelkezik a létezés és a növekedés képességével. Az állat a létezésen és a növekedésen túl birtokolja a mozgás és az érzékszervek használatának képességét is. Az emberi világban megtaláljuk az alacsonyabb világok valamennyi jellemzőit, melyekhez jóval több adódik. Az ember minden korábbi teremtés összegzése, mert mindet magában foglalja.

15. Az embernek megadatott az értelem különleges adománya, mely által nagyobb részt képes befogadni az Isteni fényből. A Tökéletes Ember olyan, mint egy fényesre csiszolt tükör, amely visszatükrözi az Igazság Napcsillagát, megnyilvánítva Isten tulajdonságait.

16. Krisztus Urunk mondotta: „aki engem látott, látta az Atyát”– az Isten megnyilvánulását az emberben.

17. A Nap nem hagyja el helyét az égen és száll alá a tükörbe, mivel a felemelkedés és leereszkedés, az érkezés és a távozás cselekedetei nem tartoznak a Végtelenhez, azok a véges lények módjai. Isten megnyilvánulásában, a tökéletesre csiszolt tükörben olyan formában jelennek meg az Isteni tulajdonságok, amelyben az ember képes felfogni azokat.

18. Ez olyan egyszerű, hogy mindenki megérti, és amit képesek vagyunk megérteni, szükségképpen el kell fogadnunk.

19. Atyánk nem von majd minket felelősségre olyan dogmák elutasítása miatt, amelyeket nem tudunk elhinni vagy megérteni, mert Ő mindig is végtelenül igazságos az Ő gyermekeivel.

20. Ez a példázat azonban olyan logikus, hogy minden elme felfoghatja, amely hajlandó fontolóra venni.

21. Válgék mindegyikötök fénylő lámpássá, melynek izzó lángja Isten Szeretete! Izzék szívetek az egység ragyogásával! Világosítsa meg szemeteket az Igazság Napcsillagának kiáradó fényességé!

22. Párizs városa igen gyönyörű. A jelenlegi világban lehetetlen lenne egy civilizáltabb és jobban felszerelt várost találni az anyagi fejlettség minden szempontjából. A szellemi fény azonban hosszú idő óta nem ragyogott rá: szellemi fejlődése messze elmarad anyagi haladása mögött. A legnagyobb erő szükségeltetik ahhoz, hogy a szellemi igazság valóságára ráébredjen, hogy az élet lehetétét leheljük alvó lelkébe. Mindannyiótoknak össze kell fognotok ebben a munkában, hogy felébresszéték, s lakóit új életre keltsétek a Felsőbb Erő segítségével!

23. Amikor egy betegség enyhe, akkor gyenge orvosság is elegendő a gyógyításához, de ha az enyhe betegség szörnyűvé súlyosodik, akkor nagyon erős orvosságot kell használnia az Isteni Gyógyítónak. Vannak fák, melyek hideg éghajlaton virágznak és hoznak gyümölcsöt, míg mások a Nap legforróbb sugarait igénylik, hogy teljesen megérlelje őket. Párizs azon fák közül való, melynek szellemi kibontakozásához a Mindenható Isteni Hatalmának óriási, lángoló Napja szükségeltetik.

24. Mindegyikötököt arra kérlek, hogy kövessétek jól az igazság fényét a Szent Tanításokban, és Isten megerősít benneteket az Ó Szentlelke által, hogy képesek legyetek leküzdeni a nehézségeket és megszüntetni az előítéleteket, amelyek az elkülönülés és a gyűlöletet okozói az emberek között! Teljen el szívetek Isten hatalmas szeretetével, érezze ezt mindenki: mert minden ember Isten szolgája, és mindenkinek joga van részesülni az Isteni kegyelemből!

25. Különösen a materialistákkal és a maradi gondolkodásúakkal legyetek szeretetteljesek és türelmesek, sugárzó kedvességekkel megnyerve őket a testvériesség egységének!

26. Ha hűen végzitek nagyszerű munkátokat, az Igazság Szent Napcsillagát rendületlenül követve, akkor virrad majd az egyetemes testvériség áldott napja erre a szépséges városra.

6. A HÁBORÚ SZÁNALMAS OKAI; MINDENKI KÖTELESSÉGE TÖREKEDNI A BÉKÉRE

Október 21-e

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Remélem mind boldogok és jól vagytok. Én nem vagyok boldog, hanem nagyon szomorú. A bengázi csata híre gyászba borítja a szívemet. Csodálkozom az emberi kegyetlenségen, amely még mindig létezik a világban. Hogyan képesek az emberek reggeltől estig csak harcolni, egymást öldökölve és embertársaik vérént ontva? Azért, hogy a föld egy darabkáját birtokolják! Még az egymás ellen forduló állatoknak is sokkal közvetlenebb és értelmesebb okuk van a másik megtámadására. Milyen szörnyű, hogy az ember, aki a magasabb rendű királyságból való, lealacsonyodhat odáig, hogy megölje társait és szenvedést hozzon nekik, csupán a föld egy tájkának megszerzéséért!

2. A teremtett lények legmagasabbika az anyag legalacsonyabb formájáért küzd: a földért! A föld nem egy néphez tartozik, hanem az mindenkié. E föld nem az otthona, hanem sírja az embernek! A sírhelyeikért harcolnak hát az emberek. Nincs semmi, ami borzasztóbb lenne, mint a sír, a foszló emberi test nyughelye.

3. Bármilyen hatalmas is a hódító, bármilyen sok országot is dönt szolgaságba, képtelen arra, hogy az általa feldúlt földből egy aprócska résznél többet megőrizzen magának - önnön sírhantját. Ha nagyobb területre van szükség a nép állapotának javításához, vagy a civilizált viszonyok kiterjesztéséhez (a kegyetlen szokások igazságos törvényekre változtatásához), akkor bizonyosan békés úton is lehetséges hozzájutni a szükséges földterülethez.

4. A háború azonban az emberek becsvágyának kielégítésére jött létre: azért, hogy kevesek világi előnyökhöz jussanak, míg számlálatlan otthonra szörnyű szenvedéseket hoznak, férfiak és asszonyok százainak szívét összetörve.

5. Hány és hány özvegy gyászolja férjét, és mily sok történetet hallani a borzasztó kegyetlenségről! Hány kicsiny árva gyermek zokog elvesztett apjáért, hány asszony siratja megölt fiait!

6. Nincs, ami szívszaggatóbb és szörnyűbb lenne, mint az emberi kegyetlenség kitörése.

7. Felszólítalak mindannyiótokat, hogy összpontosítsatok szívetek minden gondolatát a szeretetre és az egységre! Ha felbukkan a háború gondolata, állítsátok szembe vele a béke erősebb gondolatát! A gyűlölet gondolatát semmisítsétek meg a szeretet erősebb gondolatával! A háború gondolata tönkretesz minden egyetértést, jólétet, nyugalmat és elégedettséget.

8. A szeretet gondolatai testvériséget, békét, barátságot és boldogságot teremtenek.

9. Míg a világ katonái kivonják kardjukat, hogy öljenek, Isten katonái kezeit egymásba kulcsolják. Így múljon hát el minden emberi kegyetlenség Isten kegyelméből, azokon keresztül munkálkodva, akiknek szíve tiszta és lelke őszinte. Ne higgyétek, hogy a világ békéje elérhetetlen eszmény!

10. Semmi nem lehetetlen az Isteni Bőkezűség számára.

11. Ha teljes szívből kívánjátok minden nép barátságát a világon, akkor szellemi és pozitív gondolatotok elterjed majd. Mások is vágyani fogják azt, és ereje egyre növekszik, míg végül minden ember szívéhez elér.

12. Ne csüggedjétek! Kitartóan munkálkodjatok! Az őszinteség és a szeretet legyőzi majd a gyűlöletet. Mennyi látszólag lehetetlen esemény történik napjainkban! Forduljatok állhatatosan a Világ Fénye felé! Mutassatok szeretetet mindenki iránt! „A szeretet a Szentlélek lehelete az Ember szívében.” Legyetek bátrak! Isten soha nem hagyja el azon gyermekeit, akik igyekeznek, dolgoznak és imádkoznak! Töltse be szíveteket a buzgó vágyakozás, hogy a békesség és az egyetértés körülölelje ezt az egész háborúzó világot! Így siker fogja koronázni erőfeszítéseiteket, és az egyetemes testvériséggel Isten Királysága is eljön, melyben a békesség és a jóindulat uralkodik majd.

13. Ebben a szobában sok nép tagjai vannak jelen; franciák, amerikaiak, angolok, németek, olaszok: fivérek és nővérek találkoznak barátságban és egyetértésben! Legyen ez a találkozó az előfutára annak, ami majd valóban megtörténik e világon, amikor Isten minden gyermeke ráébred, hogy ők egy

fának a levelei, egy kert virágai, egyetlen óceán cseppjei, és egyetlen Atya fiai és lányai, akinek a neve: szeretet!

7. AZ IGAZSÁG NAPCSILLAGA

Október 22-e

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. A mai nap nagyon szép, a Nap ragyogva süt a földre, fényt és meleget árasztva minden teremtményre. Az Igazság Napcsillaga is ragyog, fényt és melegséget árasztva az emberek lelkére. A Nap ad életet a földi teremtmények fizikai testének, melege nélkül növekedésük megállna, fejlődésük megakadna, sorvadásnak indulnának és elpusztulnának. Éppen így az emberek lelkének is szüksége van az Igazság Napcsillagára, hogy sugarait a lelkükre áraszsa, hogy fejlessze, nevelje és bátorítsa őket. Amilyen a Nap az ember teste számára, olyan az Igazság Napcsillaga a lelke számára.

2. Egy ember elérheti az anyagi fejlettség magas fokát, de az igazság fényének híján lelke elsatnyul és éhezik. Egy másik embernek viszont meglehet, hogy nincsenek anyagi javai, a társadalmi ranglétra legalján van, de az Igazság Napcsillagának melegében részesülve lelke nagyszerű lesz, szellemi megértése pedig megvilágosodott.

3. Egy görög filozófus, aki a kereszténység hajnalán élt, a krisztusi elvektől eltöltekezve, bár nem volt gyakorló keresztény, ezt írta: „Úgy hiszem, hogy a vallás az igazi civilizáció alapja.” Hacsak egy nemzet erkölcsi jelleme nem részesül ugyanúgy nevelésben, mint az esze és a tehetsége, akkor a civilizáció nem bír biztos alappal.

4. Minthogy a vallás szívünkbe vési az erkölcsöt, ezért maga a legigazabb filozófia, és egyedül rá épülhet tartós civilizáció. Példaként e filozófus a kor keresztényeit hozza, akiknek erkölcsössége nagyon magas szintű volt. Ennek a gondolkodónak a meggyőződése egyezik az igazsággal, mert a kereszténység civilizációja valóban a legjobb és legfelvilágosultabb volt a világon. A Keresztény Tanítást az Isteni Igazság Napcsillaga ragyogta be, ezért követőit arra tanította, hogy testvérként szeressenek mindenkit, és semmitől se féljenek, még a haláltól sem. Arra buzdította híveit, hogy szeressék felebarátjukat, mint saját magukat, és hogy felejsék el saját önző vágyaikat, az emberiség javáért munkálkodva. Krisztus vallásának nagy célja az volt, hogy az emberek szívét közelebb hozza Isten tündöklő Igazságához.

5. Ha az Úr Jézus Krisztus követői kitartó hűséggel követték volna ezeket az alapelveket, akkor nem lett volna szükség a Krisztusi Üzenet megújítására, nem kellett volna népét újra felébreszteni, mert most egy nagyszerű és dicsőséges civilizáció uralkodna a világon, és a Mennyei Királyság eljött volna a földre.

6. Ehelyett azonban mi történt? Az emberek elfordították arcukat Mesterük isteni ihletésű tanaitól, és szívükben beköszöntött a tél. Mivel ahogyan az emberek testének életben maradása a Nap sugaraitól függ, az égi erények sem fejlődhetnek a lélekben az Igazság Napcsillagának sugarai nélkül.

7. Isten nem hagyja gyermekeit vigasz nélkül, hanem amikor a tél sötétsége elborítja őket, újra elküldi Hírnökeit, a Prófétákat, hogy hozzák el ismét az áldott tavaszt. Az Igazság Napcsillaga újra megjelenik a világ láthatárán, beragyogva azok szemét, akik alszanak, felébresztve őket, hogy megláthassák az új nap hajnalának dicsőségét. Ekkor fog megint az emberiség fája kivirágozni és a becsületesség gyümölcsseit teremni a népek gyógyulására. Mivel az emberek füleikkel többé már nem hallgattak az Igazság Hangjára, és behunyták szemüket a Szent Fény előtt, Isten Törvényét pedig elhanyagolták, a háború és zűrzavar, a békétlenség és szenvedés sötétje kietlenné tette a világot. Imádkozom, hogy valamennyien igyekezzetek Isten minden gyermekét az Igazság Napcsillagának ragyogásához vezetni, hogy a sötétséget eloszlathassák dicsőségének mindent átható sugarai, és hogy a tél zordsága és fagyossága elolvadjon kegyeleme melegétől és fényétől.

8. AZ IGAZSÁG FÉNYE KELETEN ÉS NYUGATON IS RAGYOG

Október 23-a, hétfő

1. Ha az ember rátalál az élet örömére egy helyen, akkor visszatér oda, hogy még több örömet találjon. Amikor az ember aranyat talál egy bányában, visszatér oda, hogy még több aranyat keressen.

2. Ez mutatja azt a belső erőt és természetes ösztönt, amelyet Isten adott az embernek, valamint a vele született életerőt.

3. A Nyugat a szellemi megvilágosodást mindig a Kelettől kapta. A Királyság Énekét először Keleten hallják meg, Nyugaton azonban már felerősödve hangzik fel a halló fülekben.

4. Krisztus Urunk sugárzó Csillagként emelkedett fel a keleti égbolton, Tanításainak fénye azonban tökéletesebben ragyogott a Nyugaton, ahol az Ő hatása erősebben gyökerezett meg, és Ügye sokkal inkább elterjedt, mint szülőföldjén.

5. Krisztus Énekének hangja a nyugati világ minden vidékén visszhangzott és behatolt az emberek szívébe.

6. A Nyugat emberei szilárdak, és az alapok, melyekre építkeznek, sziklából vannak; kitartóak és nem felejtnek egykönnyen.

7. A Nyugat olyan, mint egy erőteljes, szívós növény, melyet, ha az eső gyengéden öntöz és táplál, a Nap pedig reá süt, akkor a kellő időben kivirágzik, és jó gyümölcsöket hoz. Rég volt már, amikor az Igazság Napcsillaga Krisztus Urunkban tükröződve fényét a Nyugatra sugározta, mivel Isten arcát az emberek bűneinek és feledékenységének fátyla takarja el. Most azonban újra, dicsőség Istennek, a Szentlélek megint szól a világhoz! A szeretet, a bölcsesség és a hatalom csillagképe újra ragyog az Isteni Láthatáron, hogy megörvendeztesse mindazokat, akik arcukat Isten Fénye felé fordítják. Bahá'u'lláh szétszaggatta az előítélet és a babona fátylát, amely az emberek lelkét fojtogatta. Imádkozunk Istenhez, hogy a Szentlélek lehelete újra reményt és felfrissülést hozzon az embereknek, felébresztve bennük annak vágyát, hogy Isten Akaratát cselekedjék! Keljen új életre minden ember szíve és lelke: örvendjenek valamennyien az újjászületésnek!

8. Akkor ölt majd az emberiség új ruhát Isten szeretetének ragyogásában, és az lesz az új teremtés hajnala. Akkor záporozik majd a Legkegyelmesebb Kegyelme az egész emberiségre, és akkor kelnek majd ők új életre.

9. Hő vágyam az, hogy valamennyien törekedjete és munkálkodjatok majd ezért a dicső célért, hogy hűségesen és szeretettel dolgozzatok az új szellemi civilizáció építésén, Isten kiválasztottaiként, önnön szándékotokból, örömmel engedelmeskedve, miközben véghezviszitek az Ő legmagasabb tervét! A siker valóban közel van, mert az Isteni Zászló fennen lobog, és Isten Igazságosságának Napcsillaga megjelent minden ember látóhatárán!

9. AZ EGYETEMES SZERETET

Október 24-e

1. Egy indiai ezt mondta 'Abdu'l-Bahának: „Az a célom az életben, hogy amennyire csak tőlem telik, átadjam a világnak Krisna üzenetét.”

2. 'Abdu'l-Bahá így szólt: Krisna Üzenete a szeretet üzenete. Isten összes prófétája a szeretet üzenetét hozta, egyik sem tanította azt, hogy a háború és a gyűlölet jó. Mindenki egyetért abban, hogy a szeretet és a kedvesség a legjobb.

3. A szeretet tettekben, s nem csupán szavakban fejezi ki valóságát, mert ez utóbbinak önmagában nincs hatása. Ahhoz, hogy a szeretet meg tudja nyilvánítani az erejét, szükséges egy tárgy, egy eszköz, egy cél.

4. Sok módja van a szeretet alapelvének kifejezésére: létezik szeretet a család iránt, a haza iránt, népcsoport iránt, létezik politikai lelkesedés, és van a szolgálat iránt érdeklődők közösségének szeretete. Mindezek módok és lehetőségek a szeretet erejének megmutatására. Az ilyen eszközök nélkül a szeretetet nem lehetne látni, hallani és érezni, és összességében nem tudnánk kifejezni és megnyilvánítani azt. A víz sokféle módon mutatja meg erejét: abban, hogy szomjat olt, hogy a mag csírázásnak indul általa, és így tovább. A szén a gázlángban fejezi ki az egyik minőségét, míg az elektromosság egyik erőssége az elektromos lámpa fényében mutatkozik meg. Ha nem lenne sem gáz, sem elektromosság, akkor az éjszakák sötétek lennének a világon! Tehát szükséges egy eszköz, egy cél a szeretet megnyilvánításához, egy tárgy, egy kifejezőmód.

5. Meg kell találnunk a módját, hogy terjesszük a szeretetet az emberiség gyermekei között.

6. A szeretet határtalan, korlátlan és végtelen! Az anyagi dolgok korlátozottak, körülhatároltak és végesek. Nem lehet megfelelően kifejezni a végtelen szeretetet véges eszközökkel.

7. A tökéletes szeretet önzetlen eszközt igényel, amely teljesen mentes bármiféle megkötéstől. A család szeretete korlátozott, a vérrokonság köteléke nem a legerősebb kapcsolódás. Gyakran ugyanannak a családnak a tagjai nincsenek egyetértésben, sőt még gyűlölik is egymást.

8. A hazaszeretet véges. Ha valakit saját országának szeretete arra indít, hogy másokat gyűlöljön, az nem tökéletes szeretet. A honfitársak maguk sem mentesek az egymás közötti összetűzésektől.

9. A népcsoport szeretete korlátozott: van egy bizonyos mértékű egység, de az elégtelen. A szeretet mentes kell hogy legyen minden korlátozottságtól!

10. A saját népcsoport szeretete mások gyűlöletét is jelentheti, és még az azonos népcsoportozók is gyakran ellenszenvesek egymásnak.

11. A politikai kötődés szintén erősen kapcsolódik az egyik pártnak a másik iránti gyűlöletéhez: ez a szeretet nagyon korlátozott és ingatag.

12. Az azonos érdeklődés és szolgálat által kialakult közösségek szeretete is hasonlóképpen változékony: gyakran alakul ki versengés, ami féltékenységre vezet, és végül a szeretet helyére a gyűlölet lép.

13. Néhány évvel ezelőtt Törökország és Olaszország politikailag baráti egyetértésben voltak, most pedig háborúban állnak egymással!

14. A szeretetnek mindezen kötelékei tökéletlenek. Világos, hogy korlátozott anyagi kötelékek nem elegendőek arra, hogy megfelelően kifejezzék az egyetemes szeretetet.

15. Az emberiség nagyszerű, önzetlen szeretete mentes mindezen tökéletlen, félig önző kötelékektől. Ez az a tökéletes szeretet, amelyre az egész emberiség képes, és melyet csakis az Isteni Szellem ereje által lehet elérni. Világi erő képtelen megvalósítani az egyetemes szeretetet.

16. Egyesüljön mindenki a szeretetnek ebben az Isteni erejében! Törekedjen mindenki arra, hogy az Igazság Napcsillagának fényében növekedjen, és ezt a ragyogó szeretetet minden emberre visszatükrözve hadd egyesüljenek szíveik oly mértékben, hogy örökké a határtalan szeretet tündöklésében lakozzanak!

17. Emlékezzetek ezekre a szavakra, amelyeket nektek mondok azon rövid idő alatt, amíg köztetek vagyok Párizsban! Nyomatékosan arra buzdítalak benneteket, ne hagyjátok, hogy ezen világ anyagi dolgai leláncolják szíveteket, és felszólítalak benneteket arra, hogy ne heverjete

megelégedetten az anyag rabjaiként a nemtörődömség ágyán, hanem keljetek fel és szabadítsátok meg magatokat annak láncaitól!

18. Az állati teremtmények az anyag fogságában élnek, Isten szabadságot adott az embernek. Az állat nem menekülhet el a természet törvénye elől, az ember azonban képes uralkodni felette, mert magában hordozva a természetet fölé tud emelkedni.

19. A Szentlélek ereje megvilágosítva az ember értelmét képessé tette őt arra, hogy felfedezze, hogy miként is alakítson számos természeti törvényt szándéka szerint. Az ember repül a levegőben, hajózik a tengeren és még a víz alatt is közlekedik.

18. Mindez bizonyítja, hogy az emberi értelem képessé vált arra, hogy túllépjen a természet korlátain, és hogy sokat felderítsen annak titkaiból. Az ember bizonyos mértékben lerázta az anyag láncait.

20. A Szentlélek ennél is nagyszerűbb képességeket adományoz majd az embernek, ha végre a lélek dolgaiért küzd és igyekszik szívét összehangolni a végtelen Isteni szeretettel.

21. Amikor szereted egy családtagodat vagy egy honfitársadat, akkor tedd azt a Végtelen Szeretet egy sugarával! Szereteted legyen Istenben és Istenért! Amikor Isten tulajdonságait megtalálod valakiben, szeresd azt az embert, akár a te családod tagja, akár egy másiké! Ontsd a határtalan szeretet fényét minden emberi lényre akivel találkozol, akár saját országodból, népedből, politikai pártodból való, akár bármilyen más nemzetiségű, bőrszínű vagy politikai szemléletű. Az Ég támogat majd titeket mialatt azon munkálkodtok, hogy összegyűjtsétek a világ szétszórt népeit az egység mindenható sátrának árnyéka alatt.

22. Isten szolgálói lesztok, akik közel lakoznak Hozzá, az Ő isteni segítői a szolgálatban, gondoskodva az egész Emberiségről. Az egész Emberiségről! Minden emberi lényről! *Soha ne feledjétek ezt!*

23. Ne mondjátok, hogy ő olasz vagy francia, meg hogy amerikai vagy angol, hanem csak arra emlékezzetek, hogy ő Isten fia, a Legmagasabb szolgálója, egy ember! Mindenki *ember!* Felejsétek el a nemzetiségeket: *mindenki egyenlő* Isten szemében!

24. Ne a saját korlátaitokra tekintsetek, Isten majd megsegít! Felejtsetek el önmagatokat, Isten segítségével bizonyosan megérkezik!

25. Amikor Isten Kegyelme hívjátok segítségül, és várjátok, hogy megerősítsen benneteket, akkor erőtök megtízszereződik majd.

26. Nézzetek rám! Oly gyenge vagyok, mégis megadatott nekem az erő, hogy eljöjjek hozzátok: Isten szegény szolgája, aki képessé vált, hogy átadja nektek ezt az üzenetet! Nem leszek veletek sokáig! Soha ne saját gyengeségét tekintse senki, a Szeretet Szent Lelkének Ereje az, ami a tanításhoz erőt ad. Saját gyengeségünk gondolata kétségbeesést hozhat csupán. Magasabbra kell tekintenünk minden világi gondolatnál, el kell szakítani magunkat minden anyagi elgondolástól, és a szellem dolgai után kell epekednünk! Szemeinket a Mindenható örökkévaló, bőséges Kegyelme felé kell fordítanunk, aki boldogsággal tölti el majd lelkünket, amint örömmel szolgáljuk azon parancsolatát, hogy „Szeressük Egymást!”

10. 'ABDU'L-BAHÁ RABOSKODÁSA

*4 Avenue de Camoëns
Október 25-e, szerda*

1. Nagyon sajnálom, hogy megvárakoztattalak benneteket ma reggel, de Isten szeretetének Ügyéért oly sokat kell tennem rövid idő alatt!

2. Nem fogjátok bánni, hogy várnotok kellett egy kicsit, hogy találkozzunk. Én sok-sok évet vártam rabságban, hogy most eljöhessek és találkozhassek veletek.

3. Mindenekelőtt, dicsőség Istennek, hogy szívünk mindig összhangban van, és közös célunk Isten szeretetéhez vonz minket. Nem egyesültek-e a Királyság Kegyelmeiből vágyaink, szívünk, lelkünk egy kötelékben? Nem azért imádkozunk, hogy minden ember harmóniában egybegyűljön? Nem vagyunk hát mindig együtt?

4. Tegnap este, amikor hazatértem, Dreyfus úr házából, nagyon fáradt voltam, mégsem aludtam, hanem ébren feküdtem és gondolkodtam.

5. Azt mondtam: Ó Istenem, itt vagyok Párizsban! Mi Párizs és ki vagyok én? Soha nem álmodtam börtönöm sötétségében, hogy valaha eljöhettek hozzátok, habár amikor az ítéletem felolvasták, nem hittem el.

6. Azt mondták nekem, hogy 'Abdu'l-Ĥamíd elrendelte életfogytiglan tartó bebörtönzésemet, én pedig így szóltam: „Ez lehetetlen! Nem leszek örökké rab. Ha 'Abdu'l-Ĥamíd halhatatlan lenne, akkor egy ilyen ítélet végrehajtható lenne. Bizonyos, hogy egy napon szabad leszek. A testemet egy ideig fogságban tarthatják, de 'Abdu'l-Ĥamídnak nincs hatalma a szellemem felett. Az szabad marad, ember *azt* be nem börtönözheti.

7. Kiszabadulva börtönömből Isten Hatalma által, most Isten barátaival találkozom itt, és hálás vagyok Neki.

8. Terjesszük Isten Űgyét, amelyért üldöztetésben volt részem!

9. Micsoda kiváltság számunkra, hogy szabadon találkozhatunk e helyen! Micsoda boldogság számunkra Isten döntése, hogy együtt dolgozhatunk a Királyság eljöveteleért!

10. Örvendeztek, hogy ily vendéget fogadhattok, aki börtönéből szabadulva a dicsőséges Üzenetet hozza el nektek? Ő, aki maga soha nem gondolta volna, hogy egy ily találkozás lehetséges! Most Isten Kegyelméből, az Ő csodálatos Hatalma által, én, akit örökös rabságra ítélték egy messzi keleti városban, itt vagyok Párizsban és veletek beszélgetek!

11. Mostantól kezdve mindig együtt leszünk, szívben, lélekben és szellemben, szüntelenül előretörve mindaddig, amíg minden ember egybe nem gyűl a Királyság sátra alatt, a béke dalait énekelve.

11. ISTEN LEGNAGYOBB ADOMÁNYA AZ EMBER SZÁMÁRA

Október 26-a, csütörtök

1. Isten legnagyobb adománya az ember számára az értelem, azaz a felfogóképesség.

2. Az értelem az a képesség, mely által az ember tudását megszerzi a teremtés számos királyságáról és a létezés különböző szintjeiről, olyanokról is, amelyek közül sok láthatatlan.

3. Az ember, azon túl, hogy rendelkezik ezzel az adománnyal, összegzése is minden őt megelőző teremtésnek. Kapcsolatba tud kerülni mindezekkel a királyságokkal, és – ezen adománya révén – tudományos ismeretein keresztül gyakran képes látnoki éleslátással előállni.

4. Az értelem valóban a legértékesebb adomány, amelyet az Isteni Bőkezűség az emberre ruházott. A teremtett lények közül egyedül az embernek van meg ez a csodálatos képessége.

5. Az Embert megelőző minden teremtményt a természet szigorú törvénye köt. A hatalmas Nap, a számtalan csillag, a tengerek és óceánok, a hegyek, a folyók, a fák, s minden állat, legyen az kicsiny vagy nagy – egyik sem kerülheti el a természet törvényének való engedelmességét.

6. Egyedül az ember szabad, aki felfogóképességén, azaz értelmén keresztül képessé vált, hogy átvegye az uralmat egyes természeti törvények felett, és azokat saját szükségleteihez igazítsa. Értelme erejével az ember olyan eszközöket fedezett fel, melyek által nem csupán hatalmas kontinenseken kel át expressz vonatokon, vagy óriás óceánokat szel át hajókon, hanem hal módjára még a víz alatt is utazik tengeralattjárókban, a madarakat utánozva pedig léghajókon repül.

7. Az embernek sikerült az elektromosságot számos módon felhasználnia: világításra, mozgatóerőként, üzenetek küldésére a föld egyik végéből a másikba; és az elektromosság által akár a hangot is hallhatja sokmérföldnyi távolságból!

8. A felfogóképesség, avagy az értelem adományával még arra is képessé vált, hogy a Nap sugarait felhasználva emberekről és tárgyokról, vagy a távoli égitestek alakjáról képet készítsen.

9. Megfigyelhetjük, hogy milyen számos módon tudta az ember a természet erőit akarata szerint alakítani.

10. Milyen borzalmas látni, hogy miként használta az ember az Isten adta tehetségét arra, hogy háborús eszközöket alkosson, hogy megszegje Isten „Ne ölj!” Parancsolatát, és megtagadja Krisztus „Szeressétek egymást!” útmutatását.

11. Az Isten azért adta ezt a képességet az embernek, hogy a civilizáció haladására használja, az emberiség javára, a szeretet, az egyetértés és a béke növelésére. De az ember inkább arra használja ezt az adományt, hogy romboljon az építés helyett, igazságtalanságra és elnyomásra, gyűlöletre, viszályra és pusztításra, teremtménytársainak megsemmisítésére, akiket Krisztus parancsára úgy kellene szeretnie, mint önmagát!

12. Remélem, hogy ti a felfogóképességeket arra használjátok majd, hogy az emberiség egységét és nyugalját elősegítsétek, hogy megvilágosodással és civilizációval ajándékozzátok meg a népeket, hogy szeretetet élesszetek mindenkiben magatok körül, és hogy megteremtsétek az egyetemes békét!

13. Tanuljátok a tudományokat, szerezzetek egyre több tudást! Bizonyosan élete végéig tanulhat az ember! Mindig mások javára használjátok fel a tudásokat - így szűnik majd meg a háború ezen gyönyörű Föld felszínén, és a béke és egyetértés dicsőséges építménye így emeltetik. Törekedjétek, hogy magasztos eszméitek a Mennyei Királyságban megvalósuljanak, ahogyan a Mennyben, úgy a Földön is.

12. A FELHŐK, AMELYEK ELHOMÁLYOSÍTJÁK AZ IGAZSÁG NAPCSILLAGÁT

*4 Avenue de Camoëns
Október 27-e, péntek reggel*

1. Szép napunk van, a levegő tiszta, a nap ragyog, se köd, se felhő nem homályosítja el a fényét.

2. Ezek a ragyogó sugarak a város minden részébe eljutnak; így ragyogja be az Igazság Napcsillaga az emberek tudatát. Krisztus mondotta: „És meglátják az embernek Fiát eljöni az ég felhőiben.”³ Bahá'u'lláh azt mondta: „Amikor Krisztus először eljött, felhőkön érkezett.”⁴ Krisztus azt mondta, Ő az égből, a Mennyből jött, hogy Ő Istentől érkezett – miközben Máriának, az Ő anyjának volt szülőtte. Amikor azonban kijelentette, hogy a Mennyből érkezett, akkor tisztán érthető, hogy nem a kék égboltról beszélt, hanem a Mennyei Királyság egéről, és hogy ebből a Mennyszágból érkezett felhőkön. Ahogyan a felhők eltakarják a nap ragyogását, az emberek világának felhői eltakarták az emberi szemek elől Krisztus Isteni Mivoltának ragyogását.

3. Az emberek azt mondták: „Názáretből való, Mária gyermeke, ismerjük Őt és testvéreit. Mit ért ez alatt? Mi az, amit Ő mond, hogy Istentől érkezett?”

4. Krisztus Teste názareti Máriától született, de Lelke Istentől származott. Emberi testének képességei korlátozottak voltak, de az Ő lelkének ereje hatalmas, végtelen, s felmérhetetlen.

5. Az emberek azt kérdezték: „Vajon miért mondja azt, hogy Ő Istentől való?” Ha megértették volna Krisztus valóságát, akkor felismerték volna, hogy az Ő emberi mivoltának teste egy felhő volt, amely elrejtette az Ő Isteni Mivoltát. A világ csupán az Ő emberi formáját látta, és ezért csodálkozott, hogy „hogyan jöhetett Ő a Mennyekből?”

³ Máté 24:30, Máté 16:27

⁴ János 3:13

6. Bahá'u'lláh azt mondta: „Ahogyan a felhők elrejtik tekintetünk elől a napot és az eget, úgy rejtette el Krisztus emberi mivolta az Ő valódi Isteni jellemét az emberek elől”.

7. Remélem, hogy felhők által el nem homályosított szemekkel fordultok majd az Igazság Napcsillaga felé, nem a földi dolgokat látva, nehogy szíveteket a világ értéktelen és mulandó örömei vonzzák magukhoz; adjon nektek ez a Napcsillag az Ő erejéből, és akkor az előítélet felhői nem fogják elfátyolozni szemeiteket az Ő világosságától! Akkor a felhők nem takarják majd el előletek a Napot.

8. Lélegezzétek be a tisztaság levegőjét! Részesüljétek mindannyian a Mennyei Királyság Isteni Kegyelemének Ajándékaiban! Ne legyen a világ számotokra olyan akadály, amely szemetek előtt elrejtje az igazságot, ahogyan Krisztus emberi teste rejtette el az Ő Isteni Mivoltát korának embereitől. Adasson meg nektek a Szentlélek tiszta látása, hogy szívetek megvilágosodjon és képessé váljon az Igazság Napcsillagának felismerésére, amely átragyog minden anyagi felhőn, és Melynek tündöklése szétárad a világegyetemben!

9. Ne hagyjátok, hogy a test dolgai elhomályosítsák a lélek égi fényét, hogy az Isteni Kegyelem által beléphessetek Isten gyermekeivel együtt az Ő örökkévaló birodalmába.

10. Ezt kérem imámban mindannyiótoknak.

13. A VALLÁSOS ELŐÍTÉLETEK

Október 27-e

1. Bahá'u'lláh tanításainak alapja az *Emberiség Egysége*, és az Ő leghőbb vágya az volt, hogy szeretet és jóakarát lakozzék az emberek szívében.

2. Minthogy Ő arra intette az embereket, hogy számoljanak le a háborúsággal és a viszályal, ezért én a nemzetek közötti ellentétek legalapvetőbb okát kívánom elmagyarázni nektek. A legfőbb ok a vallás torz képviselete a vallási vezetők és tanítók által. Azt tanítják követőiknek, hogy egyedül az ő saját vallásuk az Istennek tetsző forma, miközben a más meggyőződések követőit elítéli a Mindeneket Szerető Atya, és megfosztja őket a Kegyelmetől és Üdvösségétől. Így támad a népek között ellenérzés, megvetés, viszály és gyűlölködés. Ha félresöpörhetnének ezeket a vallásos előítéleteket, akkor a nemzetek hamarosan élvezhetnék a békét és az egyetértést.

3. Egyszer Tiberiasban tartózkodtam, ahol a zsidóknak van egy temploma. Éppen a templommal szemben lévő házban laktam, ahonnan láttam és hallottam egy rabbit a gyülekezetéhez beszélni a következőképpen:

4. „Ő zsidók, ti vagytok valóban Isten népe! Minden más nép és vallás az ördögtől származik. Isten titeket teremtett Ábrahám leszármazottainak, és rátok záporoztatta az Ő áldásait. Elküldte nektek Isten Mózeset, Jákobot és Józsefet, és sok más nagy prófétát. Ezek a próféták mind egytől egyig a ti népetekből valók.

5. Értetek törte meg Isten a Fáraó hatalmát és szárította ki a Vörös-tengert, szintén nektek küldte ő a mannáat eledelül, és a sziklából vizet fakasztott, hogy szomjatok oltsa. Ti valóban Isten választott népe vagytok, s a Föld minden népe fölött álltok! Ennélfogva minden más nép utálatos és kárhózzott Isten előtt. Valóban, ti fogjátok irányítani és leigázni a világot, s minden ember a szolgátok lesz.

6. Ne mocskoljátok be magatokat azzal, hogy olyanokkal érintkeztek, akik nem saját hittársaitok, ilyen emberekkel ne barátkozzatok!”

7. Midőn a rabbi befejezte ékesszóló beszédét, a hallgatóságát öröm és meglepés töltötte el. Leírhatatlan volt a boldogságuk!

8. Sajnos azonban az ehhez hasonlóan félrevezetettek az okai a megosztottságnak és a gyűlölködésnek a Földön! Ma még mindig milliányi ember imád bálványokat, és a nagy világvallások háborúban állnak egymással. A keresztények és a muszlimok 1300 éve viszálykodnak egymással, pedig nagyon csekély erőfeszítéssel túlléphetnének ellentéteiken és vitáikon, s béke és harmónia lenne közöttük, a világban pedig béke.

9. A Koránban azt olvassuk, hogy Mohamed emígyen szólt a követőihez:

10. „Miért nem hisztek Krisztusban és az Evangéliumban? Miért nem fogadjátok el Mózes és a Prófétákat, hisz a Biblia bizonyosan Isten Könyve? Valóban, Mózes egy magasztos Próféta volt, és Jézust a Szentlélek töltötte el. Ő Isten Hatalma által jött el a világba, a Szentlélektől és az áldott Szűz Máriától születve. Mária, az Ő édesanyja egy mennyekből való szent volt, napjait imádkozással töltötte a templomban, s az étel fentről szállott alá számára. Apja, Zakariás eljött hozzá és megkérdezte, hogy honnan jött az étel. Mária azt válaszolta: 'A Magasságbelitől.' Bizony, Isten Máriát minden asszony fölé emelte.”

11. Ezt tanította Mohamed az Ő népének Jézusról és Mózesről, és megfeddte őket, mert nem hittek ezekben a nagy Tanítóknak, s megtanította őket az igazság és az elfogadás értékeire. Mohamedet Isten azért küldötte, hogy egy vadállatokhoz hasonlatos barbár és civilizálatlan nép között munkálkodjon. E nép fiai meglehetősen híján voltak a megértésnek, és a szeretet, a rokonszenv és a szánalom érzése is hiányzott belőlük. Az asszonyok oly alávetettek és lenézettek voltak, hogy egy férfi élve eltemethette saját leányát, és annyi feleséget vehetett el, hogy szolgálják, ahányat akart.

12. Mohamedet ezek közé a félig állat módjára élő emberek közé küldetett az Ő isteni Üzenetével. Megtanította az embereknek, hogy a bálványimádás helytelen dolog, és hogy Krisztust, Mózes és a Prófétákat tiszteljék helyettük. Az Ő hatására felvilágosultabb és civilizáltabb néppé váltak, és felemelkedtek abból az alantas állapotból, amelyben találta őket. Hát nem volt ez egy nagyszerű munka, amely érdemes minden dicséretre, tiszteletre és szeretetre?

13. Tekintsétek az Úr Jézus Krisztus Evangéliumát, és lássátok, hogy milyen dicsőséges! Ennek ellenére az emberek még ma is képtelenek megérteni felbecsülhetetlen szépségét, és félreértelmezik bölcs szavait.

14. Krisztus megtiltotta a háborút! Amikor tanítványa, Péter, levágta a főpap szolgájának fülét, azt gondolva, hogy ezzel megvédelmezi Urát, Jézus azt mondta neki: „Tedd hüvelyébe a te szablyádat!”⁵ Mégis, annak az Úrnak a határozott parancsolata ellenére, akiről azt vallják, hogy követik, az emberek viszálykodnak, háborúznak, megölik egymást, és úgy tűnik, hogy az Ő útmutatásait és tanításait nagyon is elfeledték.

15. Ezért ne tulajdonítsátok a Mestereknek és Prófétáknak az Ő követőik gonosztetteit. Ha a papok, tanítók vagy az emberek olyan életet élnek, amely ellentétes az általuk állítólag követett vallással, az vajon Krisztusnak vagy más Tanítóknak a hibája?

16. Az iszlám népét arra tanították, hogy Jézus Istentől jött, és a Lélektől született, és hogy minden embernek dicsőítenie kell Őt. Mózes Isten prófétája volt, és az Ő korában annak a népnek, melyhez küldetett, kinyilatkoztatta Isten könyvét.

17. Mohamed felismerte Krisztus fennkölt nagyságát, ahogyan Mózes és a próféták nagyszerűségét is. Bárcsak az egész világ elismerné Mohamed és minden Mennyből küldött Tanító nagyságát, mert akkor a háborúság és a viszály hamar eltűnne a Föld színéről, és a Mennyei Királyság eljönne az emberek számára!

18. Az iszlám követői számára nem megaláztatás, ha Krisztust dicsőítik.

19. Krisztus a keresztények Prófétája volt, Mózes a zsidóké – miért ne ismerhetné el és tisztelhetné minden prófeta követője a többi prófétát is? Bárcsak az emberek megtanulnák a kölcsönös elfogadást, a megértést és a testvéri szeretetet, mert akkor a világ egysége hamarosan elfogadott tény lenne.

20. Bahá'u'lláh azzal töltötte az életét, hogy a szeretet és az egység ezen üzenetét tanítsa. Szabaduljunk meg hát minden előítélettől és elutasítástól, és törekedjünk teljes szívünkkel és lelkünkkel arra, hogy

⁵ János 18.11

megteremtjük a megértést és az egységet a keresztények és a muszlimok között!

14. ISTEN JÓTÉTEMÉNYEI AZ EMBERREL

*4 Avenue de Camoëns
Október 27-e*

1. Egyedül Isten rendel el minden dolgokat, és egyedül Ő mindenható. Miért bocsát hát megpróbáltatásokat az Ő szolgáláira?

2. Az ember megpróbáltatásai kétfélék. (a) Saját tetteinek következményei. Ha egy ember túl sokat eszik, akkor tönkreteszi az emésztését; hogy ha mérget vesz be, akkor beteg lesz vagy meghal. Ha valaki szerencsejátékot űz, akkor elveszíti a vagyonát; ha túl sokat iszik, elveszíti az egyensúlyát. Mindezeket a szenvedéseket az ember önmaga okozza, elég egyértelmű tehát, hogy bizonyos csapások saját tetteink következményei. (b) Vannak más nehézségek is, amelyek Isten hűséges követőit sújtják. Gondolatok csak azokra a szenvedésekre, melyeket Krisztus és az Ő apostolai álltak ki!

3. Azok érik el a legnagyobb tökéletességet, akik a legtöbbet szenvednek.

4. Azoknak, akik kinyilvánítják vágyukat arra, hogy sokat szenvedjenek Krisztusért, bizonyoságot kell tenniük őszinteségükről; azok, akik hirdetik vágyódásukat arra, hogy nagy áldozatokat hozzanak, csakis cselekedeteikkel bizonyíthatják szavaik igazságát. Jób azzal bizonyította hűségét és szeretetét Isten iránt, hogy ugyanúgy hú maradt hozzá a súlyos csapások közepette, mint jóléte idején. Krisztus apostolai, akik állhatatosan túrték megpróbáltatásaikat és szenvedéseiket, vajon nem bizonyították-e így hűségüket? Vajon kitartásuk nem a legjobb bizonyosság volt-e?

5. Ezen bánatok immár véget értek.

6. Kajafás kényelmes és boldog életet élt, míg Péter élete tele volt szomorúsággal és megpróbáltatással; kettőjük közül melyik irigylésre méltóbb? Bizonyosan Péter mai állapotát választanánk, mert örök élettel bír, míg Kajafás örök szégyenre kárhoztatott. Péter szenvedései próbára tették hűségét. A megpróbáltatások Isten jótéteményei, amelyekért köszönettel tartozunk Neki. Nem véletlenül ér minket fájdalom és szomorúság, az Isteni Kegyelem bocsájtja őket ránk önmagunk tökéletesítéséért.

7. Boldogságában az ember elfeledkezhet Istenről; amikor azonban fájdalom éri és körülveszi a szomorúság, akkor megemlékezik az ő Atyjáról, aki a Mennyekben van, és aki képes megszabadítani őt megaláztatásaitól.

8. Azok, akik nem szenvednek, nem érik el a tökéletességet. A kertészek által leginkább megmetszett növény az, amely a nyár eljöttével a leggyönyörűbb virágokat és a leggazdagabb gyümölcstermést hozza majd.

9. A földműves felszántja ekéjével a földet, ez a föld pedig gazdag és bőséges aratást ad. Minél többet csiszolódik egy ember, annál nagyobb lesz a megnyilvánuló lelki erényeinek a termése. Egy katonából nem lesz jó tábornok, amíg nem volt a legádázabb csata frontvonalában, és nem szerezte meg a legmélyebb sebeket.

10. Isten prófétáinak imája mindig ez volt, és ma is ez: Ó Istenem, arra vágyom, hogy felajánljam életemet a Hozzád vezető úton! Az az óhajom, hogy véretem ontsam Érted, s a legfőbb áldozatot hozzam!

15. SZÉPSÉG ÉS HARMÓNIA A SOKFÉLESÉGBEN

Október 28-a

1. Mindenek Teremtője az Egy Isten.

2. Az egész teremtés létezése ugyanezen Istentől fakad, és Ő az egyetlen cél, amely felé minden dolog a természetben törekszik. Ez az eszme testesült meg Krisztus szavaiban, amikor azt mondta „Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég”. Az ember a Teremtés összegzése, és a Tökéletes Ember a Teremtő teljes gondolatának - Isten Igéjének - a kifejezése.

3. Vegyétek csak szemügyre a teremtett lények világát, hogy milyen változatosak és sokfélék a fajok, mégis mind egyetlen töről fakadnak. Minden különbség a külső formákban és a színekben jelenik meg. A jellegek sokfélesége nyilvánvaló az egész természetben.

4. Nézzetek meg egy gyönyörű kertet tele virágokkal, bokrokkal és fákkal! Minden virágnak megvan a saját vonzereje, különleges szépsége, egyedien finom illata és gyönyörű színe. A fák is mily változatosak méretükben, növekedésükben, lombkoronájukban – és milyen különböző gyümölcsöket hoznak! Mégis, mindezek a virágok, bokrok és fák ugyanabból a földből hajtanak ki, ugyanaz a nap süt rájuk, és ugyanazok a felhők öntözik őket esővel.

5. Így van ez az emberiséggel is. Sok fajtából áll, és népei különböznek színben: fehérek, feketék, sárgák és vörösek – de mind ugyanattól az Istentől származnak, és mind az Ő szolgálói. Ennek a sokféleségnek az emberek gyermekei között sajnálatos módon nem ugyanaz a következménye, mint a növényi teremtésben, amelynek szelleme nagyobb harmóniát mutat. Az emberek között az ellenségesség sokfélesége létezik, és ez az, ami háborút és gyűlöletet teremt a világ különböző népei közt.

6. Azok a különbségek, melyek csupán a származásból adódnak, ahhoz vezetnek, hogy az emberek elpusztítják és megölik egymást. Mily fájdalom, hogy ez még mindig így van! Lássuk meg inkább a szépséget a különféleségben, a szépséget a harmóniában, és tanuljunk a növényvilágtól! Ha egy olyan kertet látnátok, amelyben minden növény alakra, színre és illatra ugyanolyan lenne, akkor az egyáltalán nem tűnne szépnek a számotokra, hanem inkább egyhangúnak és unalmasnak. Az a kert

gyönyörködteti a szemet és örvendezteti meg a szívet, amelyben egymás mellett nyílnak mindenféle színárnyalatú, formájú és illatú virágok, és amelyet a színek örömteli különbségei tesznek vonzóvá és széppé. A fákkal is hasonlatos a helyzet. Egy olyan kert, amely tele van gyümölcsfákkal, gyönyörűséggel tölt el minket; ahogyan egy olyan ültetvény is, melybe sokféle cserjét telepítettek. Csakis a sokféleség és a változatosság teszi vonzóvá. Minden virág, minden fa és minden gyümölcs amellett, hogy önmagában szép, kiemeli a többiek tulajdonságait azzal, hogy eltér tőlük, és előnyként tünteti fel mindegyikük különleges kedvességét.

7. Így kellene legyen az emberek gyermekei között is! Az emberi család sokfélesége szeretetet és a harmóniát kellene, hogy létrehozzon, mint a zenében, ahol a sok különböző hang összeolvad egyetlen tökéletes hangzatot alkotva. Ha töletek különböző fajtájú és színű emberekkel találkoztok, akkor ne gyanakodjatok, és ne húzódjatok vissza megszokott világotok csigaházába, hanem inkább örvendjete, és legyetek kedvesek velük! Gondoljatok úgy rájuk, mint különböző színű rózsákra, melyek az emberiség gyönyörű kertjében nőnek, és lejtetek örömet abban, hogy közöttük lehettek!

8. Hasonlóképpen, hogyha olyanokkal találkoztok, akiknek véleménye eltér a sajátotoktól, ne fordítsátok el az arcotokat tőlük! Mindenki az igazságot keresi, és sok út vezet hozzá. Az igazságnak sok oldala van, de mindörökké egy marad.

9. Ne engedjétek, hogy a vélemények különbsége vagy a gondolatok sokfélesége elválasszon benneteket embertársaitoktól, vagy hogy veszekedést, gyűlöletet és viszályt teremtsen szívetekben!

10. Keressétek inkább szorgalmasan az igazságot, és legyen minden ember a barátotok!

11. Minden épület sok különféle kőből áll, de mindegyik olyan mértékben támaszkodik a többire, hogyha bármelyiket is elmozdítják, akkor az egész épület megsínyli azt; ha pedig akár egyetlen kő is hibás, akkor az egész szerkezet tökéletlen.

12. Bahá'u'lláh megvonta az egység körét, létrehozta annak tervét, hogy egyesítse a népeket, és hogy összegyűjtse őket mind az egyetemes egység sátrának védelmében. Ez az Isteni Gondviselés munkája, és nekünk mindannyiunknak szívvel-lélekkel igyekeznünk kell, amíg meg nem

valósítjuk az egységet körülünkben, s ahogyan munkálkodunk, úgy adatik majd nekünk erő. Vessetek el minden önös gondolatot, és törekedjete arra, hogy engedelmeskedjete Isten akaratának és vesséte magatokat alá annak! Csakis ily módon válhatunk a Mennyei Királyság lakóivá, és érhetjük el az örök életet.

16. KRISZTUS ELJÖVETELÉRŐL SZÓLÓ JÖVENDŐLÉSEK IGAZ JELENTÉSE

Október 30-a

1. A Bibliában jövendölések találhatóak Krisztus eljövételéről. A zsidók még mindig várják a Messiás érkezését, és éjjel-nappal imádkoznak Istenhez, hogy siettesék az Ő jövetelét.

2. Amikor Krisztus megjelent, visszautasították és megölték Őt, mondván: „Nem Ő az, akire várunk. Íme, ha a Messiás eljő, jelek és csodák lesznek bizonyásgul, hogy valóban ő a Krisztus. Mi ismerjük a jeleket és a feltételeket, és ezek nem jelentek meg. A Messiás egy ismeretlen városból kél majd. Dávid trónusán fog ülni, és lám, acélkarddal érkezik Ő, és vasjogarral uralkodik majd! Beteljesíti Ő a Próféták törvényét, meghódítja a Keletet és Nyugatot, és felmagasztalja majd az Ő választott népét, a zsidókat. Elhozza a béke világát, melyben még a vadállatok sem lesznek többé ellenségesek az emberrel szemben. És íme, a farkas és a bárány ugyanazon forrásból iszik, és az oroszlán és a szamár ugyanazon a legelőn pihen, a kígyó és az egér egyazon fészken osztozik, és Isten minden teremtménye nyugalomra lel.”

3. A zsidók szerint, Jézus Krisztus egyetlen egy feltételt sem töltött be, mert szemeik csukva voltak és nem láttak.

4. Názáretből jött, amely nem ismeretlen hely. Nem volt kard az Ő kezében, még csak bot sem. Nem ült Dávid Trónusán, szegény ember volt. Megreformálta Mózes törvényét, és megtörte a Szombat napot. Nem hódította meg a Keletet és a Nyugatot, hanem Maga is a római jog alá tartozott. Nem magasztalta fel a zsidókat, de egyenlőséget és testvériséget tanított, és megrögtta az írástudókat és a farizeusokat. Nem békét hozott, mert az Ő élete alatt az igazságtalanság és a kegyetlenség olyan mértéket öltött, hogy még Ő maga is áldozatul esett, és szégyenteljes halált halt a kereszten.

5. Ekképpen gondolkodtak és szólottak a zsidók, mert nem értették meg az Írásokat, sem pedig a magasztos igazságokat, amelyeket azok magukban foglaltak. A betűket kívülről tudták, de az életadó lélekről egyetlen szót sem értettek.

6. Figyelmezzetek rám, és megmutatom nektek mindezek jelentését! Habár Názáretből jött, amely ismert hely volt, Ő a Mennyből is érkezett. A

teste Máriától született, de az Ő lelke a Mennyből jött. A kard, amelyet Ő viselt, az Ő nyelvének kardja volt, mellyel elválasztotta a jót a gonosztól, az igazat a hamistól, a hívőket a hitetlenektől, és a világosságot a sötétségtől. Az Ő Igéje valóban éles kard volt! A Trón, melyen Ő ült, az Örök Trón, melyről Krisztus örökké uralkodik, egy mennyei, nem pedig földi trónus, mert a földi dolgok elmúlnak, de a mennyei dolgok el nem múlnak. Újraértelmezte és kiegészítette Mózes törvényét, és beteljesítette a Próféták törvényét. Az Igéje meghódította a Keletet és a Nyugatot. Az Ő Királysága örök. Felmagasztalta azokat a zsidókat, akik felismerték Őt. Ők mind alacsony származású férfiak és nők voltak, akiket a Vele való kapcsolat nagyszerűvé tett és örök méltóságot adott nekik. Az állatok, amelyeknek együtt kellett volna élni, azokat a különböző irányzatokat és népeket jelentik, amelyek valaha háborúban álltak, de most már szeretetben és kedvességben lakoznak, akik együtt isznak az élet vizéből, amely Krisztusból, az Örök Forrásból fakad.

7. Így tehát, Krisztus eljövetelére vonatkozó minden szellemi jövendölés beteljesült, a zsidók azonban becsukták szemüket, hogy ne lássanak és befogták fülüket, hogy ne halljanak, Krisztus Isteni Valósága pedig anélkül járt közöttük, hogy meghallották, szerették vagy felismerték volna.

8. Könnyű olvasni a Szentírást, de csakis tiszta szívvel és tiszta elmével értheti meg valaki annak valódi jelentését. Kérjük Isten segítségét, hogy képessé tegyen bennünket a Szent Könyvek megértésére! Imádkozzunk, hogy látó szemet, halló fület és békére áhító szívet kapjunk!

9. Isten végtelen kegyelme felmérhetetlen. Mindig kiválasztott bizonyos lelkeket, akikre az Ő szívének Isteni Kegyelme árasztotta, akiknek elméjét mennyei fényvel világosította meg, akiknek Ő a szent misztériumokat felfedte, és akik számára az Igazság Tükrét tisztán láthatóvá tette. Ezek Isten tanítványai, az Ő jósága pedig határtalan. Ti, akik a Legmagasabb szolgálói vagytok, szintén tanítványokká válhattok. Isten tárháza korlátlan.

10. A Lélek, amely áthatja a Szentírást, étel mindazoknak, akik éheznek. Isten, Aki átadta a kinyilatkoztatást az Ő Prófétáinak, bizonyosan megadja majd az Ő gazdagságából mindennapi kenyerét mindazoknak, akik Tőle azt hittel kérik.

17. A SZENTLÉLEK - AZ ISTEN ÉS AZ EMBER KÖZÖTTI KÖZVETÍTŐ ERŐ

*4 Avenue de Camoëns
Október 31-e*

1. Az Isteni Valóság Elgondolhatatlan, Korlátlan, Végtelen, Halhatatlan és Láthatatlan.

2. A teremtés világát a természeti törvények határozzák meg, így véges és mulandó.

3. A Végtelen Valóságra nem mondhatjuk, hogy felemelkedik vagy alászáll. Az túl van az emberi megértésen, és nem lehet leírni olyan fogalmakkal, amelyek a teremtett világ jelenségeinek szférájára vonatkoznak.

4. Az embernek ezért hatalmas szüksége van arra az egyedüli Erőre, amely által képes segítséget kapni az Isteni Valóságból, és csakis ez az Erő az, amely összekapcsolja őt minden Élet forrásával.

5. Két véglet közötti kapcsolat létrehozásához közvetítő szükségeltetik. Gazdagság és szegénység, bőség és szükség; közvetítő erő nélkül nem lenne kapcsolat ezen ellentétpárok között.

6. Azt mondhatjuk tehát, hogy kell egy közvetítő Isten és Ember között, és ez nem más, mint a Szentlélek, amely a teremtett Földet kapcsolatba hozza az „Elgondolhatatlannal”, az Isteni Valósággal.

7. Az Isteni Valóság hasonlatos a Naphoz, a Szentlélek pedig a Nap sugaraihoz. Ahogyan a napsugarak hozzák el a Nap fényét és melegét a Földre, életet adva minden teremtménynek, úgy hozzák el a „Megnyilvánulások”⁶ a Szentlélek erejét a Valóság Isteni Napjától, hogy fényt és életet adjanak az emberek lelkének.

8. Íme, szükséges egy közvetítő a Nap és a Föld között; a Nap nem száll alá a Földre, és a Föld sem emelkedik fel a Naphoz. A kapcsolatot a Nap sugarai biztosítják, melyek fényt, meleget és forróságot hoznak.

⁶ Isteni Megnyilvánulások

9. A Szentlélek az Igazság Napjának Fénye, mely végtelen erejével életet és megvilágosodást hoz az egész emberiségnek, elárasztva minden lelket az Isteni Ragyogással, átadva Isten Kegyelmének áldásait az egész világnak. A Föld a napsugarak melegének és fényének közvetítése nélkül nem kaphatná meg a Nap jótéményeit.

10. Hasonlóképpen, a Szentlélek maga az ok, amely miatt az ember létezik; a Szentlélek nélkül nem bírna értelemmel, képtelen lenne szert tenni tudományos ismereteire, melyek által hatalmas befolyást szerez a teremtés többi része felett. A Szentlélek világhossza ajándékozta meg az embert a gondolat erejével és képessé teszi arra, hogy felfedezéseket tegyen, melyek által a természet törvényeit akarata szerint felhasználja.

11. A Szentlélek az, amely Isten Prófétáinak közvetítésével megtanítja a lelki erényeket az embernek, és képessé teszi őt az Örök Élet elérésére.

12. Mindezeket az áldásokat a Szentlélek hozza el az embernek, ezért megérthetjük, hogy a Szentlélek a Közvetítő a Teremtő és a teremtett között. A Nap fénye és melege gyümölcsözővé teszi a Földet, és életet ad minden fejlődő dolognak; a Szentlélek pedig megéleszti az emberek lelkét.

13. A két nagy apostol, Szent Péter és az evangélista Szent János egyszerű, szerény kétékezi munkások voltak, akik a napi betevő falatért fáradoztak. A Szentlélek ereje megvilágosította lelküket, és az Úr Jézus végtelen áldásaiban részesültek.

18. AZ EMBER KETTŐS TERMÉSZETE

November 1-e

1. A mai nap Párizsban az örvendezésé! Mindenszentek napját ünneplik. Mit gondoltok, miért hívták ezeket az embereket „szenteknek”? A szónak nagyon valóságos jelentése van. A szent az, aki tiszta életet él, aki megszabadította magát minden emberi gyengeségtől és tökéletlenségtől.

2. Az embernek kettős a természete: jelen van benne a szellemi vagy magasabb rendű természet, és az anyagi vagy alacsonyabb rendű természet. Az egyikkel Istenhez közelít, a másikkal csak a világnak él. Mindkét természet jelei fellelhetők az emberben. Anyagi vonatkozásában az ember hamisságot, kegyetlenséget és igazságtalanságot mutat; mindezek alantas természetének következményei. Az isteni természetének jellemzői a szeretetben, az irgalomban, a kedvességben, az igazságban és az igazságosságban mutatkoznak meg, melyek közül mindegyik a felsőbbrendű természetének kifejeződései. Minden jó szokás, minden nemes tulajdonság az ember szellemi természetéhez tartozik, míg minden tökéletlensége és bűnös cselekedete anyagi természetéből adódik. Ha egy ember természetében isteni természete uralkodik, akkor egy szentről beszélünk.

3. Az embernek megvan a képessége mindarra, hogy jót vagy gonoszt cselekedjen; hogyha a jóra való képessége érvényesül és rosszra való hajlamait legyőzi, akkor valóban szentnek nevezhetjük. Ha azonban visszautasítja Isten dolgait, és megengedi gonosz szenvedélyeinek, hogy uralmat nyerjenek felette, akkor nem jobb az állatnál.

4. A szentek olyan emberek, akik megszabadították magukat az anyagi világtól, és akik legyőzték a bűnt. A világban élnek, de nem onnan valók, gondolataik folyamatosan a szellem világában járnak. Az életüket szentségben töltik, és cselekedeteik a szeretet, az igazságosság és a jóság megnyilvánulásai. Megvilágosodnak fentről; olyanok, mint a ragyogó és fényes lámpások a föld sötét helyein. Isten szentjei ők. Jézus Krisztus tanítványai, az apostolok, olyanok voltak, mint bármely más ember; őket is a világi dolgok vonzották, és mind csak a saját hasznával foglalkozott. Keveset tudtak az igazságosságról, és a tökéletes Isteni tulajdonságok sem jellemezték őket. Amikor azonban már Krisztust követték és hittek Őbenne, tudatlanságuk helyét átvette a megértés, kegyetlenségük igazságosságra változott, hamisságuk igazsággá, sötétségük pedig fényvé. Világiak voltak azelőtt, majd szellemivé és istenivé váltak. A sötétség gyermekei voltak,

Isten fiaivá lettek, szentekké váltak! Igyekeztek hát, hogy kövessétek példájukat, magatok mögött hagyva minden világi dolgot, és törekedjete a Szellemi Királyság elérésére!

5. Imádkozzatok Istenhez, hogy megerősítsen benneteket az Isteni erényekben, hogy olyanok legyetek, mint az angyalok a világban, és fénylő világítótornyok, melyek felfedik az értő szívűeknek a Királyság misztériumait!

6. Isten elküldte az Ő Prófétáit a világba, hogy tanítsák és megvilágosítsák az embert, és hogy megmagyarázzák neki a Szentlélek Erejének titkát, hogy képessé tegyék őt arra, hogy visszatükrözze a fényt, és így ő is az útmutatás forrásává váljék mások számára. A mennyei könyvek, mint a Biblia, a Korán és más Szentírások, Isten adományai útmutatásul az Isteni erény, a szeretet, az igazságosság és a béke ösvényein.

7. Ezért mondom néktek, hogy törekedjete követni ezen Áldott Könyvek bölcsességeit, és úgy vezesséte az életeteket, hogy az eléte állított példákat követve ti magatok is a Legmagasabb szentjeivé váljatek!

19. AZ ANYAGI ÉS A LELKI FEJLŐDÉS

November 2-a

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Milyen gyönyörű ma az idő! Az ég tiszta, a nap ragyog, és az ember szíve örvendezik emiatt!

2. Az ilyen fényes és szépséges időjárás új életet és erőt ad az embernek, és ha beteg volt, újra érzi a szívében az örömteli reményét annak, hogy egészsége helyreáll. A természet mindezen ajándékai az ember fizikai oldalát érintik, mert csakis a teste az, amely ezeket az anyagi jótéteményeket befogadhatja.

3. Ha egy ember sikeres a vállalkozásában, a művészetében vagy a szakmájában, akkor ezáltal képessé válik arra, hogy fizikai jóllétét növelje, és hogy megadja a testének azt a mértékű kényelmet és nyugalmat, amelyben örömet leli. Mindenhol azt látjuk ma, hogy az ember körülveszi magát mindenféle modern kényelmi felszereléssel és luxuscikkkel, és semmit nem tagad meg természetének fizikai és anyagi oldalától. Óvakodjatok azonban attól, hogy túlságosan lefoglalják gondolataitokat a test dolgai, és elfelejtkeztek a lélek dolgairól: mert az anyagi előnyök nem emelik magasba az ember lelkét! A világi dolgokban való tökéletesség örömet ad az ember testének, de semmiféleképpen nem teszi dicsőségessé a lelkét.

4. Lehetséges, hogy egy olyan ember, aki anyagi javakkal bőségesen rendelkezik, és aki úgy él, hogy körülveszi mindaz a legnagyobb kényelem, melyet a modern civilizáció csak nyújthat neki, megfosztatik a Szentlélek legfontosabb adományától.

5. Valóban jó és dicséretes dolog anyagilag fejlődni, de miközben ezt tesszük, ne hanyagoljuk el az ennél fontosabb lelki fejlődést, és ne hunyjuk le szemünket az Isteni fény láttán, mely közöttünk ragyog!

6. Csak akkor valósíthatunk meg igazi haladást, és válhatunk tökéletes lényekké, ha lelkileg és anyagilag is fejlődünk. Azért jelent meg az összes nagy Tanító, hogy ezt a szellemi életet és fényt elhozza a világba. Azért jöttek el, hogy az Igazság Napcsillaga megnyilvánulhasson és felragyogjon az emberek szívében, és hogy csodálatos ereje által az ember elérhesse az Örökkévaló Fényt.

7. Amikor az Úr Jézus eljött, akkor reá bocsátotta mindenkire a Szentlélek fényét Maga körül, s a Tanítványai és mindenki, aki befogadta az Ő fényét, megvilágosodott szellemi lényé vált.

8. Bahá'u'lláh ennek a fénynek a megnyilvánításáért született meg és jött el a világba. Az Örök Igazságot tanította az embereknek, és az Isteni Fény sugarait árasztotta az egész világra.

9. De sajnos nézzétek csak, hogy az ember figyelemre sem méltatja ezt a fényt! Továbbra is a sötétség és a békétlenség útját járja, az ádáz háborúk és a viszályok pedig ma is mindennaposak.

10. Arra használja az anyagi fejlődést, hogy kielégítse a háborúskodás iránti szenvedélyes vágyát, és romboló eszközöket és szerkezeteket hoz létre, hogy elpusztítsa embertársát.

11. Fáradozzunk inkább szellemi előrehaladásunk elérésén, mert ez a valódi fejlődés egyetlen módja: az, amely Istentől jön, és amely Istennek egyedül tetsző!

12. Imádkozom mindannyiótokért, hogy megkaphassátok a Szentlélek jótéteményeit; így váltok valóban megvilágosodottakká, és haladtok majd örökké előre és felfelé Isten Királysága felé. Ekkor válik majd szívetek késszé az örömhír befogadására, szemetek pedig felnyílik, és látni fogjátok Isten dicsőségét; fületek képessé válik a hallásra, és meghalljátok majd a Királyság hívását, és ékesen szólóvá tett nyelvetekkel szólítjátok majd az embereket az Isten hatalmának és szeretetének felismerésére!

20. AZ ANYAG EVOLÚCIÓJA ÉS A LÉLEK FEJLŐDÉSE

November 3-a

1. Párizs kezd nagyon hideg lenni, olyan hideg, hogy kénytelen leszek hamarosan elhagyni e várost, de szeretetek melegsége még mindig itt tart engem. Ha Isten is úgy akarja, akkor reményeim szerint még egy rövid ideig közöttetek maradok; a testi hideg és meleg nem lehet hatással a szellemre, mert azt az Isten Szeretetének Tüze hevíti. Ha ezt megértjük, akkor elkezdzünk valamit megérteni az eljövendő világban való életünkben.

2. Isten az Ő Kegyelemből kóstolót adott nekünk itt, egyértelműen bizonyítva a test, a lélek és a szellem közötti különbségeket.

3. Beláthatjuk, hogy a hideg, a meleg, a szenvedés és egyebek csak a testre hatnak, a szellemet nem érintik.

4. Milyen gyakran látunk egy szegény, beteg embert szánalmas öltözetben és mindennemű támogatás nélkül, aki szellemileg mégis erős. Bármit kell is a testének elszenvednie, a szelleme szabad és boldog. Ugyanígy, milyen gyakran látunk olyan gazdag embert, aki testileg erős és egészséges, de a lelke halálosan beteg.

5. Eléggé szembetűnő az értő elme számára, hogy az ember szelleme nagyon különbözik a fizikai testétől.

6. A szellem örök és elpusztíthatatlan. A lélek haladása és fejlődése, öröme és bánata független a fizikai testtől.

7. Ha egy barátunk örömet vagy bánatot okoz nekünk, ha valakinek a szeretete igaznak vagy hamisnak bizonyul, akkor az a lélekre hat. Ha szeretteink távol vannak tőlünk, akkor az a léleknek fáj, a lélek fájdalmas vagy gondterheltsége pedig visszahathat a testre.

8. Ekképpen, amikor a szellem szent erényekkel táplált, akkor a test örömteli; és ha a lélek bűnbe esik, akkor a test kínokat él át!

9. Amikor igazságra, állhatatosságra, hűségre és szeretetre találunk, akkor boldogok vagyunk; de ha hazugsággal, hűtlenséggel vagy álnoksággal találkozunk, akkor elkeseredünk.

10. Ezek mind a lélek sajátosságai, és nem testi gondok. Nyilvánvaló tehát, hogy a lélek – ugyanúgy, mint a test – saját egyéniséggel bír. A test változása azonban nem kell, hogy a szellemet is érintse. Ha eltörsz egy poharat, melyre a nap süt, akkor a pohár eltörik, de a nap süt tovább. Ha tönkreteszünk egy kalitkát, melyben van egy madár, attól még a madár sértetlen marad. Ha egy lámpás összetörik, lángja továbbra is fényesen éghet.

11. Ugyanez érvényes az ember szellemére. Habár a halál elpusztítja a testét, nincs hatalma a szelleme felett – mert a szellem örök és soha el nem múlik, sem nem születik, sem nem hal meg.

12. Ami az ember lelkét illeti a halál után, az megmarad ugyanabban a tisztaságban, amit a fizikai testben élve elért, és miután kiszabadul a testből, Isten Kegyelmének óceánjába merülve fennmarad.

13. Attól a pillanattól kezdve, hogy a lélek elhagyja a testet, és megérkezik a mennyei világba, fejlődése szellemi, és ez a fejlődés: *Közeledés Istenhez.*

14. A fizikai teremtésben a fejlődés a tökéletesség egyik fokáról a másikra zajlik. Az ásvány az ásványi tökéletesség szintjeit bejárva jut el a növényi létbe; a növény tökéletességét elérve ér el az állatvilágba, és így tovább az emberi világig. Ez a világ tele van látszólagos ellentmondásokkal; és ezen világok mindegyikében (ásvány-, növény-, és állatvilágban) az élet a maga szintjén létezik. Habár az ember életéhez viszonyítva a föld halottnak tűnik, valójában mégis él és neki is megvan a maga saját élete. Ebben a világban a dolgok élnek és meghalnak, majd újra élnek más életformákban; a szellem világában azonban ez egészen máshogy van.

15. A lélek törvényszerűen nem színtről szintre fejlődik – hanem csak egyre közelebb jut Istenhez az Ő Kegyelme és Jótéteménye által.

16. Buzgón imádkozom azért, hogy mindannyian Isten Királyságában lehessünk és közel Őhöz.

21. SZELLEMI TALÁLKOZÓK PÁRIZSBAN

November 4-e

1. Egész Európában ma találkozókról és csoportosulásokról hallani, és mindenféle társaságok alakulnak. Vannak olyanok, melyeket a kereskedelem, a tudomány, vagy a politika érdekel, és van sok egyéb terület még. Mindezek anyagi szolgálatot végeznek, és a vágyuk az, hogy fejlődést és felvilágosultságot teremtsenek az anyag világában. Ritkán hatja át őket azonban a szellem világának egyetlen lehelete is. Úgy tűnik, nincsenek tudatában az Isteni Hangnak, és hogy nem foglalkoztatják őket Isten dolgai. De ez a találkozó Párizsban valóban szellemi természetű. Az Isteni Lehelet árad szét közöttetek, a Királyság fénye ragyog mindnyájatok szívében. Az Isteni szeretet élő erő bennetek, és szomjazó lélekkel fogadjátok be a nagy boldogság örömhírét.

2. Egyetértésben találkoztok itt mind, egymást vonzza szívetek, lelketek túlarad az Isteni szeretettől, midőn a világ egységére vágyakoztok és azért munkálkodtok.

3. Bizony, ez a gyülekezet szellemi! Hasonlatos egy gyönyörű, illatos kerthez! A Mennyei Nap árasztja rá arany sugarait, és melegsége átjárja és megörvendezteti az összes várakozó szívet. Krisztus szeretete, mely meghalad minden tudást, közöttetek van, és a Szentlélek segít benneteket.

4. Napról napra ez a találkozó növekedni fog, és egyre nagyobb erejűvé válik, míg szelleme fokozatosan meghódítja az egész világot!

5. Teljes szívetekből igyekezzetek, hogy Isten Kegyelmének készséges csatornáivá váljatok! Mert mondom nektek, hogy Ő benneteket választott ki arra, hogy a Szeretetének hírnökei legyetek az egész világon, az embernek szánt szellemi Ajándékainak hordozói, és hogy az egység és egyetértés terjesztésének eszközeivé váljatok a földön. Adjatok teljes szívvel hálát Istennek, hogy egy ekkora kiváltságban részesültetek! Mert még a dicséretnek szentelt egész élet sem elég ahhoz, hogy megköszönjétek Istennek ezt a jótéteményt.

6. Emeljétek szíveteket a jelen fölé és a hit szemével nézzetek a jövő felé! Ma a mag elszóratik, s a vetőmag a földre hull, de íme eljön a nap, mikor pompás fa lesz belőle, melynek ágai gyümölcsöktől roskadoznak majd. Örvendjétek és vigadjatok, hogy ez a nap végre felvirradt, próbáljátok

felfogni erejét, mert az valóban csodálatos! Isten ezzel a tisztességgel koronázott meg benneteket, és szívetekbe egy fényes csillagot helyezett; valóban, ennek fénye beragyogja majd az egész világot!

22. A KÉTFÉLE FÉNY

November 5-e

1. Ma borongós és szürke az idő! Keleten állandóan süt a nap, a csillagok mindig látszanak, és nagyon kevés felhő van. A fény mindig keleten kél, és elküldi ragyogását nyugatra.

2. Kétféle fény létezik. Van a Nap látható fénye, melynek segítségével észrevehetjük a körülöttünk lévő világ szépségeit – nélküle nem látnánk semmit.

3. Habár ennek a fénynek az a rendeltetése, hogy láthatóvá tegye a dolgokat számunkra, mégsem adhatja meg nekünk annak képességét, hogy lássuk őket, vagy hogy megértsük vonzerejüket, mert ennek a fénynek nincs sem intelligenciája, sem tudatossága. Az *értelem* fénye az, amely tudást és megértést hoz számunkra, és enélkül a fény nélkül testi szemeink hasztalanok lennének.

4. Az értelemnek eme fénye a legmagasztosabb fény, amely létezik, mert az *Isteni Fény*ből születik.

5. Az értelem fénye képessé tesz bennünket arra, hogy megértsük és felfogjuk mindazt, ami létezik, de csakis az Isteni Fény adhatja meg nekünk a láthatatlan dolgok látását, és tesz képessé olyan igazságok megértésére, melyek csupán sok ezer év múltán lesznek láthatóvá a világ számára.

6. Az Isteni Fény tette képessé a prófétákat, hogy lássák kétezer évre előre, mi fog történni, mi pedig ma látjuk a látomásuk megvalósulását. Ezt a Fényt kell hát keresnünk, mert nagyszerűbb minden másnál.

7. Ez a Fény tette képessé Mózeset, hogy meglássa és felfogja az Isteni Jelenést, és hogy meghallja a Mennyei Hangot, amely az Égő Csipkebokorból szólt hozzá.⁷

8. Ez az a fény, melyről Mohamed beszél, amikor azt mondja: „Allah a fénye a Mennyeknek és a Földnek.”

⁷ Exodus 3:2

9. Keressétek teljes szívetekkel ezt a Mennyei Fényt, hogy képessé váljatok felfogni Isten valóságait, megismerjétek az Ő titkos dolgait, hogy a rejtett utak feltáruljanak szemetek előtt!

10. Ez a fény hasonlatos egy tükörhöz, és ahogyan a tükör visszatükröz mindent, ami előtte van, úgy mutatja meg ez a Fény lelki szemeinknek mindazt, ami Isten Királyságában létezik, és teszi láthatóvá a dolgok valóságát. Ennek a szerteáradó Fénynek a segítségével a Szentírások szellemi értelmezése egyértelművé lett, Isten Világmindenségének rejtett dolgai megnyilvánultak, és képessé váltunk felfogni az emberiség létezésének Isteni céljait.

11. Imádkozom, hogy Isten az Ő kegyelméből világosítsa meg szíveteket és lelketeket az Ő dicsőséges Fényével. Akkor majd mindannyian úgy fogtok fényleni, mint ragyogó csillagok a világ sötétlő helyein.

23. SZELLEMI TÖREKVÉS A NYUGATON

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Isten hozott benneteket! A keleti vidékekről nyugatra jöttem, hogy egy darabig köztetek időzzek. Keleten gyakran mondják a nyugati emberekről, hogy híján vannak a spiritualitásnak, de ezt én nem így találok. Istennek hála, úgy látom és úgy érzem, hogy sok szellemi törekvés van a nyugati emberekben, és hogy némely esetben spirituális érzékeik még keleti testvéreikénél is élénkebbek. Ha azt a tanítást, mely keletről származik, lelkiismeretesen terjesztették volna nyugaton, akkor a világ ma sokkal megvilágosodottabb lenne.

2. Habár a múltban minden nagy Szellemi Tanító keleten emelkedett fel, mégis sok ember van most is ott, akiből meglehetősen hiányzik a szellemiség. A szellem dolgait illetően olyan élettelenek, mint a kő; és nem is akarják, hogy ez másképpen legyen, mert úgy tekintik, hogy az ember csupán az állat egy fejlettebb formája, és hogy az Istennek dolgai nem vonatkoznak rá.

3. De az embernek törekednie kell, hogy túlszárnyalja ezt – mindig magasabbra kell tekintenie önmagánál, örökké felfelé és előre, egészen addig, amíg Isten Kegyelme által megérkezhet a Mennyei Királyságba. Vannak ugyanakkor olyan emberek, akik csupán a fizikai haladásra és az anyag világában történő fejlődésre nyitottak. Ezek az emberek inkább a saját fizikai testük és a majom teste közötti hasonlóságot tanulmányozzák, mintsem hogy szellemük és Isten szelleme közötti magasztos kapcsolaton elmélkedjenek. Ez valóban különös, mert az ember csakis fizikailag emlékeztet az alacsonyabb létformákra, ami az intellektusát illeti, teljes mértékben különbözik tőlük.

4. Az ember örökösen fejlődik. Ismereteinek köre folyamatosan szélesedik, és tudati tevékenysége számos különböző csatornán árad keresztül. Lássátok, mi mindent ért el az ember a tudomány területén, s gondoljátok végig, hogy mennyi mindent fedezett fel, és számtalanok találmányai, illetve hogy milyen mély a megértése a természeti törvényeket illetően!

5. A művészet világában is ugyanígy van, és az ember képességeinek csodálatos fejlődése egyre csak gyorsul az idő előre haladtával. Ha az elmúlt 1500 év felfedezéseit, találmányait és anyagi eredményeit össze lehetne

gyűjteni, akkor látnátok, hogy nagyobb előrehaladás történt az elmúlt száz évben, mint az azt megelőző tizennégy évszázad alatt. Az emberiség fejlődésének gyorsasága ugyanis évszázadról évszázadra nő.

6. Az értelem képessége Isten egyik legnagyobb adománya az embernek. Ez az a képesség, amely magasabb rendű teremtménnyé teszi az állatoknál. Mert amíg évszázadról évszázadra és korszakról korszakra az emberi értelem fejlődik és élesedik, addig az állati értelem változatlan marad. Nem intelligensebbek ma az állatok, mint ezer évvel ezelőtt. Kell-e ennél nagyobb bizonyíték arra, hogy rámutassunk, az ember különbözik az állati világtól? Olyan világos ez, mint a nap.

7. Ami a szellemi tökéletességeket illeti, ezek az embert születésétől fogva megilletik, és minden teremtmény közül egyedül rá jellemzőek. Az ember valójában szellemi lény, és csakis akkor igazán boldog, ha szellemi mivoltában él. Ez a szellemi vágyódás és érzékenység minden embernek egyaránt sajátja, és szilárd meggyőződésem, hogy a nyugati emberek hatalmas szellemi törekvéssel bírnak.

8. Buzgón imádkozom azért, hogy a Kelet Csillaga ragyogó sugarait a Nyugati Világra árassza, és hogy a nyugati emberek erősen, elszántan és bátran felemelkedjenek, hogy segítsék keleti testvéreiket.

24. EGY PÁRIZSI LAKÁSBAN TARTOTT ELŐADÁS

November 6-a

1. Ez valóban egy bahá'í otthon. Minden alkalommal, amikor egy ilyen otthon vagy találkozóhely létrejön, az általános fejlődés egyik legnagyobb elősegítőjévé válik azon városban és országban, ahol az található. Bátorítja a tanulás és a tudás fejlődését, jól ismert az intenzív szellemiségéről és az emberek közötti szeretet terjesztéséről.

2. Egy ilyen találkozóhely létrehozását mindig a legnagyobb jólét követi. Az első bahá'í közösség, amely Teheránban működött, különösen áldott volt. Egy éven belül olyan gyorsan fejlődött, hogy tagjainak száma kilencszeresére növekedett az eredetihez képest. Ma a távoli Perzsiában sok ilyen közösség van, ahol Isten barátai a legteljesebb örömben, szeretetben és egységben találkoznak egymással. Isten Ügyét tanítják, a tudatlanokat oktatják, és testvéri szeretetben hozzák közel egymáshoz a szíveket. Ők azok, akik segítik a szegényeket és a szűkölködőket, s megadják nekik mindennapi kenyerüket. Szeretetet, gondoskodást nyújtanak a betegeknek, valamint a reménység és a megnyugvás hírvivői az elhagyottaknak és az elnyomottaknak.

3. Ó, ti párizsiak! Törekedjete arra, hogy találkozóitok hasonlatosak legyenek ehhez, és még ennél is szebb gyümölcsöt hozzanak!

4. Ó, Isten barátai! Ha bizalmatokat Isten Igéjébe helyezitek és erősek lesztek; ha követitek Bahá'u'lláh útmutatásait és törődtek a betegekkel, felemelitek az elesetteket, gondoskodtok a szegényekről és a szűkölködőkről, menedéket nyújtotok a nélkülözőknek, védelmezitek az elnyomottakat, vigaszt adtok a búslakodóknak, és teljes szívetekből szeretitek az emberiséget, akkor mondom néktek, hogy hamarosan ez a találkozóhely csodálatos eredményeket fog látni. Napról napra a közösség minden tagja fejlődni fog és egyre jobban áthatja majd a szellemiség. De ehhez erős alapokra van szükségetek, és arra, hogy a céljaitokat és törekvéseiteket közületek mindenki világosan megértse. Ezek legyenek a következők:

1. Együttérzéssel és jó szándékkal viseltetni az egész emberiség iránt
2. Szolgálni az emberiséget

3. Törekedni, hogy vezessétek és megvilágosítsátok a sötétségben élőket
4. Kedvesnek lenni mindenkivel és szeretettel fordulni minden élő lélekhez
5. Alázatosnak lenni Istennel szemben, állandóan imádkozni Őhozzá, hogy napról napra közelebb kerüljétek Istenhez
6. Olyan hűségesnek és őszintének lenni minden cselekedetekben, hogy a közösség minden tagjáról tudva levő legyen, hogy megtestesíti az őszinteség, a szeretet, a hit, a kedvesség, a nagylelkűség és a bátorság erényeit. Elfordulni mindentől, ami nem Isten, vonzódni a Mennyei Lehelethez mint egy isteni lélekhez; azért, hogy a világ megtudja, hogy egy igazi bahá'í tökéletes lény.

5. Igyekeztek, hogy ezt elérjétek ezeken a találkozóitokon! És akkor ti, Isten barátai, valóban és igazán nagy örömben fogtok összejönni. Segítsétek egymást, legyetek eggyé, elérve a tökéletes egységet!

6. Imádkozom Istenhez, hogy nap mint nap lépjétek előre a szellemiségben, hogy Isten szeretete egyre jobban megnyilvánuljon bennetek, hogy szívetek gondolatai megtisztuljanak, és hogy arcotok mindig Felé forduljon! Közeledjétek mindannyian az egység küszöbéhez, és lépjétek be a Királyságba! Legyen mindegyikötök hasonlatossá a lángoló fáklyához, melyet Isten szeretetének tüze gyújtott meg és tart fényesen!

25. BAHÁ'U'LLÁH

November 7-e

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Ma Bahá’u’lláh-ról fogok beszélni nektek. Az azt követő harmadik évben, hogy a Báb kijelentette a Küldetését, Bahá’u’lláh-t, akit a fanatikus mullák azzal vádoltak, hogy az új tanítást követte, letartóztatták és börtönbe vetették. A következő napon azonban a kormány számos elöljárója és más befolyásos emberek elérték, hogy szabadon bocsássák. Később újra letartóztatták, és a papok halálra ítélték! A kormányzó habozott végrehajtani ezt az ítéletet, mert tartott attól, hogy felkelés tör ki. A papok abban a mecsetben találkoztak, amely előtt a vesztőhely állt. A város egész lakossága nagy tömegekben gyülekezett a mecset körül. Az ácsok elhozták fűrészkezeiket és kalapácsaikat, a hentesek késeikkel érkeztek, a kőművesek és építők lapátokat vettek a vállukra. Ezeket az embereket mind a dühöngő mullák bujtották fel, és készek voltak osztozni az Ő tiszteletreméltó elpusztításában. A mecseten belül pedig ott voltak a vallástudósok. Bahá’u’lláh előttük állt, és nagy bölcsességgel válaszolta meg minden kérdésüket. Különösképpen a főpap némult el teljesen, mivel Bahá’u’lláh kivétel nélkül minden érvelését megcáfolta.

2. Két pap között vita alakult ki a Báb írásaiban található néhány szó jelentéséről; pontatlansággal vádolták őt, Bahá’u’lláh-t pedig azzal akarták próbára tenni, hogy védje meg Őt, ha képes erre. Ezek a papok teljes mértékben megszegyenültek, mivel Bahá’u’lláh az egész papi gyülekezet előtt bebizonyította, hogy a Bábnak kétséget kizáróan igaza van, és hogy a felhozott vádak tudatlanságon alapulnak.

3. A legyőzött vallási elöljárók még inkább feldühödve, botozás általi kínzatra ítélték, és kivitték a mecset falain kívülre a vesztőhelyre, ahol a félrevezetett emberek várták az érkezését.

4. A kormányzó továbbra is félt engedni a papok azon követelésének, hogy kivégezzék. Miután rájött, hogy a magas rangú rab milyen veszélyes helyzetbe került, elküldött néhány embert, hogy elmenekítsék. Ez úgy sikerült nekik, hogy áttörték a mecset falát és a nyíláson keresztül biztonságos helyre vezették Bahá’u’lláh-t, habár nem bocsátották szabadon. A kormányzó ugyanis elhárította magáról a felelősséget azáltal, hogy elküldte Teheránba. Ott egy földalatti tömlöcbe zárták, amely nappali fényt

sosem látott. Nehéz vasat helyeztek a nyakára, amellyel öt másik bábí fogolyhoz láncolták. Ezeket a béklyókat erős és nagyon nehéz szegecsekkel és csavarokkal rögzítették egymáshoz. Az Ő öltözékét szétszaggatták, ahogyan a fezt is. Ilyen szörnyűséges körülmények között tartották négy hónapon át.

5. Ez alatt az idő alatt egyetlen barátja sem tudott bejutni Hozzá.

6. A börtön egyik hivatalnok megkísérelte megmérgezni, de azon kívül, hogy hatalmas szenvedéseket okozott Neki, a mérgec hatástalannak bizonyult.

7. Egy idő után a kormány szabadon engedte, és Bagdadba száműzte Őt és a családját, ahol 11 évet töltött. Ez idő alatt súlyos üldöztetésnek volt kitéve, gyűlölködő ellenségei árgus figyelmének közepette.

8. Minden gonoszságot és kínszenvedést a legnagyobb bátorsággal és állhatatossággal viselt. Sokszor, amikor reggel felkelt, nem tudta, vajon megéri-e a napnyugtát. Eközben minden egyes napon a papok felkeresték, és kikérdezték őt vallásról és metafizikáról.

9. Nagy sokára a török kormányzó száműzte Őt Konstantinápolyba, ahonnan Drinápolyba küldték. Itt öt évig maradt. Végezetül Akkó távoli börtön erődjébe küldték. Az erőd katonai szárnyában helyezték őrizetbe, és a legszigorúbb felügyelet alatt tartották fogva. Nincsenek szavaim arra, hogy elbeszéljem nektek mindazt a számtalan megpróbáltatást, amelyet el kellett szenvednie, és mindazt a gyötrelmet, amelyet ki kellett állnia abban a börtönben. Mindazonáltal ebből a börtönből írt Bahá'u'lláh Európa összes uralkodójának, és ezeket a leveleket egy kivétellel postán küldték el.

10. A Násiri'd-Din sahnak szánt levél egy perzsa bahá'í-ra, Mírzá Badí'Khurásáníra bízta, aki magára vállalta, hogy elviszi és átadja azt a sah sajtá kezébe. Ez a bátor férfi Teherán szomszédságában várta, hogy elhaladjon ott a sah, aki azon az úton szándékozott a nyári palotájába utazni. Az elszánt hírvivő követte az uralkodót a palotájához, és a bejáratához közeli úton várakozott néhány napon át. Mindig ugyanazon a helyen látták várakozni az úton, mígnem az emberek elkezdtek azon tűnődni, hogy vajon miért van ott. Végül a sah hallomást szerzett róla, és megparancsolta szolgálóinak, hogy vezessék színe elé.

11. „Ő, ti szolgálói a sahnak! Olyan levelet hoztam, melyet csak a saját kezébe szabad átadnom” - mondta Badí, majd a sahhoz intézte szavait: ”Levelet hoztam felségednek Bahá’u’lláh-tól!”

12. Azon nyomban elfogták, és vallatni kezdték azok, akik olyan információt szándékoztak kihúzni belőle, amely segítette volna őket Bahá’u’lláh további üldözésében. Badí egyetlen szót sem válaszolt; eztán megkínózták, ő mégis megőrizte a békéjét! Három nap elteltével megölték, miután képtelenek voltak szóra bírni. Ezek a kegyetlen emberek lefényképezték őt, miközben kínozták.⁸

13. A sah átadta Bahá’u’lláh levelét a papoknak, hogy magyarázzák el neki. Néhány nap múlva a papok azt mondták a sahnak, hogy a levél egy politikai ellenfelétől érkezett. A sah haragra gerjedt, és azt mondta: „Ez nem magyarázat. Azért fizetek titeket, hogy elolvassátok és megválaszoljátok a leveleimet, engedelmesskedjete hát!”

14. A Násiri’-d-Din sahnak írott tábla lényege és jelentése röviden ez volt: „Most, hogy az idő elérkezett, amikor Isten Dicsőségének Ügye megjelent, engedélyt kérek arra, hogy Teheránba jöjsek és megfelelhessenek minden kérdésre, melyet a papok fel kívánnak tenni Nekem.”

15. „Arra intelek, hogy fordulj el birodalmad világi fenségétől! Emlékezz mindazon hatalmas királyokra, akik előtted éltek – dicsőségük leáldozott!”

16. A levél a legszebb formában íródott, és folytatta a király figyelmeztetését leírva neki Bahá’u’lláh királyságának jövőbeli győzelmét a keleti és a nyugati világban egyaránt.

17. A sah nem foglalkozott a levél figyelmeztetéseivel, és változatlanul folytatta életét a haláláig.

18. Habár Bahá’u’lláh börtönben sínylődött, Vele volt a Szentlélek hatalmas Ereje!

⁸ Egy bizonyos ember, aki jelen volt akkor, amikor Badí megkapta küldetését, hogy elvigye a levelet a sahnak, látta őt átszellemülni: sugárzóvá vált az arca.

19. Egyetlen más bebörtönzött sem lehetett volna hasonló Hozzá. Minden nehézség ellenére, amelyet elszenvedett, sohasem panaszkodott.

20. Fensége méltóságában mindig visszautasította a kormányzóval vagy a város befolyásos embereivel való találkozást.

21. Annak ellenére, hogy őrizete lankadatlanul szigorú volt, úgy jött és ment, ahogy csak Ő kívánta! Egy Akkótól megközelítőleg három kilométerre található házban hunyt el.

26. A JÓ ELGONDOLÁSOKAT VÁLTSUK CSELEKEDETEKKÉ

November 8-a

1. Szerte a világon azt hallani, hogy gyönyörű mondásokat dicsőítenek és nemes elvekért rajonganak az emberek. Mindenki azt mondja, hogy szereti, ami jó, és gyűlöli mindazt, ami rossz! Az őszinteség csodálandó, míg a hazugság megvetendő. A hűség erény, az árulás pedig az emberiség szégyene. Áldott az emberek szívét megörvendeztetni, és méltatlan dolog fájdalmat okozni. Kedvesnek és könnyőreutesnek lenni helyes, gyűlölködni bűn. Az igazságosság nemes tulajdonság, az igazágtalanság pedig romlott. Azt is mondják, hogy mindenki kötelessége könnyőreutesnek lenni, és senkinek sem ártani, valamint mindenáron kerülni a féltékenységet és a rosszindulatot. A bölcsesség az ember büszkesége, nem a tudatlanság; a fény a sötéttel szemben! Jó dolog Isten felé fordulni, és ostobaság elfordulni Tőle. Hallani azt is, hogy kötelességünk vezetni, felemelni az embereket, nem pedig félrevezetni és mélybe taszítani őket. Rengeteg ehhez hasonlatos példa van még.

2. De mindezek a mondások csupán szavak, és nagyon keveset látunk közülük, melyeket a tettek világába átültetnének. Ellenkezőleg. Inkább azt figyelhetjük meg, hogy az embereket elragadja a szenvedély és az önzés, és minden ember csak az ő saját hasznára gondol, még akkor is, ha ezzel testvérét teszi tönkre. Mindegyiküket az izgatja, hogy vagyonukat gyarapítsák, és alig vagy egyáltalán nem törődnek mások jólétével. *Saját* békéjük és kényelmük foglalkoztatja őket, míg társaik állapota a legkevésbé sem zavarja őket.

3. Elszomorító, de a legtöbb ember ezen az úton jár.

4. De a bahá'í-ok nem szabad, hogy ilyenek legyenek; fölé kell emelkedniük ennek az állapotnak. A tettek többet kell, hogy jelentsenek számukra a szavaknál. A cselekedeteikben kell könnyőreutesnek lenniük és nem csupán szavaikban. Minden alkalommal meg kell erősítsék tetteikkel azt, amit szóban hirdetnek. Tetteikkel kell bizonyítsák hűségüket, és cselekedeteikből az Isteni fénynek kell áradnia.

5. Harsogják tetteitek a világnak, hogy valóban bahá'í-ok vagytok, mert a *tettek* szólnak a világhoz, és eredményezik az emberiség fejlődését!

6. Ha igazi bahá'í-ok vagyunk, akkor a beszéd szükségtelen. Tetteink segítik majd a világot, terjesztik a civilizációt, elősegítik a tudományok haladását és a művészet fejlődését. Tettek nélkül semmit sem lehet elérni az anyagi világban, és a pusztá szavak nem képesek az embert előrevinni a szellemi birodalomban. Nem a szájuk jártatásával érték el Isten választottai a szentséget, hanem a cselekvő szolgálattal töltött türelmes étellel hoztak fényt a világba.

7. Igyekeztek hát, hogy tetteitek nap mint nap gyönyörű imádságok legyenek! Forduljatok Isten felé, és törekedjétek mindig azt tenni, ami helyes és nemes! Tegyétek gazdaggá a szegényeket, emeljétek fel az elesetteket, vigasztaljátok a bánatosokat, hozzatok gyógyulást a betegeknek, bátorítsátok azokat, akik félnek, szabadítsátok meg az elnyomottakat, adjatok reményt az elkeseredetteknek és menedéket a nélkülözőknek!

8. Ez a feladata egy igazi bahá'í-nak, és ezt is kell tennie. Ha mindezt igyekszünk elvégezni, akkor igazi bahá'í-ok vagyunk, ha azonban elhanyagoljuk, akkor nem vagyunk a Fény követői, és nincs jogunk ezt a nevet viselni.

9. Isten, aki belelát minden szívbe, mindig tudja, hogy milyen mértékben valósulnak meg szavaink az életünkben.

27. A VÍZ ÉS TŰZ ÁLTALI KERESZTELKEDÉS IGAZ JELENTÉSE

November 9-e

1. János Evangéliumában Krisztus azt mondta: „Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be Isten országába.”⁹ A papok ezt úgy értelmezték, hogy a megkeresztelkedés szükséges a megváltáshoz. Egy másik evangéliumban ez mondatik: „Ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket”¹⁰

2. A keresztség vize és tüze tehát azonosak egymással. A szóban forgó „víz” nem jelentheti a *fizikai* értelemben vett vizet, mert az a „tűz” közvetlen ellentéte, és azok kioltják egymást. Amikor az Evangéliumban Krisztus „vízről” beszél, akkor azt úgy érti, hogy *az, ami életet teremt*, mert víz nélkül semmilyen világi teremtmény nem élhet – az ásványok, a növények, az állatok és az ember létezése egytől egyig mind a víztől függ. Igen, a legújabb tudományos felfedezések bizonyítják nekünk, hogy még az ásványoknak is van valamiféle élete, és hogy annak is szüksége van vízre a létezéshez.

3. A víz az élet alapja, s amikor Krisztus vízről beszél, akkor annak szimbólumaként használja, amely az *Örök Élet* alapja.

4. Az életadó víz, amelyről Jézus beszél, olyan, mint a tűz, mert nem más ez, mint az Isten Szeretete, és ez a szeretet az életet jelenti a lelkünknek.

5. Isten Szeretetének tüze elégeti azt a fátylat, amely elválaszt bennünket a Mennyei Valóságoktól, és tisztán látva képessé válunk, hogy előre és felfelé igyekezzünk, folytonosan az erény és a szentség ösvényén haladva, és a fény eszközévé válva a világ számára.

6. Semmi sem nagyszerűbb és áldottabb Isten szereteténél! Gyógyulást ad a betegeknek, balszámot a sebesülteknek, örömet és vigaszt az egész világnak, és egyedül általa érheti el az ember az Örök Életet. Minden vallás lényege az Isten Szeretete, és ez az alapja az összes szent tanításnak.

⁹ János 3:5

¹⁰ Máté 3:11

7. Az Isten Szeretete volt az, amely vezette Ábrahámot, Izsákot és Jákobot, és ami erőt adott Józsefnek Egyiptomban, valamint bátorságot és türelmet Mózesnek.

8. Isten szeretete által küldetett Krisztus a világba, hogy a tökéletes életének ösztönző példájával, mely maga volt az önfeláldozás és az odaadás, elhozza az embereknek az Örök élet üzenetét. Az Isten szeretete tette képessé Mohamedet arra, hogy az arabokat az állatias lealacsonyodásból a létezés magasztosabb szintjére emelje.

9. Isten Szeretete tartotta meg a Bábót és vezette hatalmas áldozatához, és tette keblét önszántából ezer puszkagolyó célpontjává.

9. Végezetül Isten Szeretete adta Bahá'u'lláh-t a Keletnek, és küldi most az Ő tanításának fényét messze a nyugati világba, s a világ minden szegletébe.

10. Így azt tanácsolom mindőtöknek, hogy felismerve annak erejét és szépségét, áldozzatok minden gondolatotokat, szavakat és tetteket arra, hogy elvigyék az Isten Szeretetének ismeretét minden szívnek!

28. ELŐADÁS A L'ALLIANCE SPIRITUALISTE-BEN¹¹

*Salle de l' Athénée, St. Germain, Párizs
November 9-e*

1. Szeretném kifejezni hálámat vendégszeretetekért, és az örömet, hogy lelki beállítottságúak vagytok. Boldog vagyok, hogy jelen lehetek egy ilyen találkozáson, ahová azért gyűltünk össze, hogy meghallgassunk egy Isteni Üzenetet. Ha képesek lennétek az igazság szemével látni, akkor láthatóvá válnának előttetek a szellemiség hatalmas hullámzásai ezen a helyen. A Szentlélek ereje mindenki számára jelen van. Dicsőség Istennek, hogy szívetek az Isteni hévtől buzgó! Lelkeitek olyanok, mint a hullámok a lélek tengerén; habár minden egyén egy különálló hullám, az óceán egy, ahogyan minden egységben van Istenben.

2. Minden szívnek egységet kell sugároznia, hogy annak az egyetlen Isteni Forrásnak a fénye, melyből minden ered, szétáradhasson fényesen és ragyogón. Nem a különálló hullámokra kell tekintenünk, hanem az egész tengerre. Fel kell emelkednünk az egyéntől a nagy egészhez. A szellem olyan, mint egyetlen hatalmas óceán, annak hullámai pedig az emberek lelkei.

3. A Szentírásban azt olvassuk, hogy az Új Jeruzsálem meg fog jelenni a Földön. Magától értetődik, hogy ez az égi város nem anyagi kövekből és habarcsból épül fel, hogy ez a város nem kezek által emeltetik, és hogy örök a Mennyekben.

4. Ez egy próféciai jelkép, és az Isteni Tanítás újbóli eljövetelére utal, melynek célja, hogy megvilágosítsa az emberek szívét. Régóta vezeti az emberiség életét ez a Szent Utmutatás. Most azonban az Új Jeruzsálem Szent Városa végre újra eljött a világba, a keleti ég alatt jelent meg újonnan; Perzsia látóhatáráról kelt föl ragyogása, hogy olyan fény legyen, mely bevilágítja az egész világot. Napjainkban láthatjuk az Isteni prófécia beteljesedését. Jeruzsálem korábban eltűnt. A mennyei várost elpusztították, de most újra épült; a földdel tették egyenlővé, de most falai és tornyai helyreállították, s megújult és dicsőséges szépségükben magasztosan törnek az ég felé.

¹¹ Ejtisd: (L)Alliansz Szpiritualiszt

5. A nyugati világban az anyagi jólét győzedelmeskedett, míg Keleten a szellemi nap ragyogott fel.

6. Nagyon örvendek, hogy ilyen gyülekezetet látok Párizsban, melyben a szellemi és anyagi haladás találkozik és egységben van egymással.

7. Az ember – az igaz ember – lélek, nem pedig test. Habár fizikailag az ember az állatvilághoz tartozik, a lelke mégis a többi teremtmény fölé emeli. Nézzétek, hogy a nap fénye hogyan világítja meg az anyag világát; ugyanígy árasztja sugarait az Isteni Fény a lélek birodalmára. A lélek az, amely az emberi teremtményt mennyei lényvé teszi!

8. A lelkén keresztül munkálkodó Szentlélek ereje által az ember képes a dolgok Isteni valóságát érzékelni. Minden nagyszerű műalkotás és tudományos eredmény tanúsítja a Lélek eme képességét.

9. Ugyanez a Lélek ad Örök Életet.

10. Egyedül az Isteni Lélek által megkereszteltek lesznek képesek egybegyűjteni minden népet az egység kötelékébe. A Lélek ereje által lehetséges az is, hogy a keleti világ szellemisége egyesüljön a cselekvés nyugati birodalmával, és ezáltal az anyag világa istenivé válhasson.

11. Ebből következik, hogy mindenki, aki a Legfőbb Terv megvalósításán dolgozik, katona a Lélek seregében.

12. A mennyei világ fénye háborút visel az árnyak és az illúziók világával. Az Igazság Napjának sugarai eloszlatják a babona és a tévedés sötétségét.

13. Ti a Lélektől valók vagytok! Számotokra, akik az igazságot kerestek, Bahá'u'lláh kinyilatkoztatása nagy örömet hoz majd! Ez a tanítás a Lélektől való, nincs benne oly parancsolat, amely nem a Szentlélektől származna.

14. A Lélek a fizikai test anyagi érzékszerveivel nem fogható fel, kivéve, ha külsődleges jelekben és alkotásokban fejeződik ki. Az emberi test látható, a lélek láthatatlan. Mégis a lélek az, amely irányítja az ember képességeit, és amely emberségét vezérli.

15. A léleknek két fő képessége van. (a) Ahogyan az ember szeme, füle és az agya közvetíti a külső körülményeket a lélek felé, úgy közli vágyait és céljait a lélek az agyon keresztül a fizikai test kezével és nyelvével, ezáltal kifejezve önmagát. A szellem a lélekben maga az élet lényege. (b) A második képessége a léleknek a belső látás világában fejeződik ki, ahol a szellem által eltöltekezve a lélek az anyagi test érzékeinek segítségével nélkül létezik és működik. A belső látás birodalmában a lélek a fizikai szem segítségével nélkül lát, és a fizikai fül segítségével nélkül hall, és a fizikai mozgástól függetlenül utazik. Világos tehát, hogy az ember lelkében jelen lévő szellem működhet a fizikai testen keresztül, a közönséges érzékszervek használatával, és arra is képes, hogy segítségük nélkül éljen és cselekedjen a belső látás világában. Ez kétségtelenül bizonyítja az ember lelkének felsőbbrendűségét a testéhez képest, és a szellem magasabbrendűségét az anyag felett.

16. Például nézzetek erre a lámpára: nem felsőbbrendű-e a belőle áradó fény a lámpához képest? Bármilyen gyönyörű legyen is a lámpa formája, ha fénye nincs jelen, akkor betöltetlen a célja, és élettelen lesz – egy halott dolog. A lámpának szüksége van a fényre, de a fénynek nincs szüksége a lámpára.

17. A szellemnek nincs szüksége testre, de a testnek szüksége van szellemre, különben nem képes élni. A lélek képes a test nélkül élni, de a test a lélek nélkül meghal.

18. Ha egy ember elveszíti a szeme világát, hallását, kezét vagy lábát, akkor amennyiben a lelke még mindig testében lakozik, akkor továbbra is él és képes lesz isteni erényeket megnyilvánítani. Másrészről, szellem nélkül még egy tökéletes testnek is lehetetlen létezni.

19. A Szentlélek legnagyobb ereje az Igazság Isteni Megnyilvánulásaiban létezik. A Lélek ereje által elhozták a Mennyei Tanításokat az emberek világába. A Lélek ereje által jött el az örök élet az emberek gyermekei számára. A lélek ereje által sugárzott Keletről Nyugatra az Isteni Dicsőség, és ugyanezen Lélek ereje által nyilvánulnak majd meg az emberiség isteni erényei.

20. Legnagyobb erőfeszítéseink arra kell irányuljanak, hogy ne ragaszkodjunk a világ dolgaihoz; törekednünk kell arra, hogy még inkább szellemivé, még sugárzóbbá váljunk, hogy kövessük az Isteni Tanítás útmutatását, és szolgáljuk az egység és a igazi egyenlőség ügyét, hogy

könyörületesekek legyünk, s visszatükrözzük a Legmagasabb szeretetét minden emberre, hogy ezáltal a Lélek fénye megjelenjen minden cselekedetünkben, és végül az egész emberiség egyesüljön, viharos tengere pedig lecsendesüljön, s hogy minden heves hullám eltűnjön az élet óceánjának felszínéről, mely ezután zavartalan és békés lesz. Akkor látja majd meg az emberiség az Új Jeruzsálemet, és belépve annak kapuin részesül majd az Isteni Jótéteményben.

21. Köszönetet mondok Istennek, hogy közöttetek lehettem ezen a délutánon, és köszönöm nektek a szellemi hangulatot.

22. Imádkozom, hogy növekedjen bennetek az Isteni lelkesedés, és hogy a Lélekben való egység ereje egyre nagyobb legyen, hogy a jövendölések beteljesülhessenek, és hogy az Isten Fényének ebben a nagyszerű századában megvalósuljon minden örömhír, melyek a Szent Könyvekben megírtak. Ez az a dicsőséges idő, melyről az Úr Jézus Krisztus beszélt, mikor is azt mondta nekünk, hogy ekképp imádkozunk: „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a Földön is!” Remélem, hogy ti is erre vártok, és ez minden vágyatok.

23. Egyesülünk abban az egyetlen célban és reményben, hogy mindenki egygé lesz, és hogy minden szívet megvilágosít majd Mennyei Atyánk, Isten Szeretete!

24. Legyen minden cselekedetünk szellemi, s minden érdeklődésünk és érzelmünk összpontosuljon a Dicsőség Birodalmára!

29. A SZELLEM FEJLŐDÉSE

*15 Rue Greuze, Párizs
November 10-e*

Abdu'l-Bahá így szólt:

1. Ma este a szellem evolúciójáról, avagy fejlődéséről fogok beszélni.

2. A teljes nyugalmi állapot nem létezik a természetben. Minden dolog vagy fejlődik, vagy teret veszít. Minden előre vagy hátrafelé mozdul, semmi sem mozdulatlan. Születésétől fogva az ember testileg fejlődik, míg el nem éri az érettség állapotát, amikor is, megérkezve élete virágába, megkezdi hanyatlását, testének ereje és képességei csökkennek, és lassan megérkezik halála órájához. Hasonlóképpen egy növény a magtól a kifejllettségig halad, majd életereje elkezd csökkenni, míg végül elhervad és elpusztul. Egy madár egy bizonyos magasságig szárnyal, majd amint elérte a legmagasabb lehetséges pontot a röptében, megkezdi ereszkedését a föld felé.

3. Egyértelmű tehát, hogy a mozgás elengedhetetlen része minden létezésnek. Minden anyagi dolog egy bizonyos pontig fejlődik, aztán elkezd hanyatlani. Ez az a törvény, amely az egész fizikai teremtést irányítja.

4. Vizsgáljuk most meg a lelket! Láttuk, hogy a mozgás elengedhetetlen a létezéshez; semmi, ami élő, nincs mozgás nélkül. Minden teremtett dolognak, legyen szó az ásvány-, a növény- vagy az állatvilágról, követnie kell a mozgás törvényét; vagy emelkednie, vagy süllyednie kell. Az emberi lélek esetében azonban nincs hanyatlás. Annak egyetlen mozgása a tökéletesedés irányába történik; a lélek mozgása csupán növekedésből és fejlődésből áll.

5. Az Isteni tökéletesség végtelen, ezért a lélek fejlődése szintén végtelen. Egy emberi lénynek a születése pillanatától kezdődően a lelke fejlődik, az értelme növekszik, a tudása pedig gyarapodik. Amikor a test meghal, a lélek tovább él. A teremtett anyagi lények különböző fejlődési szintjének mindegyike korlátozott, a lélek azonban korlátozatlan!

6. Minden vallásban létezik az a hit, hogy a lélek túléli a test halálát. Közbenjárásokat ajánlanak fel a szeretett eltávozottakért, imádságokat mondanak az ő fejlődésükért és bűneik bocsánatáért. Ha a lélek elpusztulna a testtel együtt, akkor mindennek nem lenne semmi értelme. Továbbá, ha

nem lenne lehetséges a lélek számára, hogy a tökéletesedés felé haladjon, miután szabaddá vált a testtől, mi végre lennének az odaadásnak e szeretetteljes imái?

7. A szent iratokban azt olvassuk, hogy „Minden jótett elnyeri jutalmát”. Namármost, ha a lélek nem maradna fenn, akkor ennek sem lenne semmi értelme!

8. Maga a tény, hogy lelki ösztönünk, mely bizonyosan nem hiába adatott, arra készlet minket, hogy imádkozzunk azon szeretteink jóllétért, kik eltávoztak az anyagi világból: ez nem tanúsítja-e azt, hogy létezésük folytatódik?

9. A szellem világában nincs visszaesés. A halandóság világa az ellentmondások és az ellentétek világa; mivel minden mozgásra kényszerül, a dolgoknak előre vagy hátra kell, hogy haladjanak. A szellem birodalmában a hátrálás nem lehetséges, minden mozgásnak a tökéletes állapot felé kell haladnia. A „fejlődés” a szellem kifejeződése az anyag világában. Az ember intelligenciája, értelmi képességei, tudása, tudományos eredményei mind a szellem megnyilvánulásai, és részesülnek a szellemi fejlődés kikerülhetetlen törvényében, és ezért szükségszerűen halhatatlanok.

10. Azt kívánom nektek, hogy fejlődjétek a szellem világában, ahogyan az anyag világában is; hogy intelligenciátok növekedjen, tudásotok gyarapodjon, megértésetek pedig kitáguljon.

11. Mindig törjétek előre, soha ne álljatok meg; ne vesztegeljétek egy helyben, amely az első lépés a hanyatlás, az elmúlás felé!

12. Az egész fizikai teremtés mulandó. Ezek az anyagi testek atomokból állnak; amikor ezek az atomok kezdenek elválni egymástól, akkor megindul a lebomlás, miután pedig elkövetkezik az, amit halálnak hívunk. Az atomok ezen összetétele, ami a testet vagy a halandó részét alkotja bármely teremtetett lénynek, ideiglenes. Amikor ezeket az atomokat összetartó vonzóerő megszakad, akkor a test, mint olyan, megszűnik létezni.

13. A lélekkel más a helyzet. A lélek nem elemek kombinációja, nem sok-sok atomból áll, hanem egyetlen, oszthatatlan szubsztanciából van, s ennél fogva örök. Teljes mértékben kívül esik a fizikai teremtésen; halhatatlan!

14. A tudományos filozófia bebizonyította, hogy egy egyszerű elem („egyszerű” abban az értelemben, hogy „nem összetett”) elpusztíthatatlan, örökkévaló. A lélek, mivel nem elemek összességéből áll, jellegét tekintve olyan, mint egy egyszerű elem, s éppen ezért nem szűnhet meg létezni.

15. Mivel ebből az egy és oszthatatlan szubsztanciából van, a lélek nem eshet sem a szétesés, sem az elpusztulás áldozatául, ebből adódóan nincs ok arra, hogy véget érjen. Minden élő dolog felmutatja létezésének jeleit, és ebből következik, hogy ezek a jelek magukban nem létezhetnének, ha az, amit kifejeznek, vagy amit tanúsítanak, maga ne létezne. Egy dolog, amely nem létezik, természetesen nem adhatja jelét létezésének. A lélek létezésének számos jele azonban örökké látható számunkra.

15. Jézus Krisztus Szellemének nyomai, az Isteni Tanításának hatása velünk van ma, és örökké tart.

16. Egyetérthetünk abban, hogy nem létező dologra nem utalhatnak látható jelek. Ahhoz, hogy az ember írjon, léteznie kell – az, aki nem létezik, nem tud írni. Az írás önmagában az író lelkének és intelligenciájának jele. A Szent Íratok (az örökké változatlan Tanítással) bizonyítják a szellem folytonosságát.

17. Vegyék fontolóra a teremtés célját: lehetséges-e, hogy minden azért teremtett, hogy számlálatlan korokon át fejlődjön és alakuljon, és ennek csupán az ember földi életének néhány éve lenne csekélyke célja? Ugye, milyen elképzelhetetlen, hogy ez lenne a létezés végső célja?

18. Az ásványi anyagok addig fejlődnek, míg végül a növényi élet részévé válnak, a növények addig fejlődnek, amíg életük bele nem vész az állatokéba, az állatok pedig, rájuk kerülvén a sor, az ember táplálékának részét képezve beépülnek az emberi életbe.

19. Így az ember az egész teremtés összegzésének mutatkozik, magasabb rendű minden teremtett dolognál, az a cél, amely felé a létezés számtalan korszakon át haladt.

20. Legjobb esetben az ember kilencven évet tölt ebben a világban – rövid időt, valóban!

21. Megszűnik egy ember létezni, ha elhagyja a testet? Ha élete valóban véget ér, akkor a korábban történt fejlődés mind hasztalan, minden hiába

volt! El tudja valaki képzelni, hogy a Teremtésnek nincs ennél magasabb célja?

22. A lélek örök, halhatatlan.

23. A materialisták azt mondják, hogy „Hol a lélek? Mi az? Nem látjuk, és megérinteni sem tudjuk!”

24. Így kell válaszolnunk nekik: Bármennyit is fejlődik az ásványi anyag, nem értheti meg a növényi világot. Ugyanakkor ennek a megértésnek a hiánya egyáltalán nem bizonyítja, hogy a növény nem létezik!

25. Bármilyen magas szintre fejlődött is egy növény, képtelen felfogni az állatok világát; ez a tudatlanság nem bizonyíték arra, hogy az állat nem létezik!

26. Az állat, akármilyen magasán fejlett is legyen, képtelen elképzelni az emberi értelmet, és lelkének természetét sem képes megérteni. Ez azonban megint csak nem bizonyítja, hogy az ember értelem nélkül való lenne, vagy, hogy ne lenne lelke. Ez csupán azt szemlélteti, hogy a létezés egy adott formája képtelen felfogni egy nála magasabb rendű formát.

27. Ez a virág meglehet, hogy nincs tudatában az olyan létezőknek, mint az ember, tudatlanságának ténye mégsem akadályozza meg az emberiség létezését.

28. Hasonló módon, ha a materialisták nem hisznek a lélek létezésében, hitetlenségük nem bizonyítja, hogy nem létezik olyan birodalom, mint a szellem világa. Már az ember értelmének pusztá léte is bizonyítja halhatatlanságát; továbbá, a sötétség bizonyítja a fény jelenlétét, mivel fény nélkül nem volna árnyék. A szegénység bizonyítja a gazdagság létezését, mert gazdagság nélkül hogyan mérhetnénk a szegénységet? A tudatlanság bizonyítja, hogy létezik a tudás, mert tudás nélkül hogyan lehetne tudatlanság?

29. Ennél fogva a halandóság gondolata feltételezi a halhatatlanság létezését – ugyanis, ha nem volna Örök Élet, semmilyen módon sem tudnánk az evilági életünket mérni!

30. Ha a szellem nem lenne halhatatlan, Isten Megnyilvánulásai hogyan állhatnák ki a szörnyűséges megpróbáltatásokat?

31. Miért szenvedte el Jézus Krisztus rettenetes halálát a kereszten?

32. Miért viselte Mohamed az üldöztetést?

33. Miért hozta meg a Báb a legfőbb áldozatot, és miért töltötte Bahá'u'lláh életének éveit börtönben?

34. Miért kellett mindennek a szenvedésnek megtörténnie, ha nem azért, hogy bizonyítsa a szellem örökkévaló életét?

35. Krisztus a Szelleme halhatatlansága miatt szenvedett és fogadta el minden megpróbáltatását. Ha valaki elmélkedik, akkor meg fogja érteni a fejlődés törvényének szellemi jelentőségét; hogy hogyan halad minden az alacsonyabb szintről a magasabb felé.

36. Csak egy értelem nélküli ember tudja elképzelni, miután ezeken a dolgokon elgondolkodott, hogy a teremtés hatalmas tervének fejlődése hirtelen megállhat, és hogy az evolúció ilyen elégtelen módon véget érhet!

37. Azok a materialisták, akik ekképpen érvelnek, és megelégednek azzal, hogy képtelenek vagyunk látni a szellem világát, vagy érzékelni Isten áldásait, bizonyosan olyanok, mint a megértés nélküli állatok; hiába van szemük, nem látnak, és bár van fülük, mégsem hallanak. Látási és hallási képességük ezen hiánya nem bizonyít semmit saját alacsonyabb rendű mivoltukon kívül. Azt olvassuk róluk a Koránban: „Olyan emberek, akik vakok és süketek a Szellemre.” Nem használják az Istentől való nagyszerű adományt, a megértés képességét, mely által képesek lennének a dolgokat szellemi szemekkel látni, szellemi fülekkel hallani, és Isteni módon megvilágosodott szívvel megérteni azokat.

38. A materialista elme képtelensége arra, hogy megragadja az Örök Élet fogalmát, nem bizonyítja azt, hogy az ne létezne.

39. Ennek a másik életnek a megértése szellemi születésünktől függ!

40. Imádkozom értetek, hogy szellemi képességeitek és törekvéseitek napról napra növekedjenek, és hogy soha ne engedjétek anyagi érzékeiteknek, hogy elfátyolozzák szemeiteket a Mennyei Megvilágosodás dicsőségeitől!

30. 'ABDU'L-BAHÁ IMÁI ÉS KÍVÁNSÁGAI

November 15-e

'Abdu'l-Bahá mondotta:

1. Mindannyiótokat üdvözöllek, és mindőtöket teljes szívemből szeretlek!

2. Éjjel-nappal imádkozom az Éghez, hogy adasson meg nektek az erő, és hogy egytől egyig részesüljete Bahá'u'lláh áldásaiban, és belépjete a Királyságba.

3. Könyörgök azért, hogy váljatek új lényekké, akiket beragyog az Isteni Fény, hasonlatosan a fénylő lámpásokhoz, és hogy Európa minden szegletében elterjedhessen Isten Szeretetének ismerete.

4. Ez a határtalan szeretet töltse el olyannyira szíveteket és elméteket, hogy ne maradjon hely bennük a szomorúság számára, s hogy örömteli szívvel madarakként szárnyaljatek fel az Isteni Ragyogásba!

5. Váljon szívetek kristálytisztává és szeplőteleenné, mint a csiszolt tükör, melyben az Igazság Napcsillagának teljes dicsősége visszatükröződik!

6. Nyíljon fel szemetek, hogy meglássatek Isten Királyságának jeleit, és táruljon ki fületek, hogy tökéletes megértéssel hallgassatek a Mennyei Tanítást, mely közöttetek zeng!

7. Lelketek kapjon támogatást és vigasztalást, és ily módon megerősödve váljon képessé arra, hogy Bahá'u'lláh tanításaival összhangban éljen!

8. Imádkozom mindenkiért közületek, hogy váljatek a szeretet lángjává a világban, s hogy fényetek világossága és szeretetetek melegsége elérjen Isten minden szomorú és bánatos gyermekének a szívéhez!

9. Legyetek ragyogó csillagokká, melyek örökké fénylenek és világítanak a Királyságban!

Azt tanácsolom nektek, hogy tanulmányozzatek buzgón Bahá'u'lláh tanításait, hogy Isten segítségével valóban és igazán bahá'í-okká váljatek!

31. A TESTRŐL, A LÉLEKRŐL ÉS A SZELLEMRŐL

*4 Avenue de Camoëns, Párizs
November 17-e*

1. Az emberek világát három szint alkotja: a testé, a léleké és a szellemé.

2. A test a fizikai vagy állati szintje az embernek. A test szempontjából nézve az ember az állatvilág részét képezi. Az emberek és az állatok teste egyaránt elemekből áll, melyeket a vonzás törvénye tart egyben.

3. Az állatokhoz hasonlóan az ember rendelkezik az érzékek képességével, ki van téve a forróságnak, a hidegnek, az éhségnek, a szomjúságnak, és így tovább; az állattól eltérően azonban van egy gondolkodásra képes lelke, emberi értelme.

4. Az ember ezen értelme közvetít a teste és a szelleme között.

5. Ha az ember megengedi a szellemének, hogy a lelkén keresztül megvilágosítsa a megértését, akkor ő magába foglalja az egész teremtést; mivel az ember – lévén az összegzése mindannak, amely megelőzte, és ezáltal felsőbbrendű minden korábbi fejlődésnél – magában foglal minden alacsonyabb világot. Ha a lélek közbenjárásával a szellem által megvilágosodik, akkor az embert sugárzó értelme a Teremtés koronájává teszi.

6. Ha azonban az ember nem nyitja meg elméjét és szívét a szellem áldásaira, s lelkét az anyagi oldal felé fordítja, természetének testi mivolta felé, akkor magas állásából lecsúszik, és az alacsonyabb rendű állatvilág lakóinál is alantasabbá válik. Ebben az esetben az ember siralmas helyzetbe kerül! Mert ha a lélek szellemi tulajdonságait, melyek nyitva állnak az Isteni Szellem lehelete előtt, soha nem használják, akkor azok elcsökevényesednek, elgyengülnek, és végül tehetetlenné válnak; míg ha a léleknek csupán az anyagi tulajdonságait gyakorolják, azok rettentően felerősödnek – és a boldogtalan, félrevezetett ember még vadabbá, még igazságtalanabbá, még hitványabbá, még kegyetlenebbé és ellenségesebbé válik, mint maguk az alacsonyabb rendű állatok. Minden törekvését és vágyát a lelke természetének alantas oldala erősíti fel, s az ember egyre inkább brutálissá válik, mígnem teljes lényé cseppet sem lesz felsőbbrendűbb a pusztulásra ítélt vadállatoknál. Az ilyen emberek szándéka

az, hogy gonoszat tegyenek, ártsanak és pusztítsanak; teljes mértékben hiányzik belőlük az Isteni együttérzés szelleme, mert a lélek mennyei minőségét uralma alá vonta az anyagi jellege. Ha azonban, ezzel szemben, a lélek szellemi természete erősödik meg oly mértékben, hogy maga alá rendeli az anyagi oldalt, akkor az ember megközelíti az Istenit; emberi mivolta oly dicsőségessé válik, hogy a Mennyei Gyülekezet erényei nyilvánulnak meg benne; Isten Kegyelmét sugározza, ösztönzi az emberiség szellemi fejlődését, mert lámpássá lesz, mely megvilágítja útjukat.

7. Láthatjátok, miként közvetít a lélek a test és a szellem között. Hasonló módon ez a fa¹² közvetít a mag és a gyümölcs között. Amikor a fa gyümölcse megjelenik és megéri, akkor tudjuk, hogy a fa tökéletes; amennyiben a fa nem hozna gyümölcsöt, hasztalanul növekedne, mely semmilyen célt nem szolgál!

8. Amikor egy lélekben megvan a szellem élete, akkor hoz jó gyümölcsöt, és válik Isteni fává. Szeretném, ha próbálnátok megérteni ezt a példát. Azt remélem, hogy Isten kimondhatatlan jósága oly mértékben megerősít benneteket, hogy lelketek mennyei minősége, mely azt a szellemmel összekapcsolja, örökké felülkerekedik az anyagi oldalon, oly teljes mértékben uralkodva az érzékeken, hogy lelketek megközelíti majd a Mennyei Királyság tökéletességeit. Arcotok, mely állhatatosan az Isteni Fény felé fordul, váljon oly sugárzóvá, hogy minden gondolatotok, szavatok és tettek fényleni tudjon a lelketeket vezérlő Szellemi Ragyogás által, hogy a világ találkozóin megmutathassátok a tökéletességet az életetekben.

9. Néhány ember életét kizárólag ennek a világnak a dolgai foglalják le; elméjüket olyannyira körülhatárolja a külső viselkedés és a hagyományos érdek, hogy vakok a létezés minden más birodalmára és minden dolgok szellemi jelentőségére! Gondolataik és álmaik a földi hírnév és az anyagi előmenetel körül keringenek. Az érzéki örömeik és a kényelmes környezet korlátozza a látóterüket, a legmagasabb törekvéseik az anyagi állapotokból és körülményekből adódó sikerekre összpontosulnak! Nem fékez meg alacsonyrendű hajlamaikat; esznek, isznak és alszanak! Mint az állatok, az ő gondolataik sem haladnak túl saját fizikai jólétükön. Való igaz, hogy ezekről a szükségletekről gondoskodni kell. Az élet egy olyan teher, melyet hordoznunk kell, amíg a földön vagyunk, nem szabad hagyni azonban, hogy az élet alacsonyabb szintű dolgaival való törődés teljes

¹² egy kicsiny narancsfa a közeli asztalon

mértékben eluralkodjon egy emberi lény gondolatain és törekvésein. A szív dicsőségesebb célok felé kell törekedjen, a tudati tevékenység magasabb szintekre kell emelkedjen. Az emberek a lelkükben kell, hogy tartsák a mennyei tökéletesség látomását, és lakhelyet kell készíteniük ugyanott az Isteni Szellem kimeríthetetlen adományainak.

10. Legyen célkitűzésetek a Mennyei civilizáció elérése a Földön! A legfőbb áldást kérem rátok, hogy a Mennyei Szellem életerejével eltöltekve életet adhassatok a világnak!

32. A BAHÁ'ÍOKNAK SZÍVVEL-LÉLEKKEL KELL MUNKÁLKODNIUK A VILÁG ÁLLAPOTÁNAK JOBBÍTÁSÁN

November 19-e

1. Mily örömteli ilyen találkozót látni, mert ez valóban „mennyei emberek” gyülekezete!

2. Mindnyájunkat egyetlen Isteni cél egyesít, indítékaink nem anyagiak, és leghőbb kívánságunk az, hogy Isten Szeretetét terjesszük az egész világon!

3. Az emberiség egységéért munkálkodunk és imádkozunk, hogy a föld minden népe egyetlen nép legyen, minden ország egy ország, és hogy minden szív egy szívként dobogjon, együttműködve a tökéletes egységért és testvériségért.

4. Dicsőség Istennek, hogy erőfeszítéseink őszinték, és hogy szívünk a Királyság felé fordul! Legnagyobb vágyunk az, hogy az igazság megszilárdíttassék a világban, és ez a reménység közel hoz minket egymáshoz szeretetben és ragaszkodásban. Mindenki odaadó és önzetlen, hajlandó feláldozni minden személyes törekvését azért a nagyszerű eszméért, amely felé igyekszük: ami a testvéri szeretet, béke és egység az emberek között!

5. Ne kételkedjetez abban, hogy Isten velünk van, jobb és bal kezünk felől, hogy nap mint nap Ő növeli számunkat, és hogy találkozónk fejlődni fognak erőben és jótékony hatásukban!

6. Legfőbb reményem az, hogy mindnyájan áldássá lesztek mások számára, hogy látást adtok a szellemileg vakoknak, hallást a szellemileg süketeknek, és életet azoknak, akik bűneik miatt halottak.

7. Segítsétek azokat, akik elmerültek az anyagiasságban, hogy felismerjék Isteni származásukat, és bátorítsátok őket arra, hogy felemelkedjenek és méltóak legyenek örökségükhöz; s hogy igyekezetetek által az emberek világa Isten és az Ő választottjainak Királyságává váljon!

8. Hálát adok Istennek, hogy egyetértünk ebben a nagyszerű eszmében, hogy ti is arra áhítoztok, amire én, és hogy együtt munkálkodunk tökéletes egységben!

9. Ma a földön a kegyetlen háború elszomorító látványa tárul elénk! Az ember megöli testvérét önző előnyökért, és hogy kiterjessze területeit! Emiatt a dicstelen becsvágy miatt a gyűlölet lett úrrá a szíven, és egyre több a vérontás!

10. Újabb háborúk törnek ki, a hadseregek mérete csak duzzad, több az ágyú, több a fegyver, és egyre többféle robbanó anyagot bocsátanak útjára – így emelkedik napról-napra a keserűség és a gyűlölet!

11. De ez a gyülekezet, Istennek hála, csakis a békét és az egységet áhítja, és szívvel - lélekkel kell munkálkodjon azon, hogy javítson a világ állapotán!

12. Ti, akik Isten szolgálói vagytok, harcoljatok az elnyomás, a gyűlölet és a viszály ellen, hogy megszűnjenek a háborúk, s hogy Isten békéről és szeretetről szóló törvényei megszilárduljanak az emberek között!

12. Munkálkodjatok! Munkálkodjatok minden erőtökkel, terjesszék a Királyság Ügyét az emberek között; tanítsátok meg az öntelteket arra, hogy alázatosan forduljanak Isten felé, a bűnösöket, hogy ne vétkezzenek többé, és hogy örömteli várakozással tekintsenek a Királyság eljövetele elé!

13. Szeressétek Mennyei Atyátokat és engedelmeskedjétek Neki, s legyetek bizonyosak abban, hogy az Isteni segítséget megkapjátok! Bizony mondom néktek, hogy valóban meg fogjátok hódítani a világot!

14. Mindössze legyen hitetek, türelmetek és bátorságotok – ez csupán a kezdet, de bizonyosan győzedelmeskedtek, mert Isten veletek van!

33. A HAMIS VÁDAKRÓL

November 20-a, hétfő

1. A világ kezdetétől fogva a mai napig minden egyes Isten által küldött „Megnyilvánulással”¹³, szemben álltak a „Sötétség Hatalmainak” megtestesítői.

2. Ez a sötét hatalom mindig arra törekedett, hogy kioltsa a fényt. A zsarnokság mindig azt kereste, hogy hogyan győzze le az igazságosságot. A tudatlanság vég nélkül próbálta lábbal tiporni a tudást. A legősibb korok óta így járt el az anyagi világ.

3. Mózes idejében a fáraó annak megakadályozására szánta el magát, hogy a Mózesi Fény széles körben elterjedjen.

4. Krisztus idejében Annás és Kajafás felszította a zsidó embereket Ellene, és Izrael hittudósai összefogtak, hogy szembeszálljanak az Ő Hatalmával. Mindenféle hamis vádat terjesztettek Róla. Az írástudók és a farizeusok összeesküdtek, hogy elhitessék az emberekkel, hogy Ő hazug, hitehagyott és istenkáromló. Ezeket a Krisztus elleni rágalmatokat az egész keleti világban elterjesztették, és miattuk szégyenteljes halálra ítélték Őt!

5. Mohamed esetében a korának hittudósai szintén eltökélték, hogy kioltják az Ő hatásának fényét. Megkísérelték a kard erejével megakadályozni a Tanításainak elterjedését.

6. Minden erőfeszítésük ellenére az Igazság Napcsillaga felragyogott a láthatáron. A fény seregei minden alkalommal győzedelmeskedtek a sötétség hatalmai felett a világ harcmezéjén, és az Isteni Tanítás fénye beragyogta a Földet. Azok, akik elfogadták a Tanítást és Isten Ügyéért munkálkodtak, sugárzó csillagokká váltak az emberiség egén.

7. Most napjainkban a történelem megismétli önmagát.

8. Azok, akik elhitették az emberekkel, hogy a vallás az ő saját magántulajdonuk, újra erőfeszítéseket tesznek, hogy szembeszálljanak az Igazság Napcsillagával: ellenállnak Isten Parancsának; hamis vádatokat

¹³ értsd: Isteni Megnyilvánulás

koholnak, mivel nincsenek érveik, sem pedig bizonyítékaik Ellene. Arcukat elrejtve támadnak, mert nem mernek kilépni a napvilágra.

9. A mi módszereink azonban mások, mi nem támadunk, sem nem rágalmazunk; nem kívánunk vitatkozni velük; mi bizonyítékokkal és érvelésekkel állunk elő; s arra hívjuk őket, hogy cáfolják meg állításainkat. Nem tudnak nekünk mit felelni, hanem ehelyett leírnak mindent, amit csak ki tudnak eszelni az Isteni Megnyilvánulás, Bahá'u'lláh ellen.

10. Ne hagyjátok, hogy szíveteket ezen gyalázkodó írások felzaklassák! Kövessétek Bahá'u'lláh szavait és válaszra se méltassátok őket! Örvendjeteink inkább, hogy még ezek a valótlanosságok is az igazság terjedését eredményezik majd! Amikor ezek a rágalmak megjelennek, akkor kérdéseket vetnek fel, és azok, akik kérdeznek, elvezettetnek a Hit megismeréséhez.

11. Ha egy ember kijelentené, hogy „Van egy lámpás a szomszédos szobában, amely nem ad fényt”, akkor ezt hallva van, aki megelégszik ezzel a beszámolóval, egy bölcsőbb ember azonban átmegy a másik szobába, hogy ő maga vizsgálja meg a dolgot, és íme, amikor úgy találja, hogy a lámpásból sugárzik a fény, akkor már ismeri az igazságot!

12. Továbbá, ha egy ember azt állítja: „Van egy kert, melyben gyümölcs nélküli, törött ágú fák állnak, leveleik pedig hervadtak és sárgák! Abban a kertben nincsenek virágzó növények, a rózsabokrok elszáradtak és csak halódnak – ne menjetek abba a kertbe!” Egy igazságos ember, amint meghallja a kertnek ezt a leírását, nem nyugodna addig, amíg a maga szemével nem látta, igaz-e vagy sem. Belép tehát oda, és lám, egy gondosan ápolt kertet talál; a fák ágai vaskosak és erősek, ráadásul a legédesebb, érett gyümölcsöktől roskadoznak, a gyönyörű, dús zöld lombzat közt. A virágzó növények nyíló szirmai számtalan színárnyalatban ragyognak; a rózsabokrokat elborítják az illatos és szép rózsák, s minden zöldell és gondozott. Midőn a kert dicsősége feltárul az igazságos ember szeme előtt, dicsőíti az Istent, hogy a méltatlan rágalom által ilyen csodálatos szépségű helyre vezetett.

13. A vádaskodó munkájának eredménye ez: az igazság felfedezéséhez vezeti az embereket.

14. Tudjuk, hogy mindaz a valótlanosság, amit Krisztusról és az Ő apostolairól terjesztettek, s mindazok a könyvek, amiket Ellene írtak, csupán

arra vezette az embereket, hogy megvizsgálják az Ő tanítását; majd mikor megpillantották annak szépségét és belelegezték illatát, onnantól kezdve mindörökké ama égi kert rózsái és gyümölcsei között jártak.

15. Ezért hát azt mondom nektek, hogy terjesszéték az Isteni Igazságot minden erőttökkel, hogy az emberek értelme megvilágosodjon; ez a legjobb válasz a rágalmozóknak. Nem kívánok azokról az emberekről beszélni vagy bármi rosszat mondani - csupán csak annyit, hogy a rágalmozás nem bír horderővel!

16. A felhők elhomályosíthatják a Napot, de bármily sűrűek is, annak sugarai mégis áthatolnak rajtuk! Semmi sem akadályozhatja meg a nap sugarait abban, hogy elérjék az Isteni Kertet, s felmelegítsék és éltsék azt.

17. Semmi sem akadályozhatja meg az eső lehullását az Égből.

18. Semmi sem akadályozhatja meg Isten Szavának beteljesülését!

19. Amikor tehát a Kinyilatkoztatás ellen írott könyvekkel vagy szövegekkel találkoztok, ne csüggedjete, hanem leljetek nyugalomra abban a bizonyosságban, hogy az ügy erősödik általuk.

20. Senki sem dobál meg kövekkel egy gyümölcs nélküli fát. Senki sem próbálja kioltani azt a lámpást, amelynek nincs fénye.

21. Tekintsetek az elmúlt korokra! Volt-e a fáraó rágalmainak bármilyen hatása? Jóváhagyta, hogy Mózes gyilkos volt, hogy megölt egy embert, és rászolgált arra, hogy kivégezzék! Azt is kijelentette, hogy Mózes és Áron viszályt szítottak, és megpróbálták eltörölni Egyiptom vallását, és ezért halállal kell lakoljanak. A fáraó ezen szavai hibába hangzottak el. Mózes fénye tündökölt. Isten Törvényének ragyogása körülölelte a világot!

22. Amikor a farizeusok azt mondták Krisztusról, hogy megtörte a Szombatot, hogy ellenszegült Mózes törvényének, hogy a Templom és Jeruzsálem Szent Városának lerombolásával fenyegetőzött, és hogy kiérdemelte a kereszthalált – tudjuk, hogy mindezek az aljas támadások nem akadályozták meg az Evangélium elterjedését.

23. Krisztus Napcsillaga fényesen ragyogott az égen, és a Szentlélek lehelete belengte az egész Földet!

24. Bizony mondom nektek, hogy semmilyen rágalom nem győzedelmeskedhet Isten Fényével szemben; csupán azt érheti el, hogy még szélesebb körben elismerjék. Ha egy ügynek nem lenne jelentősége, ki venné a fáradságot, hogy ellene munkálkodjon?

25. Minél hatalmasabb azonban az ügy, annál inkább és egyre nagyobb számban felkelnek ellenségei, hogy megkíséreljék elérni bukását! Minél ragyogóbb a fény, annál sötétebb az árnyék! A mi feladatunk az, hogy Bahá'u'lláh tanításával összhangban cselekedjünk, alázatosan és erős állhatatossággal.

34. NEM LEHETSÉGES IGAZI BOLDOGSÁG ÉS FEJLŐDÉS SZELLEMISSÉG NÉLKÜL

November 21-e

1. A vadság és a kegyetlenség természetes az állatoknál, de az embereknek a szeretet és a gyengéd ragaszkodás tulajdonságait kell felmutatniuk. Isten azzal az egyetlen céllal küldte el a világba az összes Prófétáját, hogy elültesse az emberek szívébe a szeretetet és a jóakaratot, és ezen nagyszerű cél végett hajlandók voltak Ők szenvedni és meghalni. Minden Szent Könyv azért íródott, hogy az embert a szeretet és az egység útjára terelje és vezérelje; és mégis, mindennek ellenére, a háborúk és a vérontás vigasztalan képe tárul elénk.

2. Amint belelapozunk a történelem fejezeteibe, a múltba és a jelenbe, a fekete földet emberi vértől látjuk vörösíteni. Emberek ádáz farkasok módjára gyilkolják egymást, és megfélemeznek a szeretet és az elfogadás törvényéről.

3. Most eljött ez a ragyogó korszak, csodálatos civilizációt és anyagi haladást hozva magával. Az emberek értelmi képességei kibővültek, szemléletük fejlődött, de sajnos mindennek ellenére nap mint nap friss vért ontanak. Vegyétek csak szemügyre a jelenlegi olasz-török háborút; gondoljatok bele egy pillanatra ezeknek a szerencsétlen embereknek a sorsába! Hányukat ölték meg ebben a lesújtó időszakban? Hány otthont romboltak le, hány feleség maradt magára, és hány gyermek jutott árvaságra? És mit lehet nyerni mindezzel a kétségbeeséssel és szívfájdalommal? Csupán a földnek egy szegletét!

4. Mindez megmutatja, hogy az anyagi haladás önmagában nem igazán elegendő az ember felemeléséhez. Ellenkezőleg, minél inkább belemerül az anyagi fejlődésbe, annál inkább elhomályosul szellemisége.

5. Az elmúlt korszakokban a haladás az anyagi síkon nem volt oly gyors, s a vérontás sem volt ilyen mértékű. Az ősi hadviselésben nem voltak ágyúk, puskák, robbanószerek, gránátok, torpedós ágyúnaszádok, hadihajók vagy tengeralattjárók. Mára, az anyagi civilizáció okán, rendelkezésünkre állnak ezek a találmányok, a háború pedig szörnyűbb, mint valaha! Maga Európa is egyetlen hatalmas fegyvertárhoz vált hasonlatossá, telis-tele robbanószerekkel, és Isten óvjon minket a használatuktól – mert ha netán ez megtörténne, az az egész világot magával rántaná!

6. Szeretném, ha megértenétek, hogy az *anyagi* fejlődés és a szellemi fejlődés két nagyon különböző dolog, és csakis abban az esetben jöhet létre bármilyen valódi fejlődés, illetve uralkodhat a Legnagyobb Béke a világon, ha az anyagi fejlődés kéz a kézben jár a szellemiséggel! Ha az emberek követnék a Szent Útmutatást és a Próféták Tanításait, ha az Isteni Fény ragyogna minden szívben és az emberek valóban vallásosak lennének, akkor hamarosan rátalálhatnánk a békére a Földön és az Isten Királyságra az emberek között. Isten törvényei a lélekhez hasonlatosak, az anyagi fejlődés pedig a testhez. Ha a testet nem éltetné a lélek, akkor megszűnne létezni. Leghőbb imám az, hogy a szellemiség örökké növekedjen és erősödjön a világban, hogy a szokások egyre megvilágosodottabbakká váljanak, s hogy létrejöjjön a béke és az egyetértés.

7. A háború, a fosztogatás, és a velejáró kegyetlenségek irtózatosa Isten szemében, és megkapják a maguk büntetését, mert a szeretet Istene az igazságosság Istene is, és minden ember elkerülhetetlenül azt aratja le, amit elvetett. Próbáljuk megérteni a Legmagasabb parancsolatait, és úgy igazgassuk életünket, ahogyan Ő vezérel minket. Az igazi boldogság a szellemi értelemben vett jóságon múlik és azon, hogy a szívet mindig nyitva tartjuk, hogy befogadhassuk az Isteni Jótéteményt.

8. Ha a szív elfordul azoktól az áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, hogyan reménykedhet a boldogságban? Ha nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, akkor hol találhat megnyugvásra? Ó, bízzatok Istenben, mert az Ő Kegyelme örökkévaló, és bízzatok az Ő Adományaiban, mert fenségesek azok! Ó, higgyetek a Mindenhatóban, mert Ő sohasem hibázik, és az Ő jósága mindörökké tart! Az Ő Napcsillaga szüntelenül ontja a Fényt, és az Ő Kegyelmének Fellegei telve vannak az Együttérés Vizeivel, melyekkel mindazok szívét öntözi, akik bíznak Őbenne. Az üdítő Szellőjének szárnyain mindig gyógyulás érkezik az emberek megfáradt lelkeinek! Bölcs dolog elfordulni egy ilyen szerető Atyától, aki folytonosan árasztja az Ő áldásait ránk, és inkább az anyag szolgátságát választani?

9. Isten az Ő végtelen jóságából felemelt minket és olyan tisztességben részesített, hogy az anyagi világ uraivá tett. Legyünk akkor hát annak szolgálói? Nem, ragaszkodjunk inkább ahhoz, ami születésünktől fogva megillet minket, és törekedjünk olyan életet élni, amely méltó Isten szellemi gyermekeihez! Az Igazság dicsőséges Napcsillaga újra felragyogott Keleten! Perzsia messzi látóhatárától szerteárad sugárzó fénye, szétosztatva

a babonaság sűrű felhőit. Az emberiség egységének fénye kezdi beragyogni a világot, és hamarosan az Isteni harmónia és a nemzetek összetartozásának zászlaja fennen fog lobogni az egekben. Mi több, a Szentlélek szellői serkentik majd fel az egész világot!

10. Ó népek és nemzetek! Emelkedjete fel, munkálkodjatok, és legyetek boldogok! Gyűljetek össze az emberiség egységének sátrában!

35. 35. BÁNAT ÉS FÁJDALOM

November 22-e

1. Ebben a világban bennünket két érzelem befolyásol, az *Öröm* és a *Fájdalom*.

2. Az öröm szárnyakat ad! Az öröm idején erőnk étellel telibb, értelmünk élesebb, és megértésünk kevésbé homályos. Úgy tűnik, jobban sikerül megbirkóznunk a világgal és megtalálunk azt a területet, ahol hasznosak lehetünk. Amikor azonban bánat száll reánk, elgyengülünk, erőnk elhagy, felfogásunk elhomályosul, értelmünk pedig fátyolba burkolózik. Az élet valós dolgai mintha kicsúsznának a kezünkből, lelki szemünkkel nem sikerül felfedezni a szent misztériumokat, és olyanná válunk, mint a holtak.

3. Nincs olyan emberi lény, akit e két hatás ne érintene; de minden létező bánat és szomorúság az anyag világából adódik – a szellemi világ kizárólag örömmel ajándékoz meg!

4. Ha szenvedünk, akkor az az anyagi dolgok következménye, és minden megpróbáltatás és gond ezen illúzióvilágból származik.

5. Példának okáért, meglehet, hogy egy kereskedő elveszíti üzletét, és válságba zuhan. Egy munkásembert elbocsátanak, és éhezés fenyegeti. Egy gazdálkodónak rossz a termése, és elméjét szorongás tölti el. Egy ember felépíti házát, amely aztán porig ég, ő pedig azonnal otthontanná válik, tönkremegy és kétségbeesés lesz úrrá rajta.

6. Mindezek a példák azt mutatják, hogy a minden lépésünket kísérő megpróbáltatások, az összes bánatunk, fájdalmunk, szégyenünk és szomorúságunk egytől egyig az anyag világában születnek; míg a szellemi Birodalom soha nem okoz szomorúságot. Az az ember, aki gondolataival ebben a Királyságban él, megismeri a szüntelen örömet. Mindaz a rossz, ami a testet törvényszerűen éri, őt sem kerüli el, életét azonban csupán felszínesen érinti, mert a mélyben béke és nyugalom honol.

7. Ma az emberiség gond, bánat és szomorúság alatt roskadozik, ez alól senki sem kivétel; a világot könny áztatja; az orvosságot azonban, Istennek hála, már a kezünkben tartjuk. Fordítsuk el szívünket az anyag világtól, és éljünk a szellem világában! Csakis ez adhat nekünk

szabadságot! Ha körbevesznek a nehézségek, forduljunk csak Istenhez, és az Ő hatalmas Kegyelme által bizonynyal segítséget kapunk!

8. Ha bánat és viszontagságok érnek minket, akkor fordítsuk orcánkat a Királyság felé, és mennyei vigasztalás árad majd felénk!

Ha betegek vagyunk, és nyomorúságos állapotban érezzük magunkat, akkor kérjünk gyógyulást Istentől, és Ő válaszol majd imánkra!

9. Amikor gondolatainkat eltölti e világ keserősége, akkor emeljük tekintetünket Isten könyörületességének édességére, és Ő mennyei nyugalmat küld majd nekünk! Az anyagi világ fogságából szellemünk felszárnyalhat a Mennyekbe, és akkor valóban szabadok leszünk!

10. Amikor utolsó napjaink közelednek, gondoljunk az örökkévaló világoakra, és akkor majd eltölt minket az öröm!

11. Körös-körül láthatjuk bizonyítékait annak, hogy az anyagi dolgok mennyire tökéletlenek – mennyire nem található meg az öröm, a megnyugvás, a béke és a vigasz a világ mulandó dolgaiban. Hát nem balgaság nem ott keresni ezeket a kincseket, ahol valóban megtalálhatók? A szellemi Királyság kapui nyitva állnak mindenki számára, azokon kívül pedig teljes a sötétség.

12. Istennek hála, ebben a gyülekezetben ti rendelkeztek ezzel a tudással, mert az élet minden fájdalmára megtaláljátok a legfőbb vigaszt. Ha meg vannak számlálva napjaitok a Földön, tudjátok, hogy az örök élet vár rátok! Ha az anyagi szorongás sötét homálya vesz is körül benneteket, szellemi fény világítja meg utatokat. Valóban, azok, akiknek elméjét a Legmagasztosabb Szelleme ragyogja be, rálelnek a legfőbb vigaszra.

13. Én magam negyven éven át raboskodtam, melyből már egy év is elviselhetetlen lett volna – senki sem élte túl azt a rabságot egy évnél tovább! Azonban, Istennek hála, az alatt a negyven év alatt a legteljesebb boldogságban éltem. Minden nap, mikor felébredtem, olyan volt, mintha örömhírt hallanék, és minden éjjel végtelen öröm volt a részem. A szellemiség volt a megnyugvásom, és az Isten felé fordulás az én legnagyobb örömöm. Ha ez nem így lett volna, lehetségesnek tartottátok volna, hogy túléljem ezt a negyven évet a börtönben?

14. Ekképpen, a szellemiség Isten legnagyobb adománya, és az „Örök Élet” jelentése az „Isten Felé Fordulás”. Növekedjétek egytől egyig, nap mint nap a szellemiségben, erősödjétek mindabban, ami jó, segítsen benneteket egyre jobban az Isteni vigasztalás, szabadítson meg benneteket Isten Szent Lelke, és a Mennyei Királyság ereje éljen és működjön közöttetek!

15. Ez a leghőbb vágyam, és imádkozom Istenhez, hogy megajándékozzon benneteket ezzel a kegyel!

36. A TÖKÉLETES EMBERI ÉRZÉSEK ÉS ERÉNYEK

November 23-a

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Legyetek mindannyian nagyon boldogok és hálásak Istennek azért a nagy kiváltságért, melyben részesültök!

2. Ez egy tisztán szellemi találkozó! Dicséret Istennek, hogy Feléje fordul szívetek, hogy lelketek a Királysághoz vonzódik, hogy törekvéseitek szellemiek, és hogy gondolataitok magasan szárnyalnak a pornak eme világa felett.

3. A tisztaság világához tartoztok, és nem elégedtek meg az állati étellel, csupán azzal töltve napjaitokat, hogy esztek, isztok, alusztok. Ti valóban emberek vagytok! Gondolataitok és törekvéseitek az emberi tökéletesség elérésére irányulnak. Azért éltek, hogy jót cselekedjete, és boldogságot hozzatok másoknak. A legnagyobb vágyatok az, hogy megvigasztaljátok a gyászolókat, hogy erőt adjatok a gyengéknek, és hogy reményre leljenek bennetek a kétségbeesett lelkek. Éjjel-nappal a Királyság felé fordulnak gondolataitok, és szíveteket Isten szeretete tölti el.

4. Nem ismeritek tehát sem a szembenállást, sem az utálatot, sem pedig a gyűlöletet, mert minden élő teremtmény kedves számotokra, és mindenkiben a jót keresitek.

5. Ezek tökéletes emberi érzések és erények. Akiben ezekből egy sincs meg, jobb lenne, ha nem is létezne tovább. Ha egy lámpa már nem ad fényt, jobb, ha megsemmisül. Ha egy fa nem hoz gyümölcsöt, jobb, ha kivágják, mert csak felesleges terhet jelent a talajnak.

6. Valóban, ezerszer jobb egy embernek meghalnia, mint erény nélkül tovább élnie.

7. Van szemünk a látásra, de mi haszna van, ha nem használjuk? Van fülünk a hallásra, de ha süketek vagyunk, mi végre van?

8. Van nyelvünk Isten dicsőítésére, és hogy zengjük az örömhírt, milyen hasztalan is azonban, ha némák vagyunk!

9. A Mindeneket Szerető Isten azért teremtette az embert, hogy az Isteni fényt sugározza, és hogy beragyogja a világot szavaival, tetteivel és életével. Ha erény nélkül való, akkor rosszabbá válik ő a puszta állatnál, és az állat, mely híján van minden értelemnek, hitvány egy dolog.

10. A Mennyei Atya az értelem felbecsülhetetlen értékű ajándékát adta az embernek azért, hogy szellemi fénné válhasson, áthatolva az anyagiasság sötétségén, jóságot és igazságot hozva a világba. Ha hő odaadással követitek Bahá'u'lláh tanításait, akkor valóban ti lesztek a világ fénye, a világ testének a lélek, az emberiség támasza és vigasza, s a megváltás forrása az egész mindenség számára. Törekedjete tehát szívvel-lélekkel, hogy kövessétek az Áldott Tökéletesség törvényeit, és bízzatok abban, hogy ha sikerül úgy élnetek, ahogyan Ő az kijelölte számotokra, akkor tiétek lesz az Örök Élet és a soha el nem múló öröm a Mennyei Királyságban, és leküldetik néktek a mennyei táplálék, hogy megerősítsen benneteket életetek minden napján!

11. Szívbeli imám az, hogy mindannyiótok elérje ezt a tökéletes örömet!

37. AZ EMBEREK KEGYETLEN KÖZÖMBÖSSÉGE AZ IDEGEN NÉPEK SZENVEDÉSEI IRÁNT

November 24-e

‘Abdu’l-Bahá így szólt:

1. Úgy hallottam, hogy ebben az országban szörnyű baleset történt. Egy vonat a folyóba zuhant, és legalább húsz ember meghalt. A francia parlamentben ezt meg fogják vitatni a mai napon, és az Állami Vasutak igazgatóját felszólítják majd, hogy nyilatkozzon. Gondosan kikérdezik majd a vasút állapotáról, és hogy mi okozta a balesetet, s heves vita várható. Csodálkozással és meglepetéssel tölt el azt látva, hogy milyen érdeklődést és izgalmat kelt az egész országban húsz ember halála, miközben hűvösen és közömbösen viseltek azon tény iránt, hogy több ezer olasz, török és arab veszíti életét Tripoliban. Ez a borzalmas tömegmészárlás a kormányt egyáltalán nem háborította fel! Ezek a szerencsétlen áldozatok azonban szintén emberi lények voltak.

2. Miért van az, hogy ennyien érdeklődnek és mélységesen együtt éreznek ezzel a húsz emberrel, miközben ötezer másikkal egyáltalán nem? Mindannyian emberek, mindannyian az emberiség családjához tartoznak, csupán más vidékek lakói és más népek fiai. Még az is érdektelen e közömbös országok számára, ha ezeket az embereket feldarabolják, ez a tömeges mészárlás nincs hatással rájuk! Milyen igazságtalan, milyen kegyetlen dolog is ez, milyen végtelenen híján van bármilyen jó és igaz érzésnek! Ezeknek a más országból való embereknek vannak gyerekeik, feleségük, édesanyjuk, lányaik és kisleányaik! Ezekben az országokban ma alig van olyan otthon, melyben ne hallatszana keserű zokogás, és nemigen találni olyan családot, melyet a háború könyörtelen keze megkímélt volna.

3. Ó, jaj! Minden oldalon azt látjuk, milyen kegyetlen, előítéletes és igazságtalan az ember, és hogy milyen lassú is, hogy higgyen Istenben és kövesse az Ő parancsolatait.

4. Mennyivel nemesebb lenne, ha ezek az emberek szeretnék és segítenék egymást, ahelyett hogy oly buzgón pusztítanak karddal és ágyúval! Mennyivel jobb lenne, ha egy csapat galamb módjára békében és harmóniában élnének, ahelyett hogy farkasokként darabokra szaggatják egymást!

5. Miért ily keményszívű az ember? Mert még nem ismeri Istent. Ha ismerné Őt, akkor nem lenne képes törvényeivel teljes ellentétben cselekedni; ha lelki beállítottságú lenne, az efféle viselkedés lehetetlen lenne számára. Bárcsak az emberek hitték, megértették és követték volna Isten prófétáinak a törvényeit és tanításait, akkor a háborúk többé már nem borítanák sötétségbe a világot!

6. Ha az emberben meglenne akárcsak a csírája is az igazságosságnak, akkor a dolgok semmiképpen nem állnának így.

7. Ezért azt mondom nektek, hogy imádkozzatok – imádkozzatok és fordítsátok arcotokat Isten felé, hogy végtelen Könyörületességéből és Kegyelemből megsegítse ezeket a félrevezetett embereket, és támaszt nyújtson nekik! Imádkozzatok, hogy adjon lelki megértést nekik, hogy tanítsa meg őket az elfogadásra és az irgalomra, hogy elméjük szeme megnyíljon, és hogy a szellem adományával ruháztassanak fel! Akkor a béke és a szeretet kéz a kézben járná be a világot, és ezek a szegény boldogtalan emberek nyugalomra lelnének.

8. Éjjel-nappal törekedjünk arra, hogy jobb állapotokat teremtsünk a világban! Megszakad a szívem ezektől a szörnyű dolgoktól, és bánatában felkiált – Értjen el e kiáltás a többi szívhez!

9. És akkor fognak a vakok látni, a holtak feltámadnak, az Igazságosság pedig eljön és uralkodni fog a földön.

10. Esdekelve kérem mindőtöket, hogy szívvel-lélekkel imádkozzatok azért, hogy ez megvalósuljon!

38. NE BÁTORTALANODJUNK EL AZÉRT, MERT SZÁMUNK CSEKÉLY!

November 25-e

1. Amikor Krisztus megjelent, Jeruzsálemben nyilvánította meg Önmagát. Isten Királyságába szólította az embereket, az Örök Életre hívta őket, és azt mondta nekik, hogy tegyenek szert az emberi tökéletességekre. A Vezérlés fénye ezáltal a sugárzó Csillag által ragyogott fel, és végezetül az életét adta áldozatul az emberiségért.

2. Egész áldott életén keresztül elnyomástól és nehézségektől szenvedett, s mindennek ellenére ez az emberiség ellenségként bánt Vele!

3. Megtagadták, kigúnyolták, bántalmazták és elátkozták. Nem bántak emberként Vele – s ennek ellenére Ő mégis a könyörület, a legfőbb jó és a szeretet megtestesülése volt.

4. Szerette az egész emberiséget, de ők úgy bántak Vele, mint az ellenségükkel, és képtelenek voltak arra, hogy megbecsüljék Őt. Szavait nem értékelték, és nem hagyták, hogy a szeretetének lángja megvilágosítsa őket.

5. Később felismerték, hogy ki volt Ő; hogy Ő volt a Szent és Isteni Fény, és hogy szavai az Örök Életet foglalták magukba.

6. A szíve tele volt szeretettel az egész világ iránt, jósága arra rendeltetett, hogy mindenkihez elérjen – és ahogyan ezt elkezdték felismerni, bünbánatot tartottak – Őt azonban már keresztre feszítették!

7. Csak mennybemenetele után sok évvel tudták meg, hogy ki is volt Ő, és a mennybemenetelekor mindössze nagyon kevés tanítványa volt; csupán viszonylag csekély számú követője hitt a tanításaiban és követte a törvényeit. A tudatlanok azt mondták: „Kicsoda ez az ember? Nincsen, csak néhány tanítványa!” De azok, akik felismerték, azt mondták: „Ő az a Napcsillag, aki Keleten és Nyugaton egyaránt ragyogni fog, Ő az a Megnyilvánulás, aki életet fog adni a világnak.”

8. Amit az első tanítványok már láttak, azt a világ csak később ismerte fel.

9. Ezért aztán ti, akik Európában vagytok, ne bátoralanodjatok el azért, mert kevesen vagytok, vagy mert az emberek úgy gondolják, hogy Ügyetek nem bír fontossággal. Ha kevesen jönnek a találkozótokra, ne csüggedjete, és ha kinevetnek, vagy ellentmondanak nektek, ne aggodalmaskodjatok, mert Krisztus apostolainak ugyanezeket kellett kiállniuk. Meggyalázták, üldözték és elátkozták őket, kegyetlenül bántak velük, végül azonban győzedelmeskedtek, és kiderült, hogy ellenségeik tévedtek.

9. Ha a történelem megismétli önmagát, és ha netán ugyanezek a dolgok történnének veletek is, akkor ne bánkodjatok, hanem legyetek tele örömmel, és adjatok hálát Istennek, hogy arra szólít titeket, hogy a régi idők szentjeihez hasonlóan szenvedéseket álljatok ki! Ha szembeszegülnek veletek, legyetek gyengédek velük, ha ellentmondanak, legyetek szilárdak hitetekben, és ha elhagynak benneteket és elmenekülnek előletek, akkor keressétek fel őket, és bánjatok velük barátságosan! Ne ártsatok senkinek; imádkozzatok mindenkiért; törekedjete arra, hogy fényetek sugározzon a világban, és zászlótok fennen lobogjon az Egekben! Nemes életetek csodálatos illata mindenhová el fog érni. Az igazság fénye, mely lángra gyúlt szívetekben, a távoli látóhatárig ragyog majd!

10. A világ közömbössége és megvetése egyáltalán nem számít, míg a ti életetek a legnagyobb jelentőséggel bír majd!

11. Mindenki, aki a Mennyei Királyságban keresi az igazságot, csillagként fénylik; olyanok ők, mint a legkiválóbb gyümölcsöktől roskadozó fák, mint az igazgyöngyökkel teli tengerek.

Csak higgyetek Isten Kegyelmeiben, és hirdessétek az Isteni Igazságot!

39. 'ABDU'L-BAHÁ SZAVAI WAGNER TISZTELETES TEMPLOMÁBAN

*Foyer de l'Âme,
November 26-a*

1. Mélyen meghatottak azok a rokonszenves szavak, melyeket felém intéztek, és remélem, hogy Az igaz szeretet és a kedvesség nap mint nap növekedni fog közöttünk! Isten úgy akarta, hogy a szeretet egy létfontosságú erő legyen a világban, és mindannyian tudjátok, hogy milyen örömmel beszélek a szeretetről.

2. Korokon át Isten prófétái elküldettek a világba, hogy az igazság ügyét szolgálják – Mózes az igazság törvényét hozta el, és Izrael összes prófétája Őt követően arra törekedett, hogy azt terjessze.

3. Amikor Jézus eljött, lánggra lobbantotta az igazság fáklyáját, és magasra emelte azt, hogy az egész világot beragyogja. Őutána az Ő választott apostolai jöttek, akik bejárták széles e világot, és elvitték Mesterük tanításának fényét egy sötét világba, és amint eljött az ideje, továbbadták azt.

4. Eztán Mohamed érkezett, Aki a Maga korában és a Maga módján az igazság ismeretét hirdette egy barbár nép számára; mert Isten kiválasztottainak mindig ez volt a küldetése.

5. Végül tehát, amikor Bahá'u'lláh megjelent Perzsiában, az volt leghőbb vágya, hogy az igazság kihunyóban levő fényét minden országban újra fellobbantsa. Isten minden szentje megpróbálta szívvel-lélekkel terjeszteni a szeretet és az egység fényét az egész világon, hogy az anyagiasság sötétsége eltűnjön, a szellemiség fénye pedig felragyogjon az emberek gyermekei között. Akkor aztán a gyűlölet, a gyalázkodás és az öldöklés végre eltűnne, és helyettük a szeretet, az egység és a béke uralkodna.

6. Isten minden Megnyilvánulása ugyanazzal a céllal érkezett, és mindnek az volt a szándéka, hogy az embereket az erény ösvényére vezessék. Mi, az Ő szolgálkai, azonban még mindig egymással viszálykodunk. Miért van ez így? Miért nem szeretjük egymást és élünk egységben?

7. Azért, mert szemet hunytunk minden vallás azon alapelve fölött, hogy az Isten egy, hogy Ő mindnyájunk Atyja, hogy mindannyian az Ő kegyelmének óceánjába merítkezünk, s az Ő szerető gondoskodása védelmez és oltalmaz mindannyiunkat.

8. Az Igazság dicsőséges Napcsillaga mindenki számára egyaránt ragyog, az Isteni Kegyelem vize mindenkit beborít, és az Ő Isteni Jótéteményeiből minden gyermeke részesül.

9. Ez a Szerető Isten békét kíván minden teremtményének – akkor hát miért háborúzással töltik az idejüket?

10. Szereti és védelmezi Ő minden gyermekét – miért felejtkeznek meg akkor Óróla?

11. Mindannyiunkat részesíti Atyai Gondoskodásában – mi miért nem törődünk akkor a testvéreinkkel?

12. Amikor megértjük, hogy Isten mennyire szeret minket és mennyire törődik velünk, akkor bizony úgy kell alakítanunk az életünket, hogy jobban hasonlatosakká váljunk Őhozzá!

13. Egytől egyig Isten teremtett bennünket – miért cselekszünk az Ő kívánságaival ellentétesen, amikor mindannyian az Ő gyermekei vagyunk és ugyanazt az Atyát szeretjük? Mindaz a megosztottság, vita és szembenállás, amit mindenütt látunk, azért van, mert az emberek a szertartásokhoz és a külsődleges hagyományokhoz ragaszkodnak, és elfelejtik az egyszerű, mögöttes igazságot. A vallásokban csak a külsődleges szokások különböznek igazán, és ezek okozzák a vitákat és az ellenségeskedést – miközben a valóság mindig egy és azonos. A Valóság maga az Igazság, és az igazságban nincs megosztottság. Az igazság Isten útmutatása, a világ fénye, szeretet, kegyelem. Az igazságnak ezen tulajdonságai egyúttal a Szentlélek által ihletett emberi erények is.

13. Ragaszkodjunk tehát egytől egyig mindannyian az igazsághoz, és akkor valóban szabadok leszünk!

14. Közeleg a nap, amikor a világ minden vallása egyesül majd, mert elvben már most is egyik. Nincs szükség a megosztottságra, látva, hogy csupán a külsődleges formák választják el őket egymástól. Az emberek fiai közül vannak lelkek, akik a tudatlanságtól szenvednek, siessünk tanítani

őket; másoknak, a gyermekekhez hasonlóan, gondoskodásra és nevelésre van szüksége, amíg fel nem nőnek, és vannak, akik betegek - ezeknek az Isteni gyógyulást kell elvinnünk.

15. Akár tudatlan, gyermeteg vagy beteg valaki, szeretnünk és segítenünk kell őt, nem pedig elutasítanunk a tökéletlensége miatt!

16. A hittudósok eredeti indíttatása az volt, hogy szellemi gyógyulást hozzanak az embereknek, és létrehozzák az egységet a nemzetek között. Ha a megosztottság okává válnak, akkor inkább ne is létezzenek! Egy orvosság arra való, hogy meggyógyítson egy betegséget, ha azonban csupán azt eredményezi, hogy súlyosbodik a panasz, akkor jobb elhagyni. Ha a vallás csak békétlenséget tud teremteni, akkor jobb lenne, ha nem is létezne!

17. Minden Isteni Megnyilvánulás, akit Isten elküldött a világba, abban az egyetlen reményben ment keresztül szörnyű szenvedéseinek és nehézségeinek, hogy hirdetheti az Igazságot, az egységet és az egyetértést az emberek között. Krisztus egész életében bánatot, fájdalmat és szomorúságot kellett kiálljon, hogy a szeretet tökéletes példáját állítsa a világ elé - s ennek ellenére mi továbbra is ezzel ellentétes szellemben viseltetünk egymás iránt.

18. A szeretet Isten tervének legfontosabb alapelve az ember számára, és azt parancsolta nekünk, hogy úgy szeressük egymást, ahogyan Ő szeret bennünket. Mindezek a viszályok és viták, amelyekről mindenfelől hallunk, csupán az anyagiasságot igyekeznek erősíteni.

19. A világ nagy része anyagiasságba süllyed, és nem vesz tudomást a Szentlélek áldásairól. Oly kevés a valódi szellemiség, és a világ fejlődése főként csupán anyagi jellegű. Az emberek a vadállatokhoz válnak hasonlatossá, melyek a semmibe vésznek, hiszen tudvalevő, hogy azoknak nincs szellemiségük – nem fordulnak Isten felé, és nincsen vallásuk! Ezek a dolgok egyedül az ember sajátjai, és nélkülük a természet foglya, és semmivel sem több, mint egy állat.

20. Hogyan elégedhetne meg az ember egy pusztán állati létezéssel, amikor Isten oly magasztos teremtménnyé emelte? Minden teremtmény a természet törvényeinek lett alárendelve, azonban az ember képessé tétetett, hogy uralma alá hajtsa ezeket. A Napot, ereje és dicsősége ellenére, kötik a természet törvényei, és pályájától még egy hajszálnyit sem térhet el. A nagy erejű és hatalmas óceán képtelen arra, hogy megváltoztassa ár-apályának

ritmusát – semmi sem szegülhet szembe a természet törvényeivel, kivéve az embert!

21. Az embernek ugyanis Isten azt a csodálatos képességet adta, hogy irányítani, szabályozni és uralni tudja a természetet.

22. Az ember természeti törvénye az, hogy a földön járjon, ő azonban hajókat készít és a levegőben pedig repül. Arra teremtetett, hogy a szárazföldön éljen, ő mégis utazik a tengeren, és még a tenger alatt is!

23. Megtanulta irányítani az elektromosságot, és kedve szerint fogja és lámpába zárja azt! Az emberi hang arra való, hogy kis távolságokra hallatszódjon el, de az ember mára képessé vált arra, hogy olyan eszközöket készítsen, melyekkel Keletről egészen Nyugatig eljuttatja hangját! Ezek a példák mind azt mutatják, hogyan tud az ember uralkodni a természetén, és hogyan csavarja ki úgymond a kardot a természet kezéből, és használja azt fel éppen ellene. Látva, hogy az ember a természet urának rendeltetett, milyen ostoba tőle, hogy annak szolgájaként szegődik! Milyen tudatlan és esztelen dolog imádni és bálványozni a természetet, amikor Isten az Ő jóságában annak uraivá tett minket! Isten hatalma mindenki számára látható, az emberek azonban lehunyják szemüket és nem látják azt. Az Igazság Napcsillaga teljes ragyogásával fénylik, az ember a maga szorosra zárt szemeivel mégsem képes meglátni az Ő dicsőségét! Leghőbb imám Istenhez az, hogy az Ő Kegyelmeiből és Szerető Kedvességéből mindannyian egyesüljete, és a lehető legnagyobb öröm töltsön el benneteket.

24. Egytől egyig kérlek titeket, hogy csatlakozzatok hozzám imámban azért, hogy a háború és a vérontás megszűnjön, és hogy szeretet, barátság, béke és egység uralkodjon a világon!

25. Azt látjuk, hogy korokon át mindig vér áztatta a föld színét; de most egy ragyogóbb fénysugár vetül ránk, az ember értelme nagyobb, a szellemisége kezd növekedni, és bizonyosan közeleg az az idő, amikor a világ vallásai békében élnek majd egymással. Hagyjuk a külsődleges formákról szóló széthúzó vitákat, és fogjunk össze, hogy az egység Isteni Ügyét elősegítsük, amíg az egész emberiség meg nem tudja, hogy egyetlen családot alkot, melyet a szeretet köt össze!

MÁSODIK RÉSZ

Bahá'u'lláh tanításainak tizenegy alapelve, ahogyan azt 'Abdu'l-Bahá Párizsban ismertette

- I. Az igazság keresése*
- II. Az emberiség egysége*
- III. A vallásnak szeretetet és vonzódást kell kiváltania
(Nem volt külön kifejtve)*
- IV. A vallás és a tudomány egysége*
- V. Az előítéletek eltörlése*
- VI. A létfeltételek egyenlővé tétele*
- VII. Az emberek törvény előtti egyenlősége*
- VIII. Az egyetemes béke*
- IX. A vallás és a politika elválasztása egymástól*
- X. A nemek egyenlősége – a nők oktatása*
- XI. A Szentlélek hatalma*

40. TEOZÓFIAI TÁRSASÁG, PÁRIZS

1. Amióta megérkeztem Párizsba, sokat hallottam a Teozófiai Társaságról, és tudom, hogy megbecsült és elismert emberekből áll. Önök mindannyian az intellektus és a gondolat emberei, akiknek vannak szellemi eszméi, és nagy öröm számomra, hogy önök közt lehetek.

2. Adjunk hálát Istennek, aki összehozott bennünket ma este! Nagy örömet okoz ez nekem, mert látom, hogy önök az igazság keresői. Önöket nem köti gúzsba az előítéletek lánc, és legnagyobb vágyuk, hogy megismerjék az igazságot. Az igazság a Naphoz hasonlatos! A Nap az a fénylő égitest, amely eloszlat minden árnyékot; az igazság pedig ugyanígy szertefoszlatja a képzelgés árnyait. Ahogyan a Nap életet ad az emberiség testének, úgy ad életet az igazság az emberek lelkének. Az igazság olyan Nap, amely a láthatár különböző pontjain kél.

3. Van, amikor a Nap a látóhatár közepén kel fel, nyáron viszont északabbra, télen pedig délebbre kél – de ettől ez még ugyanaz a Nap, bármilyen eltérőek azok a helyek, ahol előbukkan.

4. Ehhez hasonlóan az igazság is egy, habár megnyilvánulásai nagyon különbözőek lehetnek. Néhány embernek van szeme a látásra. Ők a Napot imádják, függetlenül attól, hogy a láthatár melyik pontján hajnalodik; és ha a Nap elhagyja a téli égboltot, hogy a nyári égen jelenjen meg, akkor tudják, hogyan találjanak rá megint. Vannak mások, akik csupán azt a pontot imádják, ahol a nap felkelt, és amikor tündökölve felemelkedik egy másik helyen, azon pont előtt maradnak merengve, ahol előzőleg felbukkant. Sajnos, ezek az emberek megfosztatnak a Nap áldásaitól. Azok, akik valóban magát a Napot imádják, felismerik azt, bármilyen hajnalponton jelenik is meg, és azon nyomban ragyogása felé fordítják arcukat.

5. Magát a Napot kell imádnunk, s nem pusztán annak megjelenési helyét. Ugyanígy a megvilágosodott szívú emberek az igazságot imádják, bármilyen látóhatáron jelenik is meg. Nem korlátozza őket a személyiség, mert az igazságot követik, és képesek arra, hogy felismerjék, függetlenül attól, hogy honnan jön. Ugyanaz az igazság segíti az emberiséget a fejlődésben, mint amely életet ad minden teremtménynek, mert ez maga az Élet Fája!

6. Tanításaiban Bahá'u'lláh magyarázatát adja az igazságnak, és én szeretnék erről röviden beszélni önöknek, mert látom, hogy képesek annak megértésére.

I. Bahá'u'lláh első alapelve:

Az igazság keresése

7. Az embernek meg kellene szabadítania magát minden előítélettől, és saját képzeletének termékeitől, hogy képessé válhasson az igazság korlátatlan keresésére. Az igazság minden vallásban egy, és általa megvalósítható a világ egysége.

8. Minden embernek van egy közös, alapvető hite. Mivel az igazság egy, ezért oszthatatlan, a különbségek pedig, amelyek látszólag a nemzetek között léteznek, mindössze az előítéletekhez való ragaszkodásuk következményei. Ha az emberek valóban felkutatnák az igazságot, akkor rátalálnának a közöttük létező egységre.

II. Bahá'u'lláh második alapelve:

Az emberiség egysége

9. A mindeneget szerető, egyetlen Isten az Ő isteni áldásával és kegyelmével az egész emberiséget megajándékozta; egytől egyig mindenki a Legmagasztosabb szolgája, és az Ő Jósága, Irgalma és szerető Kedvessége minden teremtményére alázáporozik. Az emberiség dicsősége mindannyiunk öröksége.

10. Minden ember ugyanannak az egy fának a levelei és gyümölcsei, ők mindannyian Ádám fájának ágai, mindnyájuknak azonos az eredete. Ugyanaz az eső hullott rájuk, ugyanaz a meleg nap növeszti őket, s ugyanazon szellő által frissülnek fel. Az egyedüli különbség, ami közöttük van, és amely elválasztja egymástól őket, az a következő: vannak gyerekek, akiknek útmutatásra van szüksége, vannak a tudatlanok, akiket tanítani kell, a betegek, akik ápolást és gyógyítást igényelnek; így tehát azt mondom, hogy az egész emberiséget Isten Kegyelme és Jóindulata öleli körül. Ahogyan a Szent Írások mondják nekünk, minden ember egyenlő Isten előtt. Ő nem tesz különbséget az egyének között.

III. Bahá'u'lláh harmadik alapelve:

A vallásnak szeretetet és vonzódást kell kiváltania

11. A vallásnak egyesíteni kell az összes szívet, a háborúkat és a viszályokat pedig eltörölni a föld színéről, megteremteni a szellemiséget, s minden szívbe életet és fényt hozni. Ha a vallás az ellenszenv, a gyűlölet és a megosztottság okává válik, akkor jobb anélkül élni, és az ilyen vallástól való eltávolodás egy igazi vallásos cselekedet lenne. Mert egyértelmű, hogy az orvosság célja a gyógyítás; de ha a gyógyszer csupán súlyosbítja a panaszt, akkor érdemesebb elhagyni azt. Bármely vallás, mely nem vezet szeretethez és egységhez, az nem vallás. A szent próféták mind a lélek orvosai voltak; az emberiség gyógyítására írtak elő gyógymódokat; tehát bármely orvosság, mely betegséget okoz, nem a hatalmas és legfőbb Orvostól való.

IV. Bahá'u'lláh negyedik alapelve:

A vallás és a tudomány egysége

12. Úgy gondolhatunk a tudományra, mint az egyik szárnyra, a vallásra pedig mint a másikra; egy madárnak két szárnyra van szüksége a repüléshez, az egyik önmagában hasztalan lenne. Bármely vallás, amely ellentmond a tudománynak, vagy szemben áll vele, csupán tudatlanság – mert a tudatlanság a tudás ellentéte.

13. Az a vallás, amely kizárólag az előítéletek rítusaiból és szertartásaiból áll, nem az igazság. Fáradozzunk buzgón azon, hogy a vallás és tudomány egyesülésének eszközeivé legyünk.

14. 'Alí, Mohamed veje így szólt: „Az, ami összhangban van a tudománnyal, az összhangban van a vallással is.” Mindazt, amit az ember értelme fel nem foghat, a vallásnak sem szabad elfogadnia. A vallás és a tudomány kéz a kézben jár, és egyik vallás sem az igazságot képviseli, amely ellentmond a tudománynak.

V. Bahá'u'lláh ötödik alapelve:

A vallási, a faji és a felekezetekre irányuló előítéletek lerombolják az emberiség alapját

15. A világban minden megosztottságot, gyűlöletet, háborút és vérontást ezen előítéletek egyike okozza.

16. Az egész világot egyetlen országnak kell tekinteni, az összes nemzetet egy nemzetnek, és minden embert egyetlen fajhoz tartozónak. A vallások, népek és nemzetek mind csupán ember alkotta megkülönböztetések, és mindössze saját gondolkodása számára szükségesek; Isten előtt nincsenek sem perzsák, sem arabok, sem franciák vagy angolok; Ő ugyanaz az Isten mindenkinek, és Számára az egész teremtés egy. Engedelmeskednünk kell Istennek, és törekednünk arra, hogy kövessük Őt azáltal, hogy elhagyjuk minden előítéletünket, és békét teremtünk a Földön.

VI. Bahá'u'lláh hatodik alapelve:

A létfeltételek esélyegyenlősége

17. Minden emberi lénynek joga van az élethez; joguk van a pihenéshez, és egy bizonyos szintű jóléthez. Ahogyan egy gazdag ember fényűzésben és a legnagyobb kényelem közepette palotában élhet, ugyanúgy egy szegény embernek is meg kell legyenek az élethez alapvetően szükséges feltételek. Senkinek nem lenne szabad éhen halnia; mindenkinek rendelkeznie kellene elegendő ruházattal; egyik embernek sem lenne szabad pazarlóan élni, míg egy másiknak még a létfeltételei sem adottak.

18. Minden erőnkkel próbáljuk elérni, hogy boldogabb állapotokat teremtsünk, hogy egyetlen lélek se éljen nyomorban!

VII. Bahá'u'lláh hetedik alapelve:

Az emberek egyenlősége – a törvény előtti egyenlőség

19. A Törvénynek, nem pedig az egyénnek kell uralkodnia; így válik a világ a szépség birodalmává, és így valósul majd meg az igazi testvériség. Ha elértük a szolidaritást, akkor az azt jelenti, hogy az emberiség már rátalált az igazságra.

VIII. Bahá'u'lláh nyolcadik alapelve:

Az egyetemes béke

20. Minden nemzet polgárai és kormányai egy Legfelsőbb Ítélszékkel kell, hogy megválasszanak, ahol a különböző országokból és kormányokból érkező tagok egységben gyűlnek majd össze tanácskozni. Minden vitás kérdést ez elé a bíróság elé kell vinni, melynek feladata a háború megakadályozása lesz.

IX. Bahá'u'lláh kilencedik alapelve:

A vallásnak nem szabad politikai kérdésekkel foglalkoznia

21. A vallás a szellem dolgaival, a politika pedig a világ dolgaival foglalkozik. A vallás a gondolatok világán kell munkálkodjon, míg a politika területe a külső körülmények világában található.

22. A papság feladata az, hogy neveljék az embereket, hogy útmutatást nyújtsanak nekik, s hogy lássák el őket jó tanácsokkal és tanításokkal szellemi fejlődésük érdekében. A politikai kérdésekhez semmi közük.

X. Bahá'u'lláh tízedik alapelve:

A nők nevelése és oktatása

23. A nőket a férfiakkal egyenlő jogok illetik meg a Földön; a vallásnak és a társadalomnak is nagyon fontos elemét alkotják. Addig, amíg a nők nem valósíthatják meg legmagasabb szintű lehetőségeiket, a férfiak is képtelenek lesznek elérni azt a nagyságot, amely sajátjuk lehetne.

XI. Bahá'u'lláh tizenegyedik alapelve:

A Szentlélek hatalma, mely nélkül a szellemi fejlődés nem érhető el

24. Csakis a Szentlélek lehelete által valósulhat meg a szellemi fejlődés. Bárhogyan is fejlődik az anyagi világ, bármilyen ragyogó díszeket is ölt magára, soha nem lehet más, mint élettelen test, hacsak nem tölti meg lélek, mert a lélek az, ami életre kelti és mozgatja a testet; a testnek önmagában nincs igazi jelentősége. A Szentlélek áldásaitól megfosztva az anyagi test tehetetlenségre lenne kárhozthatva.

25. Íme itt van nagyon röviden összefoglalva Bahá'u'lláh néhány alapelve.

26. Összegezve őket: mindannyiunk kötelessége, hogy az igazság szerelmeseivé váljunk Kereszük azt mindenhol és mindenkor, óvakodva attól, hogy személyekhez kötődjünk! Lássuk meg a fényt, bárhol is ragyog, és váljunk képessé arra, hogy az igazság fényét felismerjük, függetlenül attól, hogy hol jelenik meg! Lélegezzük be a rózsa illatát a tövisek közül, melyek körülveszik; kortyoljunk minden tiszta forrás áradó vizéből!

27. Amióta megérkeztem Párizsba, sok örömet adott nekem, hogy olyan párizsiakkal, találkozhattam, mint amilyenek önök, mert Istennek hála, önök értelmes, előítéletek nélküli emberek, akik az igazság megismerésére vágyanak. A szívükben ott van az emberiség szeretete, és amennyire csak tudnak, erőfeszítéseket tesznek a jótékonyági munka területén és az egység megteremtésében; ez az, amire Bahá'u'lláh leginkább vágyott.

28. Ezért van az, hogy olyan boldog vagyok önök között, és imádkozom önökért, hogy Isten áldásainak befogadóivá váljanak, és annak eszközeivé, hogy ebben az egész országban elterjedjen a szellemiség.

29. Már rendelkeznek egy csodálatos anyagi civilizációval, és ehhez hasonlóan önöké lesz a szellemi civilizáció is.

30. *Monsieur Bleck köszönetet mond 'Abdu'l-Bahának, Aki így válaszol:*

31. „Nagyon hálás vagyok önöknek szeretetteljes érzéseikért, melyeket az imént kifejezésre juttattak. Remélem, hogy ez a két mozgalom rövidesen elterjed az egész földön. Ez azt jelenti majd, hogy az emberiség egységének sátra felállítottat a világ középpontjában.”

41. AZ ELSŐ ALAPELV – AZ IGAZSÁG KERESÉSE

*4 Avenue de Camoëns, Párizs
November 10-e*

Bahá'u'lláh Tanításának első alapelve:

Az igazság keresése

1. Ha valaki eredményes kíván lenni az igazság keresésében, először be kell hunynia a szemét a múlt minden hagyományos babonája előtt.

2. Vannak hagyományos hiedelmei a zsidóknak, a buddhisták és a zoroasztriánusok sem mentesek tőlük, ahogyan a keresztények sem! Fokozatosan minden vallást behatárolt a hagyomány és a dogma.

3. Mindegyik vallás külön-külön az igazság egyedüli letéteményesének tekinti önmagát, és az összes többiről pedig azt gondolja, hogy tévhitekből áll. Ők maguknak igazuk van, mindenki másnak pedig nem! A zsidók úgy hiszik, hogy ők az igazság egyedüli birtokosai, és minden más vallást elítélnek. A keresztények állítják, hogy csak az ő vallásuk igaz, s hogy minden más vallás hamis. Ehhez hasonlóan a buddhisták és a muszlimok mind kötik magukat a saját dogmaikhoz. Ha mindenki elítéli egymást, akkor hol keressük az igazságot? Mivel mindenki ellentmond egymásnak, mindenkinek nem lehet igaza. Ha mindenki egyedül a saját vallását hiszi igaznak, vak lesz meglátni az igazságot a többiben. Például ha egy zsidót Izrael vallása gyakorlásának külsőségei lekorlátoznak, akkor nem engedi meg magának, hogy lássa: az igazság bármely más vallásban is létezhet; szerinte ugyanis a teljes igazságot a saját vallása foglalja magában!

4. El kell szakadnunk tehát a vallás külső formáitól és gyakorlatától. Fel kell ismernünk, hogy ezek a formák és gyakorlatok bármilyen szépek is, csupán felöltöztetik az Isteni igazság szerető szívét és élő végtagjait. El kell hagynunk a hagyomány előítéleteit, amennyiben meg karjuk találni az igazságot minden vallás közös, legbenső lényegében. Ha egy zoroasztriánus abban hisz, hogy a Nap az Isten, akkor hogyan egyesülhetne más vallásokkal? Amíg a bálványimádók különböző bálványaikba helyezik hitüket, hogyan érthetnék meg Isten egységét?

5. Egyértelmű tehát, hogy ahhoz, hogy bármilyen haladást érzünk el az igazság keresésében, fel kell hagynunk a babonával. Ha minden kereső ezt az elvet követné, akkor tiszta képet szereznének az igazságról.

6. Ha öt ember összefog az igazság keresésében, akkor azzal kell kezdjék, hogy megszabadulnak minden saját, külön feltételüktől, és hogy lemondanak minden előzetes elgondolásukról. Annak érdekében, hogy megtaláljuk az igazságot, fel kell adnunk az előítéleteinket, saját kicsiny és kisszerű elképzeléseinket; egy nyitott, fogékony elme ugyanis létfontosságú. Ha poharunk tele van az énünkkel, akkor nincs hely benne az élet vizének. Az, hogy azt képzeljük magunkról, hogy igazunk van, és mindenki más téved, a legnagyobb akadály az egység felé vezető úton, az egység pedig szükséges, ha el akarjuk érni az igazságot, mert az igazság egy.

7. Elengedhetetlen tehát, hogy lemondjunk minden saját, egyéni előítéletünkről és hiedelmünkről, ha őszintén vágyunk az igazság keresése. Hacsak nem teszünk különbséget az elménkben egyrésről a dogmák, hiedelmek és előítéletek, más részről az igazság között, nem érhetünk el sikert. Ha valóban keresünk valamit, akkor mindenütt kutatunk utána. Ezt az alapelvet kell megvalósítanunk az igazság utáni keresésünkben.

8. El kell fogadnunk a tudományt. Egyetlen igazság sem mondhat ellent egy másik igazságnak. A fény jó, bármely lámpából árad! A rózsagyönyörű, bármilyen kertben nyílik! A csillag ugyanúgy ragyog Keleten és Nyugaton. Legyetek mentesek az előítéletektől, és akkor szeretni fogjátok az Igazság Napcsillagát, a látóhatár bármely pontján is emelkedjék fel! Felismeritek majd, hogy ha Jézus Krisztusban az igazság Isteni fénye ragyogott, akkor Mózesben és Buddhában is az ragyogott. Az igazi kereső eljut ehhez az igazsághoz. Ez értendő az igazság keresésén.

9. Azt is jelenti, hogy hajlandóaknak kell lennünk elvonatkoztatni mindentől, amit korábban tanultunk, mindattól, ami béklyóként akadályozná lépteinket az igazság felé vezető úton; és ha szükséges, akkor attól sem szabad visszariadnunk, hogy tanulásunkat teljesen újrakezdjük a legelejétől. Nem szabad hagynunk, hogy bármilyen vallás vagy személy iránti szeretetünk annyira elvakítson bennünket, hogy a babonaság láncai közé kényszerüljünk! Ha megszabadulunk mindezekről a korlátozottságoktól, és felszabadult elmével kutatunk, akkor képessé válunk arra, hogy megérkezzünk a célunkhoz.

10. „Keressétek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket!” Így látjuk majd meg az igazságot minden vallásban, mert az igazság mindenben ott van, és az igazság egy!

42. A MÁSODIK ALAPELV – AZ EMBERISÉG EGYSÉGE

November 11-e

1. Tegnap Bahá'u'lláh Tanításának első alapelvéről beszéltem, „az igazság kereséséről”; hogy mennyire szükséges, hogy az ember félretegyen minden babonáságot, valamint minden hagyományt, amely elvakítaná és megakadályozná, hogy meglássa, hogy az igazság minden vallásban létezik. Nem szabad megengednie magának, hogy bár szereti a vallásnak egy adott formáját, és kötődik ahhoz, az összes többit gyűlölje. Létfontosságú, hogy keresse az igazságot minden vallásban, és ha kutatása őszinte szándékú, akkor bizonyosan sikerrel jár.

2. Most pedig az első felfedezés, amelyet az „igazság keresése” során teszünk, elvezet minket a második alapelvhez, amely „az emberiség egysége”. Minden ember az Egy Isten szolgája. Egy Isten uralkodik a világ összes nemzetén, és minden gyermekében örömét leli Ő. Minden ember egy családhoz tartozik; minden emberi lény homlokát az emberi lét koronája ékesíti.

3. A Teremtő szemében minden gyermeke egyenlő, az Ő jósága mindenkire árad. Nem kedvez egyik vagy másik nemzetnek sem, mindenki egyaránt az Ő teremtménye. Ha ez így van, akkor miért kellene megosztottságot létrehoznunk, elválasztva egyik népet a másiktól? Miért kell létrehoznunk a babona és a hagyomány korlátait, melyek viszályt és gyűlöletet keltenek az emberek között?

4. Az emberi család tagjai közti különbség mindössze a fejlettségi állapotban van. Egyesek olyanok, mint a gyermekek, akik tudatlanok, s oktatni és nevelni kell őket, amíg el nem jutnak az érettség állapotába. Mások olyanok, mint a betegek, akikkel pedig gyengéden kell bánni, gondoskodva róluk. Senki sem rossz vagy gonosz. Nem szabad, hogy taszítsanak bennünket ezek a szegény gyermekek. Hatalmas kedvességgel bánjunk velük, tanítva a tudatlanokat, és gyöngéden ápolva a betegeket.

5. Fontoljátok meg: az egység szükséges a létezéshez! Az élet oka maga a szeretet; másrésztől a szétválás halált okoz. Az anyagi teremtés világában például minden dolog az egységnek köszönheti tényleges életét. Azokat az elemeket, amelyek a fát, az ásványt vagy a követ alkotják, a vonzás törvénye tartja össze. Ha ez a törvény akárcsak egyetlen pillanatra megszűnne működni, akkor ezek az alkotóelemek nem maradnának együtt, szétesnének,

és a tárgy megszűnne abban a sajátos formában létezni. A vonzás törvénye gyűjtötte egybe azokat a meghatározott alkotóelemeket, amelyek ennek a gyönyörű virágnak a formájában jelennek meg, amikor azonban ez a vonzás megszűnik, a virág elfonnyad, s mint virág megszűnik létezni.

6. Így van ez az emberiség hatalmas testének egészével is. A Vonzás, a Harmónia, és az Egység csodálatos Törvénye tartja egyben ezt a bámulatos Teremtést.

7. Amint a rész, úgy egész; legyen szó virágról, vagy az emberi testről – amikor a vonzás elve nem érvényesül már benne, akkor a virág vagy az ember meghal. Egyértelmű tehát, hogy a vonzódás, a harmónia, az egység és a Szeretet életet teremtenek, míg a taszítás, a viszály, a gyűlölet és a szétválasztottság halált okoznak.

8. Látjuk, hogy bármi, ami megosztottságot hoz a létezés világába, halált okoz. Ugyanezen törvény működik a szellem világában is.

9. Ezért szükséges az Egy Isten minden szolgájának engedelmeskednie a szeretet törvényének, elkerülve a gyűlölet, a széthúzás és a viszály minden formáját. Amikor megfigyeljük a természetet, arra jutunk, hogy a szelídebb állatok rajokba és csordákba szerveződnek, míg a vad és vérengző teremtmények, mint amilyen az oroszlán, a tigris és a farkas, a vadonban élnek, távol a civilizációtól. Két farkas vagy két oroszlán élhet békésen együtt, miközben akár ezernyi bárány is meg tud osztani ugyanazon a területen, és nagyszámú szarvas képes csordát alkotni. Két sas lakozhat ugyanazon a helyen, de a galambokból akár ezer is össze tud gyűlni egy élőhelyen.

10. Az ember, legalább a szelídebb állatok közé kellene, hogy tartozzon; amikor azonban ádázzá válik, akkor kegyetlenebb és veszedelmesebb, mint az állatvilág legvadabbjai!

11. Bahá'u'lláh az „emberek világának egységét” hirdette. Minden nép és nemzet egy családot alkot, egyetlen Atya gyermekei, és olyanoknak kell lenniük egymással, mint a testvéreknek! Remélem, hogy életetekben ti arra fogtok törekedni, hogy felmutassátok és terjesszéték ezt a tanítást.

12. Bahá'u'lláh azt mondta, hogy még ellenségeinket is szeretnünk kell, s hogy legyünk a barátaik. Ha minden ember engedelmeskedne ennek az alapelvnek, akkor az emberek szívében létrejönne a legnagyobb egység és egyetértés.

43. A HARMADIK ALAPELV

[Az, hogy „a vallás a szeretet és a vonzódás kiváltó oka kell, hogy legyen”, nagy hangsúlyt kap sok más előadásban, amelyek jegyzetei benne találhatóak ebben a könyvben, ahogyan több más alapelv kifejtésénél is szerepel ez a téma.]

44. A NEGYEDIK ALAPELV – A VALLÁS ÉS A TUDOMÁNY KÖZÖTTI ÖSSZEFÜGGÉS ELFOGADÁSA

*4 Avenue de Camoëns, Párizs
November 12-e*

Abdu'l-Bahá így szólt:

1. Beszéltem már eddig nektek Bahá'u'lláh néhány alapelvéről: *az igazság kereséséről és az emberiség egységéről*. Most a *negyedik alapelvet* fogom kifejteni, amely a *vallás és a tudomány közötti összefüggés elfogadása*.

2. Nincs ellentmondás az igaz vallás és a tudomány között. Amikor egy vallás szemben áll a tudománnyal, akkor pusztán hiedelemmé silányul: az, ami ellenkezik a tudással, az tudatlanság.

3. Hogyan lehet valaki való ténynek egy olyan dolgot, amiről a tudomány bebizonyította, hogy lehetetlen? Ha az észérvek ellenére hisz benne, akkor az inkább ostoba babona, mint hit. Minden vallás valódi alapelvei összhangban vannak a tudomány tanításaival.

4. Isten egysége logikus, és ez a gondolat nem ellenkezik azokkal a következtetésekkel, melyekre a tudományos kutatás nyomán jutunk.

5. Minden vallás azt tanítja, hogy jót kell cselekednünk, hogy nagylelkűnek, őszintének, igazmondónak, törvénytisztelőnek és hűségnek kell lennünk; mindez ésszerű, és az egyetlen logikus útja annak, hogy az emberiség fejlődjön.

6. Minden vallási törvény összhangban van az értelemmel, és azokra az emberekre van szabva, akik számára megalkották őket, és ahhoz a korhoz illeszkednek, melyben követni rendeltettek.

7. A vallásnak két fő része van:

1. A szellemi.
2. A gyakorlati.

8. A szellemi rész soha nem változik. Isten minden Megnyilvánulása és az Ő Prófétái ugyanazokat az igazságokat tanították, és ugyanazt a

szellemi törvényt adták át. Ugyanazt az egy erkölcsi szabályrendszert tanítják mindannyian. Az igazságban nincsen megosztottság. A Napcsillag számos sugarat bocsátott útjára, hogy megvilágosítsa az emberi értelmet, de a fény mindig ugyanaz.

9. A vallás gyakorlati része a külső formákkal és szertartásokkal foglalkozik, valamint bizonyos vétségek büntetési módjaival. Ez az anyagi oldala a törvénynek, mely az emberek szokásait és viselkedését irányítja.

10. Mózes idején tíz olyan bűn volt, mely halálbüntetést vont maga után. Krisztus eljövételével ez megváltozott; a „szemet szemért, és fogat fogért” régi alaptétele átalakult azzá, hogy „szeresd ellenségeidet, és cselekedj jót azokkal, akik gyűlölnék téged”. A régi szigorú törvény a szeretet, az irgalom és a megbocsátás parancsolatává vált!

11. A régi időkben a tolvajlás büntetése a jobb kéz levágása volt; manapság ezt a törvényt már nem lehet így alkalmazni. Korunkban az az ember, aki apját átkozza, életben maradhat, míg korábban kivégezték volna. Nyilvánvaló tehát, hogy amíg a szellemi törvény sohasem változik, addig az alkalmazott gyakorlati szabályoknak változniuk kell az adott időszak szükségleteinek megfelelően. A vallás két aspektusa közül a szellemi vonatkozás a jelentősebb, a fontosabb, és ez minden időben így van, soha nem változik! Tegnap, ma és örökké azonos! „Ahogyan a kezdetekben vala, úgy van most is és mindörökké!”

12. Namármost, az erkölcs összes olyan kérdése, amely benne foglaltatik minden vallás változatlan szellemi törvényeiben, a logikát tekintve helyénvaló. Ha a vallás ellenkezne az ésszerű gondolkodással, akkor megszűnne vallásnak lenni, és pusztá hagyomány lenne. A vallás és a tudomány az a két szárny, amelyekkel az ember értelme felszárnálhat a magaslatokba, melyekkel az ember lelke fejlődhet. Lehetetlen csupán egyetlen szárnyal repülni! Ha egy ember netán egyedül a vallás szárnyával próbálna repülni, hamarosan a babona ingoványába zuhanna, másrésről pedig, ha kizárólag a tudomány szárnyával próbálkozna, úgyszintén nem fejlődne, hanem a materializmus reménytelen mocsarába süllyedne. A jelenkor összes vallása beleesett a babonák gyakorlásába, elvesztve az összhangot tanításaik azon igaz alapelveivel, melyeket képviselnek, valamint a tudományos felfedezések mai állásával is. Számos vallási vezető mára úgy gondolja, hogy a vallás jelentősége főleg abban áll, hogy megfeleljünk bizonyos dogmáknak, és rítusokat és szertartásokat gyakoroljunk! Erre tanítják tehát az embereket, miközben azt állítják, hogy

gyógyítani igyekeznek a lelküket. Ők pedig állhatatosan ragaszkodnak a külső formákhoz, összekeverve azokat a belső igazsággal.

13. Nos, ezek a formák és rituálék eltérnek a különböző egyházakban és az egyes felekezetekben, és még ráadásul ellent is mondanak egymásnak, teret adva a viszálynak, a gyűlöletnek és a széthúzásnak. Mindezen nézeteltérés eredményezte sok művelt ember azon meggyőződését, hogy a vallás és a tudomány ellentmondanak egymásnak, és hogy a vallásban nincs szükség a gondolkodás képességére, és a tudománynak semmiképpen sem szabad szabályoznia azt; ebből adódóan pedig e kettő szükségszerűen szemben áll egymással. Ennek sajnálatos következménye, hogy a tudomány lassan eltávolodott a vallástól, a vallás pedig vakká vált, és többé-kevésbé közönyösen követi egyes vallási vezetők útmutatását, akik saját kedvenc dogmáik elfogadtatásához ragaszkodnak, még akkor is, ha azok ellentmondanak a tudománynak. Ez ostobaság, hiszen felettébb magától értetődő, hogy a tudomány maga a fény, és ily módon az a vallás, melyet jogosan neveznek annak, nem áll szemben a tudással.

14. Jól ismerjük azokat a kifejezéseket, hogy „fény és sötétség”, „vallás és tudomány”. Az a vallás azonban, amely nem jár kéz a kézben a tudománnyal, saját maga is a babona és a tudatlanság sötétségében él.

15. A világon sok viszály és széthúzás ezekből az ember alkotta ellentétekből és ellentmondásokból fakad. Ha a vallás összhangban lenne a tudománnyal, és együtt haladnának, akkor nagyon sok gyűlölet és keserűség, mely ma nyomorúságot hoz az emberi fajnak, véget érne.

16. Gondoljátok el, mi az, ami kiemeli az embert más teremtmények közül, és mi az, ami különbbé teszi? Vajon nem a gondolkodás képessége, az értelem? Nem kell hát használnia ezt a képességét a vallás tanulmányozásakor? Bizony mondom nektek; gondosan mérlegeljétek mindent az értelem és a tudomány fényében, amit vallásként mutatnak be nektek! Ha ezt a próbát kiállja, fogadjátok el, mert akkor az igaz! Ha viszont nem felel meg, akkor utasítsátok el, mert az tudatlanság!

17. Nézzetek körül, és lássátok meg, hogy a világ ma a babonaságban és a külső formákban fuldoklik!

18. Vannak, akik saját képzeletük szüleményét imádják: egy képzeletbeli istent alkotnak maguknak, és azt bálványozzák, miközben véges elméjük kitalációja sohasem lehet minden látható és láthatatlan

dolgok Végtelen, Mindenható Teremtője! Mások a Napot vagy a fákat imádják, sőt még akár a köveket is! A letűnt korszakokban voltak, akik a tengert, a felhőket vagy magát az agyagot imádták!

19. Mára az emberek olyan odaadó ragaszkodást alakítottak ki a külső formák és szertartások iránt, hogy egy rituálé egy bizonyos részletéről, vagy egy másik meghatározott gyakorlatról vitáznak, egészen odáig, amíg már mindenütt csak kimerítő csatározásokról és békétlenségről hallani. Vannak olyan egyének, akiknek értelme gyengébb, és érvelőképessége fejletlen, ennek ellenére ezen személyek felfogóképességének hiánya miatt nem szabad kétségbe vonnunk a vallás erejét és hatalmát.

20. Egy kicsiny gyermek nem képes felfogni azokat a törvényszerűségeket, melyek a természetet irányítják, de ez csupán azért van, mert értelme még éretlen; amikor ugyanis idősebb lesz, és oktatásban részesül, akkor ő is meg fogja érteni az örök és változatlan igazságokat. Egy gyermek nem fogja fel azt a tényt, hogy a Föld a Nap körül kering, azonban, mikor értelme megébred, mindez tisztán érthetővé és nyilvánvalóvá válik számára.

21. Lehetetlen a vallás számára, hogy ellentmondjon a tudománynak, habár egyes elmék túl gyengék és éretlenek ahhoz, hogy megértsék az igazságot.

22. Isten azért teremtette a vallást és a tudományt, hogy a felfogásunk úgymond fokmérői legyenek. Óvakodjatok attól, hogy figyelmen kívül hagyjatok egy ilyen csodálatos képességet! Minden dolgot ezen mérték szerint vizsgáljatok!

23. Annak, aki rendelkezik a megértés képességével, a vallás olyan, mint egy nyitott könyv, de hogyan lehet képes egy gondolkodás és értelem nélküli ember arra, hogy megértse Isten Mennyei Valóságait?

24. Hozzátok összhangba mindazt, amiben hisztek, a tudománnyal; nem lehet ellentét, mert az igazság egy. Amikor a vallás, megtisztulva babonáitól, hagyományaitól és értelmetlen dogmáitól, összhangot mutat a tudománnyal, akkor majd megjelenik a világon egy hatalmas egyesítő, megtisztító erő, amely el fogja söpörni a háborúkat, az nézeteltéréseket, az összetűzéseket és a viszályokat – és akkor fog az emberiség egyesülni Isten szeretetének erejében.

45. AZ ÖTÖDIK ALAPELV – AZ ELŐÍTÉLETEK ELTÖRLÉSE

*4 Avenue de Camoëns, Párizs
November 13-a*

1. Minden előítéletet, legyen szó vallási, faji, politikai vagy nemzeti előítéletről, fel kell adnunk, mert ezek tették beteggé a világot. Ez egy súlyos betegség, melyet ha nem fékezünk meg, képes az egész emberi faj elpusztítására. Ezen előítéletek egyike vagy másika okozott minden pusztító háborút, a maga borzalmas vérontásával és nyomorúságával együtt.

2. A napjainkban sajnálatos módon zajló háborúkat a népek egymással szemben érzett fanatikus vallási gyűlölete okozza, illetve a faji vagy bőrszínnel szembeni előítéletek.

3. Amíg az előítéletek által emelt korlátokat félre nem söpörjük, addig nem lehetséges az emberiség számára, hogy békében éljen. Ennek okán mondotta Bahá'u'lláh: „Ezek az előítéletek pusztítóak az emberi nem számára.”

4. Vegyétek szemügyre először a vallási előítéletet: nézzétek meg az úgymond vallásos emberek nemzeteit; ha valóban imádnák Istent, akkor betartanák az Ő törvényét, amely megtiltja nekik, hogy egymást gyilkolják.

5. Ha a papok és vallási vezetők valóban a szeretet Istenét imádnák és az Isteni fényt szolgálnák, akkor azt tanítanák népüknek, hogy tartsák be a legfőbb parancsolatot, hogy „Szeretettel és jóakarattal legyetek minden ember iránt!” Ennek sajnos az ellenkezőjével találkozunk, mert gyakran éppen a papok buzdítják nemzetüket háborúskodásra. A vallásos gyűlölet a legkegyetlenebb mind közül!

6. Minden vallás azt tanítja, hogy szeressük egymást; hogy vizsgáljuk meg saját hibáinkat mielőtt ítélkezni merünk másokon, s hogy nem szabad magunkat magasabb rendűeknek tekinteni felebarátainknál. Óvakodjunk attól, hogy felmagasztaljuk magunkat, nehogy megaláztassunk!

7. Kik vagyunk *mi*, hogy bíraskodjunk? Honnan tudhatnánk *mi*, hogy Isten szemében ki az igaz ember? Isten gondolatai nem olyanok, mint a mi sajátjaink! Hány olyan ember, aki szentnek tűnt barátai szemében, süllyedt a legnagyobb megszégyenülésbe! Gondolatok csak Iskariótes Júdásra; szépen

indult útja, de emlékezzetek csak végzetére! Másrészről, Pál apostol élete első felében Krisztus ellensége volt, míg később az Ő leghűségesebb szolgájává vált. Hogyan büszkélkedhetnénk hát és nézhetnénk le másokat?

8. Legyünk tehát alázatosak, előítélet mentesek, és keressük a mások javát a sajátunk előtt! Nem mondjuk soha: „Én hívő vagyok, de az a másik hitetlen”, „Én közel vagyok Istenhez, míg ő kitalított.” Soha nem tudjuk, hogy mi lesz a végső ítélet! Ezért aztán segítsünk mindazoknak, akik valamilyen támaszra is szorulnak!

9. Tanítsuk a tudatlanokat, és gondoskodjunk az ifjú gyermekekről, amíg éretté nem válnak! Ha olyan emberrel találkozunk, aki a nyomorúság és a bűn mélységeibe zuhant, legyünk kedvesek hozzá, vezessük kézen fogva, támogassuk, hogy talpra álljon és visszanyerje erejét; vezessük gyengéden és szeretettel, és bánjunk úgy vele, mint egy baráttal, s nem pedig mint egy ellenséggel!

10. Nincs jogunk halandó társainkra gonoszként tekinteni.

11. A faji előítéletet tekintve: ez nem más, mint egy illúzió, egészen egyszerűen egy babonáság. Isten ugyanis mindannyiunkat egyetlen fajnak teremtett. Nem voltak kezdetben különbözőségek, mert mindannyian Ádám leszármazottai vagyunk. Kezdetben határok és választóvonalak sem voltak a különböző területek között; nem volt a Földnek olyan része, amely jobban az egyik néphez tartozott volna, mint egy másikhoz. Isten szemében nincs különbség a különböző népek között. Miért kell az embernek ilyen előítéletet kitalálnia? Hogyan tarthatunk fenn olyan háborút, amely ebből az illúzióból fakad?

12. Isten nem azért teremtette az embereket, hogy elpusztítsák egymást. Minden nép, törzs, felekezet és osztály egyaránt osztozik Mennyei Atyjuk Kegyelmeiben.

13. Az egyetlen különbség abban rejlik, hogy milyen mértékű a hűség, az engedelmisség Isten törvényeihez. Vannak, akik olyanok, mint a lángoló fáklyák, mások pedig csillagokként fénylenek az emberiség egén. Akik szeretik az emberiséget, ők a felsőbbrendű emberek, bármely nemzethez, valláshoz tartozzanak, illetve bármilyen is bőrük színe. Mert hozzájuk intézi Isten ezeket az áldott szavakat: „Jól cselekedtetek, jó és hűséges szolgálaim!” Azon a napon nem fogja Ő kérdezni, hogy „Angol, francia, vagy talán perzsa vagy? Keletről jössz vagy nyugatról?”

14. Az egyetlen valós különbség a következő: vannak mennyei emberek és világi emberek; az emberiség önfeláldozó szolgálói, kik a Legmagasztosabb szeretetében élnek, harmóniát és egységet hozva, békét és jó szándékot tanítva az embereknek. Másrészt vannak azok az önző emberek, akik gyűlölik testvéreiket, akiknek szívében az előítélet elfoglalta a szerető kedvesség helyét, és akik befolyásukkal ellentétet és viszályt szítanak.

15. Melyik fajhoz vagy bőrszínhez tartozik vajon e kétféle ember, talán fehérek, sárgák, feketék, keletről, nyugatról, északról, netán délről jöttek? Ha ezek a megkülönböztetések Istentől valók, akkor nekünk miért kell kitalálnunk másokat? A politikai előítélet ugyanannyira ártalmas, mint a többi, ez az egyik legfőbb oka a keserű viszályoknak az emberek gyermekei között. Vannak emberek, akik örömet lelik abban, hogy viszályt szítanak, akik szüntelenül azon fáradoznak, hogy háborúskodásra sarkallják saját országukat más nemzetekkel – és ugyan mi végre? Úgy gondolják, előnyhöz juttatják országukat mindenki más kárára. Seregeket küldenek távoli vidékekre rombolni és pusztítani azzal a céllal, hogy hírnévre tegyenek szert a világon, és a hódítás pusztá öröméért. Azért, hogy el lehessen mondani: „Ez az ország legyőzte a másikat, s erősebb és felsőbbrendű uralmának rabigájába kényszerítette azt”. Ez a győzelem, melyet temérdek vér kiontása árán arattak, nem tartós! A hódítót egy napon leigázzák majd; és az alávetettek győzedelmeskednek. Idézzétek csak fel a múlt történelmét: nem hódította-e meg Franciaország Németországot több alkalommal is – majd nem győzte-e le a német nemzet Franciaországot?

16. Tudjuk, hogy Franciaország meghódította Angliát; majd pedig az angol nemzet győzedelmeskedett Franciaország felett.

17. Ezek a dicsőséges hódítások olyan tiszavirág életűek! Miért tulajdonítunk akkora jelentőséget nekik és az általuk hozott hírnévnek, hogy hajlandóak vagyunk emberek vérént ontani elérésükért? Megéri-e bármely győzelem az elkerülhetetlen borzalmaknak azt az áradatát, amely emberek lemészárlásának a következménye; a gyászt, a szomorúságot és a rombolást, amely oly sok családot letaglóz mindkét oldalon? Lehetetlen ugyanis, hogy csupán az egyik nemzet szenvedjen.

18. Ó, miért fordítja el arcát az Isteni Tanítástól az ember, eme engedetlen gyermeke Istennek, akinek a szellemi törvény hatalmát kell példázni, és miért szenteli minden erejét a pusztításra és a háborúra?

19. Abban reménykedem, hogy ebben a felvilágosult évszázadban a szeretet Isteni Fénye az egész világot be fogja ragyogni, rátalálva minden emberi lény szívének fogékonyságára; hogy az Igazság Napcsillagának fénye arra fogja indítani a politikusokat, hogy feladják az előítéleteken és a babonákon alapuló elgondolásaikat, és hogy szabaddá vált elmével kövessék Isten Politikáját: mert az Isteni Politika hatalmas, az emberi politika pedig gyenge és esendő! Isten teremtette az egész világot, és ráruházta az Ő Isteni kegyelmét minden teremtményre.

20. Nem vagyunk hát Isten szolgái? Elmulasszuk követni Mesterünk Példáját, és semmibe vegyük az Ő Parancsolatait?

21. Imádkozom azért, hogy a Királyság eljöjjön a Földre, és hogy a Mennyei Napcsillag ragyogása minden sötétséget elűzzön.

46. A HATODIK ALAPELV – A LÉTEZÉS FELTÉTELEI

4 Avenue de Camoëns, Párizs

Bahá'u'lláh Tanításának egyik legfontosabb alapelve:

1. Minden emberi lény joga mindennapi kenyéréhez, amely fenntartja létezését, avagy az életfeltételek egyenlővé tétele.

2. Az emberek életkörülményeit úgy kell kialakítani, hogy a szegénység megszűnjön, és hogy mindenki, amennyire csak lehetséges, rangjának és helyzetének megfelelően osztozhasson a kényelemben és jólétben.

3. Vannak közöttünk egyrészt olyan emberek, akik szinte roskadoznak gazdagságuk alatt, másrészt pedig vannak olyan szerencsétlenek, akiknek semmijük sincs és éheznek. Vannak, akik számos pompázatos palotát birtokolnak, és azok, akiknek nincs hol álomra hajtani a fejüket. Egyesek jó néhány drága és ízletes fogásból lakmározhatnak; mások ellenben alig találnak elegendő kenyérhéjat, hogy életben maradjanak. Míg egyesek bársonyba, bundába, és finom kelmékbe öltöznek, másoknak csak elégtelen, szegényes és vékony ruhájuk van, amely alig védi meg őket a hidegtől.

4. A dolgok ezen állása helytelen, és orvosolnunk kell. A gyógyításhoz azonban óvatosan kell nekilátnunk. Úgy nem lehet megvalósítani, hogy abszolút egyenlőséget teremtünk az emberek között.

5. Az egyenlőség hiú ábránd! Teljes mértékben kivitelezhetetlen! Még ha meg is lehetne valósítani az egyenlőséget, nem maradhatna fenn – és ha létezése valóban lehetséges lenne, akkor a világ egész rendje felborulna. A rend törvényének pedig mindig fenn kell álljon az emberi világban. Így rendelte az Ég az ember teremtésekor.

6. Vannak olyanok, akiket eltölt az értelem, másokban szokványos mértékkel ölt, megint másokból pedig hiányzik. Az emberek e három rétege között alá- és fölérendeltség van, nem pedig egyenlőség. Hogyan lehetne egyenlő a bölcsesség és az ostobaság? Az emberiségnek, mint egy hatalmas hadseregnek, szüksége van tábornokra, kapitányokra, altisztekre a maguk fokozataiban, illetve katonákra, akiknek mind megvan a saját, számára kijelölt feladatuk. Fokozatokra teljes mértékben szükség van a rendezett és

szervezett működéshez. Egy hadsereg nem állhat kizárólag tábournokokból vagy kapitányokból, de csupán sorkatonákból sem anélkül, hogy valaki irányítaná őket. Egy ilyen felállás bizonyos következménye az lenne, hogy a káosz és demoralizáció uralkodna el az egész hadseregen.

7. Lükurgosz király, a filozófus, egy nagyszabású tervet készített Spárta alattvalóinak egyenlősítésére; és kísérletét önfeláldozással és bölcsességgel kezdte meg. Azután a király magához hívatta királysága népét, és megparancsolta nekik, hogy tegyenek esküt arra, hogy fenntartják majd ugyanezt a kormányzati rendszert/berendezkedést még akkor is, ha netán ő elhagyná az országot, továbbá, hogy semmi esetre sem változtatják meg a visszatéréséig. Miután ezzel az esküvel rögzítette a kialakított állapotot, elhagyta Spárta királyságát, és soha sem tért vissza. Lükurgosz kilépett abból az állapotból, lemondott magas pozíciójáról azt gondolva, hogy sikerült elérnie országa állandó jólétét azáltal, hogy a vagyont és az életfeltételeket egyenlősítette királyságában. A király minden áldozata hiábavaló volt. A nagyszabású kísérlet megbukott. Egy idő múlva minden összeomlott; Lükurgosz gondosan kigondolt alkotmánya véget ért.

8. Az ilyen tervvel való próbálkozások hiábavalósága megmutatkozott, és Spárta ősi királyságában kimondták, hogy lehetetlen egyenlő létfeltételeket elérni. Napjainkban bármely hasonló kísérlet ugyanúgy kudarcra lenne ítélve.

9. Bizonyára, mivel vannak, akik elképesztően gazdagok, míg mások szánalomra méltóan szegények, szükség van egy rendszerre a dolgok ezen állapotának kezelésére és javítására. Fontos, hogy korlátozzuk a gazdagság mértékét, ahogyan a szegénységét is. Egyik szélsőség sem jó. Az arany középút a legkívánatosabb. Ha helyes az, hogy egy tőkés nagy vagyonnal rendelkezik, akkor az is ugyanúgy igazságos, hogy munkásainak meglegyenek az elégséges életfeltételei.

10. Nem lenne szabad, hogy óriási vagyonnal bíró pénzemberek létezzenek, amíg a közelükben van egy sanyarú szükségét szenvedő szegény ember. Ha észre vesszük, hogy a szegénység elérte az éhezés szintjét, akkor az bizonyos jele annak, hogy valahol zsarnokság van. Az embereknek cselekedni kell ebben a kérdésben, és nem szabad tovább halogatniuk annak a helyzetnek a megváltoztatását, amely a kínzó szegénység gyötrelmét kényszeríti emberek sokaságára. A gazdagoknak adományozniuk kell bőséges vagyonukból, meg kell lágyítaniuk szívüket, és könyörületes érzületet kell kifejleszteniük magukban, gondolva azokra a nyomorultakra,

akik attól szenvednek, hogy az élethez szükséges alapvető dolgokat is nélkülözik.

11. Külön törvényeket kell alkotni a gazdagság és a nélkülözés ezen szélsőségeinek kezelésére. A kormányzat tagjai Isten törvényeinek figyelembe vételével kell, hogy megformálják terveiket népük irányítására. Az emberiség általános jogait fenn kell tartani és védelmezni kell!

12. Az országok kormányainak követniük kell az Isteni Törvényt, amely mindenkivel egyaránt igazságos. Ezen az egyetlen módon lehet a hatalmas vagyon visszataszító túlkapásait és a nyomorúságos, romboló, megalázó szegénységet megszüntetni. Isten törvényének betartása e nélkül nem valósulhat meg.

47. A HETEDIK ALAPELV – AZ EMBEREK EGYENLŐSÉGE

1. „Isten Törvényei nem az akarattal vagy a hatalommal való visszaélés eszközei, sem nem kényúri szeszélyek, hanem az igazság, az értelem és az igazságosság szilárd elhatározásai.”

2. Minden ember egyenlő a törvény előtt, melynek hatálya mindenre kiterjed.

3. A büntetés célja nem a bosszú, hanem a bűn megelőzése.

4. A királyoknak bölcsen és igazságosan kell uralkodniuk; a hercegnek, főrendi méltóságnak és földművelőnek egyaránt joga van az igazságos bánásmódhoz, és egyetlen egyénnek sem szabad külön előnyben részesülnie. A bírónak nem szabad „személyválogatónak” lennie, hanem szigorú pártatlansággal érvényt kell szereznie a törvénynek minden egyes esetben, amelyet elé terjesztenek.

5. Ha valaki bűnt követ el ellened, akkor nincs jogod megbocsátani neki; mert el kell nyerje büntetését a törvény szerint, megelőzendő azt, hogy ugyanazt a büntettet mások is elkövessék, mivel az egyén szenvedése fontosságban eltörpül az emberek általános jóléte mellett.

6. Amikor a keleti és a nyugati világ összes országában tökéletes igazságosság uralkodik majd, akkor válik a Föld a szépség otthonává. Isten minden szolgájának méltóságát és egyenlőségét elismerik; az emberi faj szolidaritásának, valamint az emberek igaz testvériségének eszményképe megvalósul; és az Igazság Napcsillagának dicsőséges fénye minden ember lelkét beragyogja majd.

48. A NYOLCADIK ALAPELV – AZ EGYETEMES BÉKE

4 Avenue de Camoëns, Párizs

1. Minden nép és az összes nemzet kormányai által egy nemzetközi Legfelsőbb Ítéletábrlát kell létrehozni, melynek tagjait minden országból és kormányból választják. Ennek a nagyszabású testületnek a tagjai egységben fognak összegyűlni. Minden nemzetközi jellegű vitát ez elé a Bíróság elé fognak terjeszteni, melynek feladata az lesz, hogy döntőbírósként minden olyan ügyet elrendezzen, amely máskülönbben háborút okozna. Ennek az ítéletábrlának a küldetése az lesz tehát, hogy megakadályozza a háborút.

2. Az egyetemes béke felé tett nagy lépések egyike lenne az egyetemes közös nyelv létrehozása. Bahá'u'lláh elrendeli, hogy az emberiséget szolgálók gyűljenek egybe, és vagy válasszanak egy, már létező nyelvet, vagy alkossanak egy újat. Ezt a Kitáb-i-Aqdas-ban nyilatkozta ki negyven évvel ezelőtt.^{14*} Ott rámutat arra, hogy a beszélt nyelvek sokféleségének kérdése nagyon nehéz. Több mint nyolcszáz nyelv van a világon, és egyetlen ember sem tanulhatja meg mindet.^{15**}

3. Az emberiség népei nem elszigetelten élnek egymástól, mint a régmúltban. Amennyiben tehát minden országgal közelebbi kapcsolatot kívánunk ápolni, szükség van arra, hogy tudjunk beszélni a nyelvükön.

4. Egy egyetemes nyelv lehetővé tenné a kommunikációt minden egyes nemzettel, így csupán két nyelvet kellene ismerni, az anyanyelvet és az egyetemes beszédet. Ez utóbbi képessé tenné az embert, hogy minden más emberrel szót értsen a világon!

5. Harmadik nyelvre nem volna szükség. Milyen hasznos és megnyugtató lenne mindenki számára az, hogy képesek vagyunk tolmács nélkül beszélni bármely nép vagy ország tagjaival!

6. Az eszperantót ezzel a céllal hozták létre: az egyszerű találmány és pompás alkotás, de tökéletesítésre szorul. Az eszperantó jelenlegi formájában egyes emberek számára nagyon nehéz.

¹⁴ a ford. megj.: az 1870-es években

¹⁵ a ford. megj.: ma a világon kb. 6-7 ezer nyelvet tartanak hivatalosan számon, bár igen nagy arányú a nyelvek eltűnése is

7. Egy nemzetközi kongresszust kell alakítani, amely a világ minden nemzetéből, keletről és nyugatról is érkező küldöttekből áll. Ennek a kongresszusnak olyan nyelvet kell létrehoznia, amelyet mindenki elsajátíthat, és ezáltal minden országnak nagy hasznára válna.

8. Addig, amíg egy ilyen nyelv használatba nem kerül, a világ továbbra is óriási hiányát fogja érezni az érintkezés ezen eszközének. A nyelvi különbségek adják az egyik legjellemzőbb okát a nemzetek közötti idegenkedésnek és bizalmatlanságnak, melyeket bármely más ok helyett leginkább az tart távol egymástól, hogy képtelenek megérteni egymás nyelvét.

8. Ha mindenki beszélné ugyanazt a nyelvet, mennyivel könnyebb lenne szolgálni az emberiséget!

9. Becsüljétek tehát az eszperantót, mert ez a kezdete annak, hogy beteljesüljön Bahá'u'lláh Törvényeinek egyik legfontosabbika, és így azt tovább kell fejleszteni és tökéletesíteni!

49. A KILENCEDIK ALAPELV – A VALLÁS ELKÜLÖNÜLÉSE A POLITIKÁTÓL

*4 Avenue de Camoëns, Párizs,
November 17-e*

1. Élete során az embert két fő hajtóerő mozgatja: „a jutalom reménye” és „a büntetéstől való félelem”.

2. Ezt a reményt és ezt a félelmet következőképpen nagymértékben figyelembe kell vennie a hatalmon lévőknek, akiknek fontos beosztásuk van a kormányzatban. Az ő dolguk az életben az, hogy a törvények alkotásáról tanácskozzanak, és hogy biztosítsák azok igazságos betartását.

3. A világ rendjének sátora a „jutalom és megtorlás” két oszlopán emeltetett és nyugszik.

4. Az önkényuralmi kormányokban, melyeket Isteni hit híján lévő emberek működtetnek, és melyekben nem létezik a lelki büntetéstől való félelem, a törvények végrehajtása zsarnoki és igazságtalan.

5. Nincs hatásosabb megelőzése az elnyomásnak, mint ez a két érzület: a remény és a félelem. Mindkettő bír egyaránt politikai és szellemi következményekkel.

6. Ha a törvény szolgálai figyelembe vennék döntéseik szellemi következményeit, valamint követnék a vallás útmutatását, akkor „isteni tettek végrehajtói lennének a cselekvés világában, Isten képviselői a Földön élők számára, és úgy védelmeznék Isten szolgálainak érdekeit az Ő szeretetéért, mintha a saját érdekeiket védelmeznék”. Ha egy kormányzó felismeri önnön felelősségét, és fél ellenszegülni az Isteni Törvénynek, akkor döntései igazságosak lesznek. Legfőképpen azonban, ha hisz abban, hogy tetteinek következményei földi életén túl is eléri majd, és hogy „amint vet, úgy arat”, akkor ez az ember bizonyára kerülni fogja az igazságtalanságot és a zsarnokságot.

7. Ha netán egy hivatalnok, ezzel szemben azt gondolná, hogy tetteiért való minden felelőssége földi életében bizonyosan véget ér, és közben sem az Isteni adományokat, sem pedig az öröm szellemi birodalmát nem ismeri és nem hiszi, akkor hiányozni fog belőle az ösztönzés ahhoz, hogy

igazságosan járjon el, valamint a késztetés ahhoz, hogy eltörölje az elnyomást és a becstelenséget.

8. Amikor egy uralkodó tudja, hogy döntéseit az Isteni bíró fogja mérlegre tenni és megítélni, és hogy amennyiben nem találta el elégtelennek, akkor bebocsáttatást nyer a Mennyei Királyságba, és hogy majd a Mennyei Kegyelem fénye ragyog reá, akkor fog bizonyosan igazságosan és méltányosan cselekedni. Lássátok hát, hogy milyen fontos az, hogy az állam miniszterei a vallás által megvilágosodott emberek legyenek!

9. A papoknak viszont a politikai kérdésekhez a legkevesebb közül sincsen! A vallásos ügyeket nem szabad összekeverni a politikával a világ jelenlegi állapotában (mivel figyelmük más területekre irányul).

10. A vallást a szív, a szellem és az erkölcs dolgai foglalkoztatják.

11. A politika az élet anyagi vonatkozásaival foglalkozik. A vallási tanítók ne szállják meg a politika világát; törődjenek inkább az emberek szellemi nevelésével; adjanak mindig megfelelő útmutatást az embereknek, megpróbálva szolgálni Istent és az emberiséget; igyekezniük kell, hogy felébresszék a szellemi törekvést, és törekedniük kell arra, hogy elmélyítsék az emberiség megértését és tudását, emeljék erkölcsi színvonalát, és növeljék az emberek igazság iránti szeretetét.

Míndez összhangban van Bahá'u'lláh Tanításával. Az Evangéliumban szintén írva vagyon: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!”.

12. Perzsiában van néhány fontos állami miniszter, aki vallásos ember, aki példamutató, aki Istent imádja, aki fél az Ő Törvényeit nem betartani, aki igazságosan dönt és népét méltányosan vezeti. Vannak más kormányzók is azonban ebben az országban, akikben nincs istenfélelem, akik nem gondolnak tetteik következményeire, saját vágyaik érdekében tevékenykednek, és ezáltal Perzsiát nagy gondba és nehézségbe taszították.

13. Ó, Isten barátai! Legyetek az igazságosság élő példái, hogy Isten Kegyelmeiből a világ tetteitekben azt lássa, hogy megtestesítitek az igazságosság és az irgalom tulajdonságait!

14. Az igazságosság korlátlan, egyetemes minőség. Működését ki kell terjeszteni minden társadalmi osztályra, a legmagasabbtól a legalacsonyabbig. Az igazságosság legyen szent, és minden ember jogait tiszteletben kell tartani! Csak azt kívánjátok másoknak, amit magatoknak is kívántok! S akkor majd együtt örvendezünk az Igazságosság Napcsillagának, amely Isten látóhatárán ragyog.

15. Minden egyes ember egy olyan megbecsült rangba helyeztetett, melyet nem szabad elhagynia. Egy szerény munkásember, aki igazágtalanságot követ el, ugyanannyira hibás, mint egy nagytekintélyű zsarnok. Tehát mindannyiunknak van lehetősége az igazságosság és az igazágtalanság között választani.

16. Remélem, hogy mind igazságossá fogtok válni, és hogy gondolataitok az emberiség egysége felé fognak irányulni; hogy soha nem fogtok ártani felebarátotoknak, sem rossz szót szólni senkiről; hogy minden ember jogait tiszteletbe fogjátok tartani, és hogy mások érdekeit előrébb veszitek a magatokénál. Így váltok majd az Isteni igazságosság fáklyáivá, összhangban cselekedve Bahá'u'lláh Tanításával, Aki élete során számtalan megpróbáltatást és üldöztetést viselt el azért, hogy felmutassa az emberi világ számára az Isteni Világ erényeit, lehetővé téve számotokra, hogy felismerjétek a szellem fensőbbiségét, és hogy örvendeztetek Isten Igazságosságának.

17. Az Ő Kegyeleméből, az Isteni Adományok Bősége záporozzon reátok, és én ezért imádkozom!

50. A TIZEDIK ALAPELV – A NEMEK EGYENLŐSÉGE

*4 Avenue de Camoëns, Párizs,
November 14-e*

1. Bahá'u'lláh tanításának tizedik alapelve a nemek közötti egyenlőség.

2. Isten minden teremtményt párokban teremtett. Ember, állat vagy növény: e három birodalomhoz tartozó minden dolog kétnemű, és tökéletes egyenlőség van közöttük.

3. A növényvilágban vannak hímivarú és nőivarú növények; ezek egyenlő jogokkal bírnak, és egyenlő mértékben osztoznak fajuk szépségében; habár a fa, amely gyümölcsöt hoz, felsőbbrendűnek mondható ahhoz képest, amely gyümölcs nélküli.

4. Az állatvilágban azt látjuk, hogy a hím és a nőstény azonos jogokkal rendelkezik; és hogy mindkettő részesül fajtajuk előnyeiben.

5. Namármost, a természet ezen két alacsonyabb rendű birodalmában láthattuk, hogy nem merül fel az egyik nem felsőbbrendűsége a másikhoz képest. Az emberek világában ettől nagy különbséget találunk; a női nemet alacsonyabb rendűként kezelik, és nem kap egyenlő jogokat és kiváltságokat. Ez az állapot nem a természetből következik, hanem a nevelésből. Az Isteni Teremtésben nincs ilyen megkülönböztetés. Egyik nem sem magasabb rendű a másiknál Isten szemében. Miért kell akkor az egyik nemnek a másik nem alacsonyabb rendűségét kikényszeríteni, megfosztva őket a nekik járó jogoktól és privilégiumoktól, mintha maga Isten adott volna e tettek felhatalmazást? Ha a nők azonos nevelési és oktatási lehetőségekhez jutnának, mint a férfiak, akkor az eredmények bebizonyítanák a két nem képességeinek egyenlőségét a tanulásban.

6. Bizonyos tekintetben a nő felette áll a férfinak. Gyengédebb, fogékonyabb, és intuíciója erősebb.

7. Nem tagadhatjuk, hogy számos területen a nő jelenleg elmarad a férfi mögött, de azt sem, hogy ez az átmeneti lemaradás az oktatási lehetőségek hiányának tudható be. Az élet alapvető szükségletében viszont a nő nagyobb ösztönös életerővel rendelkezik, mint a férfi, hiszen az utóbbi a nőnek köszönheti a létezését.

8. Ha az anya művelt, akkor a gyermeke is tanult lesz. Amennyiben az anya bölcs, a gyermekek a bölcsesség ösvényére vezettetnek. Ha az anya vallásos, meg fogja mutatni gyermekeinek, hogyan szeressék Istent. Ha az anya erkölcsös, kicsinyeit a becsületesség útjaira tereli.

9. Tisztán érthető tehát, hogy a jövő generáció a mai édesanyáktól függ. Ez vajon nem egy létfontosságú felelősség a nő számára? Nincs vajon szüksége, hogy felruháztasson minden lehetséges eszközzel egy ilyen nagy feladathoz?

10. Ennél fogva Isten bizonyosan nem elégedett amiatt, hogy az ilyen fontos eszköz mint a nő hiányt kell szenvedjen azon képzésben, hogy elérje azokat a tökéletességeket, amelyek szükségesek és kívánatosak hatalmas életfeladatához! Az Isteni Igazságosság megköveteli, hogy mindkét nem jogait egyaránt tiszteletben tartsuk, mivel egyik sem magasabb rendű a másiknál Isten előtt. Az Isten előtti méltóság nem azon múlik, hogy kinek mi a neve, hanem azon, hogy milyen tiszta és ragyogó a szíve. Az emberi erények egyformán megilletnek mindenkit!

11. A nőknek ezért törekedniük kell a minél nagyobb tökéletesség elérésére, hogy a férfiakkal minden tekintetben egyenlőek legyenek, és hogy minden olyan dologban fejlődjenek, melyekben ez idáig elmaradtak, hogy a férfiak kénytelenek legyenek elismerni képességeiknek és eredményeiknek velük egyenlő színvonalát.

12. Európában a nők nagyobb fejlődést értek már el, mint Keleten, de még mindig sok a tennivaló! Amikor a diákok elérkeznek egy tanulási időszak végéhez, akkor vizsgák következnek, amelyeknek eredményei meghatározzák minden egyes diák tudásának és képességének szintjét. Így lesz ez a nőkkel is; tetteik fogják megmutatni az erejüket, és nem lesz szükség azt szavakkal bizonygatni.

13. Az a reményem, hogy a nők Keleten, akárcsak nyugati nővéreik, gyorsan fognak fejlődni, mígnem az emberiség eléri a tökéletességet.

14. Isten Kegyelme és Bősége mindenkié, és mindenkit felruház a fejlődés képességével. Mikor a férfiak sajátjuknak tekintik majd a nők egyenjogúságának ügyét, akkor nekik maguknak már nem kell küzdeniük az egyenjogúságért! Bahá'u'lláh egyik alapelve így a nemek egyenlősége.

15. A nőknek a legnagyobb erőfeszítést kell tenniük azért, hogy szellemi erőre tegyenek szert, és hogy növekedjenek a bölcsesség és a szentség erényeiben, amíg megvilágosodásuk és törekvésük sikerrel elhozza az emberiség egységét. Izzó lelkesedéssel kell munkálkodjanak Bahá'u'lláh tanításának terjesztésén az emberek között, hogy az Isteni Kegyelem sugárzó fénye beragyogja a lelkeket a világ összes nemzetében!

51. A TIZENEGYEDIK ALAPELV – A SZENTLÉLEK HATALMA

*4 Avenue de Camoëns, Párizs,
November 18-a*

1. Bahá'u'lláh tanításában írva vagyon: „Egyedül a Szentlélek hatalma által képes az ember fejlődni, mert saját ereje korlátozott, az Isteni Hatalom pedig határtalan.” A történelem tanulmányozása arra a következtetésre vezet bennünket, hogy minden igazán nagy ember, az emberiség jótévedői, akik arra indították az embereket, hogy szeressék azt, ami helyes, s gyűljék azt, ami helytelen, és akik valódi fejlődést idéztek elő, egytől egyig mind a Szentlélek hatalma által kapták az ihletet.

2. Isten Prófétái nem mind tanultak a művelt filozófia iskoláiban; valójában gyakran szerény származású emberek voltak, látszatra tudatlanok és a világ szemében jelentéktelen ismeretlenek; olykor még az írás-olvasás tudásának is híján voltak.

3. Az, ami őket nagyra tette, és az emberek fölé emelte, s amely által képesek voltak az igazság Tanítóivá válni, a Szentlélek ereje volt. Az emberiségre gyakorolt hatásuk ennek a rendkívüli erejű sugalmazásnak a jóvoltából nagymértékű és mélyreható volt.

4. Még a legbölcsebb filozófusok hatása is viszonylag jelentéktelen volt e nélkül az Isteni Szellem nélkül, bármilyen széleskörű is volt a műveltségük és elmélyült a tudásuk.

5. A rendkívüli szellemiségek, mint például Platón, Arisztotelész, Plinius és Szókratész, nem hatottak olyan mértékben az emberekre, hogy azok készek legyenek életüket áldozni a tanításaikért; míg ez a néhány egyszerű ember oly erővel bírt az emberiségre, hogy ezek lettek önként vértanúvá, hogy szavaiknak érvényt szerezzenek; mert ezeket a szavakat maga Isten Szent Lelke ihlette! Júda és Izrael prófétái, Éliás, Jeremiás, Ézsaiás és Ezékiel alacsony származású emberek voltak, ahogyan Jézus Krisztus apostolai is.

6. Péter, az apostolok vezetője, mindig hét részre osztotta a halfogását, és miután minden nap egy részt felhasznált és elérkezett a hetedik porcióhoz, tudta, hogy eljött a Szombat napja. Gondoljatok bele ebbe, és aztán idézzétek fel magatokban azt, hogy később milyen rangra emelkedett;

hogy milyen dicsőségre jutott, mert a Szentlélek hatalmas tetteket hajtott végre általa.

7. Tudjuk, hogy a Szentlélek az energiát adó tényező az ember életében. Az, aki megkapja ezt az erőt, képes hatással lenni mindenkire, akivel kapcsolatba kerül.

8. E nélkül a Szellem nélkül a leghatalmasabb filozófusok is erőtlenek, lelkük élettelen és szívük halott! Hacsak a Szentlélek át nem hatja lelküket, nem tudnak jó munkát végezni. Egyetlen filozófiai rendszer sem volt képes arra, hogy jobbra tegye az emberek viselkedését és szokásait. A művelt filozófusok, akiket az Isteni Szellem nem világosított meg, gyakran alacsony szintű erkölcsiséget képviseltek; tetteikben nem nyilvánították meg gyönyörű kifejezéseik valóságát.

A szellemi filozófusok és a többi gondolkodó közötti különbség életükben mutatkozik meg. A Szellemi Tanító azáltal mutatja meg a hitét önnön tanításaiban, hogy Ő maga úgy *él*, amit másoknak tanácsol.

9. Egy olyan ember, aki egyszerű és tanulatlan, de eltölti a Szentlélek, sokkal nagyobb erővel bír, mint a legtöbb nemesi származású, elmélyült tudós ugyanezen sugalmazás nélkül. Az, akit az Isteni Szellem lát el tudással, idővel másokat is elvezethet arra, hogy befogadják ugyanezt a Szellemet.

10. Imádkozom értetek, hogy nyerjete tudást az Isteni Szellem élő erejétől, hogy mások tanításának eszközeivé válhassatok! Egy szellemi ember élete és erkölce már önmagában nevelő hatása az őt ismerő emberek számára.

11. Ne saját korlátaitokra gondoljatok, foglalkozatok kizárólag a Dicsőség Birodalmának bőségével! Vegyétek csak fontolóra Jézus Krisztus hatását az Ő apostolaira, majd pedig gondoljatok arra, hogy milyen befolyással voltak ők a világra! Ezek az egyszerű emberek a Szentlélek ereje által képessé váltak az örömhír átadására!

12. Részesüljetek hát mind Isteni Segítségben! Nincs képesség, mely korlátozott volna, ha Isten Szelleme vezérli!

13. A Föld önmagában nem rendelkezik az élet minőségével, puszta és száraz marad, amíg a Nap és az eső termékenyvé nem teszik; mégsem kell siránkoznia saját korlátozottsága felett.

14. Adassék nektek élet! Az Isteni Kegyelem esői és az Igazság Napcsillagának melege tegyék kerteteket termékenyvé, hogy megannyi különleges illatú, kedves és gyönyörű virág nyíljon bennük bőséggel! Fordítsátok el arcotokat saját véges énetekre való figyelmezéstől, és szegezzétek tekinteteket az Örökkévaló Ragyogására; és akkor fog majd lelketek teljes mértékben részesülni a Lélek Isteni Erejéből és a Végtelen Bőség Áldásaiból!

15. Ha ily módon mindig készek álltok, akkor az emberi világ számára lobogó lánggá, vezérlő csillaggá és gyümölcsöző fává váltok majd, sötétségét és szomorúságát fényé és örömmé változtatva a Kegyelem Napcsillagának ragyogása és az Örömhír végtelen áldásai által.

16. Ez a Szentlélek hatalmának jelentése. Imádkozom, hogy az bőségesen áradjon reátok!

52. EME HATALMAS ÉS DICSŐSÉGES ÜGY

*4 Avenue de Camoëns, Párizs,
November 28-a*

1. Ezeken a találkozókön, melyeken összegyűltünk és beszélgettünk, mindannyian megismerkedtetek ennek a Törvénykorszaknak az alapelveivel, és a *tények valóságával*. Nektek megadatott, hogy megismerjétek ezeket a dolgokat, de nagyon sokan vannak, akik még mindig felvilágosulatlanok és a babonákba süllyedve élnek. Alig hallottak még erről a hatalmas és dicsőséges Ügyről, és meglévő tudásuk is főleg hallomáson alapszik. Ó, jaj! E szegény lelkek tudása nem az igazságra épül, hitük pedig nem Bahá'u'lláh tanításán alapul! Bizonyosan van valamennyi igazság abban, amit hallottak, információik azonban legnagyobbbrészt pontatlanok.

2. Isten áldott Ügyének valódi alapelvei az a tizenegy szabály, melyet én átadtam nektek, és melyeket gondosan egyenként kifejtettem számotokra.

3. Törekedjetez arra, hogy mindig Bahá'u'lláh tanításainak és törvényeinek közvetlenül engedelmeskedve éljetez és cselekedjetez, hogy mindenki láthassa éltetez összes cselekedetében, hogy szavaitokban és tetteitezben egyaránt az Áldott Tökéletesség követői vagytok!

4. Tegyetek erőfeszítést azért, hogy ez a dicsőséges tanítás mindenhová eljusson a bolygón, és hogy a szellemisség áthassa az emberek szívét!

5. A Szentlélek lehelete megerősít majd bennetez, és bár sokan fognak felkelni ellenetez, nem győznek le titezket!

6. Amikor az Úr Jézus Krisztust töviskoszorúval megkoronázták, akkor Ő tudta, hogy a világ minden diadémja a lába előtt hever. Minden világi korona, bármilyen tündöklő, nagy hatalmat sugárzó és dicsőséges volt, imádattal meghajolt a töviskoszorú előtt! Ennek biztos tudatában és tudásával beszélt Ő, amikor azt mondotta: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.”¹⁶

¹⁶ Máté 28:18

7. Én pedig most azt mondom néktek, hogy őrizzétek meg ezt a szívetekben és tartsátok meg elmétekben! Bizony, fényetek az egész világot be fogja ragyogni, szellemiségetek pedig hatással lesz a dolgok legbensőbb lényegére. Valóban a bolygó lángoló fáklyáivá váltok majd. Ne féljete és ne aggodalmaskodjatok, mert fényetek áthatol majd a legsűrűbb sötétségen is! Ez Isten ígérete, melyet néktek átadok. Emelkedjete fel, és szolgáljátok Isten Hatalmát!

53. AZ UTOLSÓ TALÁLKOZÓ

*15 Rue Greuze, Párizs,
December 1-e*

1. Amikor első alkalommal megérkeztem Párizsba nem is olyan régen, nagy érdeklődéssel néztem körül, és gondolatban ezt a gyönyörű várost egy hatalmas kerthez hasonlítottam.

2. Szeretetteljes gondossággal és nagy odafigyeléssel vizsgáltam meg a talajt, és úgy találtam, hogy nagyon jó, és tele van az állhatatosság és a szilárd hit lehetőségével, mert Isten szeretetének magva elvetetett benne.

3. A Mennyei Kegyelem Fellegeiből záporozott rá az eső, és az Igazság Napcsillaga lágyan melengette a zsenge magvakat, és mára tanúi lehetünk annak, hogy megszületik bennetek a hit. A földre vetett mag elkezdett kihajtani, és napról napra látjátok majd növekedését. Bahá'u'lláh Királyságának bőséges ajándékai valóban csodálatos termést fognak hozni!

4. Íme, szívmengető örömhírt hozok számotokra! Párizs a rózsák kertje lesz! Mindenféle gyönyörű virág szökken majd szárba és nyitja bimbóit ebben a kertben, illatuk és szépségük híre az összes földet bejárja majd. Amikor a jövő Párizsára gondolok, akkor szinte mintha látnám, ahogyan a Szentlélek fényében fürdik! Valóban, közeleg a nap, melyen Párizs rátalál majd igaz világosságára, s Isten Jósága és Kegyelme minden élő teremtmény számára láthatóvá lesz.

5. Ne engedjétek elméteknek, hogy túlzottan csüngjön a jelenen, hanem a hit tekintetével nézzetek a jövőbe, mert valóban Isten Szelleme munkálkodik közöttetek!

6. Néhány héttel ezelőtti érkezésem óta figyelemmel kísérem a szellemiség növekedését. Kezdetben csupán néhány lélek jött hozzám, keresve a Fényt, azonban rövid itt-tartózkodásom alatt e lelkek száma nőtt és megkétszereződött. Ez a jövő ígérete!

7. Amikor Krisztust megfeszítették, és elhagyta ezt a világot, csupán tizenegy tanítványa és nagyon kevés követője volt, de mivel Ő az igazság Ügyét szolgálta, láthatjátok ma élete munkáját! Fénye beragyogta a világot, és életet adott a holt emberiségnek. Mennybemenetelét követően Ügye

lassanként növekedett, követőinek lelke egyre fényesebbé vált, szent életük fennkölt illata pedig minden irányba szétterjedt.

8. Istennek hála, napjainkban hasonló helyzet bontakozik ki Párizsban. Számos lélek fordul Isten Királysága felé, kiket az egység, a szeretet és az igazság vonz.

9. Munkálkodjatok hát úgy, hogy Abhá jósága és kegyelme egész Párizst beborítsa! A Szentlélek Lehelete majd segítségetekre lesz, a Királyság Égi Fénye beragyogja szíveteket, és Isten áldott angyalai hoznak nektek erőt és támogatást a Mennyekből. Aztán pedig adjatok hálát Istennek teljes szívetekből, hogy elnyertétek ezt a legfőbb adományt. A világ nagy része álomba merül, ti azonban felébredtetek. Sokan vakok, ti azonban láttok!

10. Meghallottátok a Királyság hívását. Dicsőség Istennek, hogy újjászülettetek, Isten szeretetének tüze megkeresztelt titeket; megmerítkeztetek az Élet Vizének Óceánjában, és a Szeretet Szelleme új erővel töltött el benneteket!

11. Legyetek hálásak Istennek, hogy ilyen kegyben részesültetek, és soha ne kételkedjete az Ő jóságában és szerető kedvességében, és soha el nem múló bizonyossággal higgyetek a Királyság Bőséges Adományaiban! Egyesüljete testvéri szeretetben, készen arra, hogy életeteket adjátok egymásért, és nem csupán azokért, akik kedvesek számotokra, hanem az egész emberiségért! Tekintséte az egész emberi fajt egyetlen családnak, akik mind Isten gyermekei; és ha így cselekedte, nem láttok majd különbséget közöttük!

12. Az emberiség egy fához hasonlatos. Ennek a fának vannak ágai, levelei, rügyei és gyümölcsei. Gondoljatek úgy minden emberre, mint ennek a fának a virágaira, leveleire és rügyeire, és próbáljatek mindőjüket segíteni abban, hogy felismerjék Isten áldásait, és hogy örvendezzenek azoknak! Isten nem feledkezik meg senkiről; Ő mindenkit szeret.

13. Az egyetlen különbség, ami az emberek között fennáll, hogy a fejlődés eltérő szintjein vannak. Vannak, akik tökéletlenek – őket segíteni kell, hogy tökéletesedjenek. Vannak, akik alszanak – őket fel kell ébreszteni; vannak, akik közönyösek – őket fel kell rázni; mégis mindenki, egytől egyig Isten gyermeke. Szeresséte őket mind teljes szívetekből; senki sem idegen a másik számára, hanem mindenki barát. Ma este búcsút inteni

jöttem – de tartásotok azt észben, hogy még ha testünk távol is kerül egymástól, lélekben mindig együtt leszünk.

14. Egytől egyig mindannyiótokat a szívemben őrizlek, senkit nem felejték el közületek – és remélem, hogy egyikőtök sem fog elfelejteni engem.

15. Én keleten, ti pedig nyugaton - törekedjünk arra szívvel-lélekkel, hogy a világban egység lakozzék, hogy az összes nép egy néppé váljék, és hogy a Föld egész felszíne olyan legyen, mint egy ország – mert az Igazság Napcsillaga egyaránt ragyog mindenkire.

16. Isten minden Prófétája ezen egy hatalmas cél iránti szeretetből jött el.

17. Nézzétek, hogy Ábrahám miként törekedett hitet és szeretetet hozni az emberek közé; s Mózes hogyan próbálta egyesíteni a népet erős törvényekkel; hogyan szenvedett az Úr Jézus Krisztus kereszthalált, hogy a szeretet és az igazság fényét elhozza egy elsötétült világba; hogy Mohamed miként igyekezett egységet és békét teremteni a különböző, körülötte élő civilizálatlan törzsek között. És végezetül Bahá'u'lláh negyven évet szenvedett ugyanezért az ügyért – azért az egyetlen nemes célért, hogy az emberek gyermekei között a szeretetet terjessze, a világ békéjéért és egységéért pedig a Báb adta életét.

18. Törekedjétek hát követni eme Isteni Lények példáját, igyatok az Ő forrásukból, világossítson meg benneteket az Ő fényük, és legyetek a világ számára Isten Szeretetének és Kegyelmének jelképei! Legyetek a világnak a kegyelem fellegei és esői, és az igazság napcsillagai; legyetek olyanok, mint egy mennyei sereg, és bizonytal meghódítjátok majd a szívek városát!

19. Legyetek hálásak Istennek, hogy Bahá'u'lláh szilárd és erős alapot adott nekünk! Nem hagyott helyet szívünkben a szomorúságnak, és az Ő szent tollának írásai az egész világ számára vigasztalást nyújtanak. Ővéi voltak az igazságnak szavai, és bármi, ami ellenkezik az Ő tanításával, hamis. Minden munkájának fő célja az volt, hogy megszüntesse a megosztottságot.

20. Bahá'u'lláh testámentuma a Jóságnak Zápóra, az Igazság Napcsillaga, az Élet Vize, a Szentlélek. Nyissátok meg hát szíveteket, hogy

befogadjátok az Ő Szépségének teljes erejét, és én imádkozni fogok értetek, hogy ez az öröm megadasson néktek!

21. Most pedig elköszönök tőletek.

22. Azonban csak a külső énetektől búcsúzom; és nem a lelketektől, mert lelkeink örökké együtt vannak.

23. Ne búsuljatok, és legyetek biztosak abban, hogy éjjel és nappal mindig az Abhá Királyság felé fogok fordulni értetek esdekelve, hogy nap mint nap egyre jobba és szentebbé váljatok, hogy közelebb kerüljete Istenhez, és hogy az Ő Szeretetének ragyogása mind jobban megvilágítson benneteket!

HARMADIK RÉSZ

54. 'ABDU'L-BAHÁ ELŐADÁSA A BARÁTOK TALÁLKOZÓHELYÉN

*St. Martin's Lane, London, W.C.
1913. január 12-e, vasárnap*

1. Mintegy ezer esztendővel ezelőtt Perzsiában megalakult a Barátok Társasága, akik a Mindenhatóval való csendes egyesülésre gyűltek össze.

2. Az Isteni bölcséletet két részre osztották: az egyik fajta tudás az, melyet előadásokon, iskolákban és egyetemeken való tanulással lehet megszerezni. A másik fajta tudás a Megvilágosodottaké vagy a belső fény követőié. E tudás átadását csendben végezték. Ezek az emberek meditáltak, arcukat a Fény Forrása felé fordították, és e központi fényt szívükbe engedve elmélkedtek a Királyság misztériumain. A megvilágosodás eme képességével minden Mennyei kérdést meg tudtak válaszolni.

3. A Barátok Társasága jelentősen növekedett Perzsiában, és a mai napig léteznek köreik. Sok könyvet és levelet írtak vezetőik. Amikor találkozóhelyeiken összegyűlnek, csendes ülnek és elmélkednek; vezetőjük egy bizonyos felvetéssel indít, és azt mondja: „Meditáljatok ezen a kérdésen!” Ekkor, minden mástól megszabadítva elméjüket, az egybegyűltek csak ülnek és elmélkednek, és hamarosan megnyilatkozik előttük a válasz. Számos nehezen érthető mennyei kérdést oldanak meg az ilyen megvilágosodás által.

4. A Valóság Napcsillagának az emberek elméjére vetülő sugaraiból kibontakozó néhány nagy kérdés a következő: az ember lelkének valósága; a lélek születése és annak ezen világból az Isten világába való születése; a lélek belső életének kérdése, illetve az, hogy milyen sors vár rá, miután elhagyta a testet.

5. A kor tudományos kérdésein is elmélkednek, melyeket hasonlóképpen válaszolnak meg.

6. Ezek az emberek, akiket a „belső fény követőinek” hívnak, a képesség legmagasabb szintjeire jutnak el, és teljes mértékben megszabadulnak az elvakult dogmáktól és utánzástól. Az emberek megbíznak az ő kijelentéseikben: mert ők saját maguktól – önmagukban – megfejtenek minden misztériumot.

7. Ha válaszra lenek a belső fény segítségével, akkor elfogadják azt, és a utána kihirdetik: máskülönben vak utánzásnak tartanák a dolgot. Egészen odáig elmennek, hogy az Istenség, az Isteni kinyilatkoztatás, valamint az Isten ebben a világban való megnyilvánulásának lényegi természetén elmélkednek. Minden vallási és a tudományos kérdést a szellem ereje által válaszolnak meg.

8. Bahá'u'lláh azt mondja, hogy minden jelenségnek van egy (Istentől való) jele: az értelem jele az elmélkedés, és az elmélkedés jele a csend, mert lehetetlen egy embernek egyszerre két dolgot csinálnia – nem tud beszélni és meditálni egyazon időben.

9. Az egy alapigazság, hogy miközben meditálsz, saját lelkeddel beszélgetsz. Abban a tudatállapotban felteszel bizonyos kérdéseket a lelkednek, az pedig válaszol neked: feldereng a fény és a valóság feltárul.

10. A meditáció eme képességének hiányában nem nevezhető egyetlen lény sem „embernek”; nélküle ugyanis csupán egy állat lenne, méghozzá alantasabb a vadaknál.

11. A meditáció képességén keresztül az ember eléri az örök életet; általa fogadja be a Szentlélek lehetétét – a Szellem adománya az elmélkedésben és a meditációban adatik meg.

12. Az ember szelleme maga is tudást és erőt nyer a meditáció során; általa oly dolgok mutatkoznak meg számára, melyekről ember nem tudott azelőtt. Általa kap Isteni sugalmazást és részesül mennyei eledelben.

13. A meditáció az a kulcs, amely megnyitja a misztériumok kapuját. Ezen állapotban az ember elvonatkoztat önmagától: visszahúzódik minden külső dologtól; és ebben az egyéni lelkiállapotban elmerül a szellemi élet óceánjában és felfedheti az önmagukban lévő dolgok titkait. Ennek szemléltetéséhez gondolatok úgy az emberre, mint akinek kétféle látása van; amikor a belső látás képességét használja, akkor a külső látás képessége nem működik.

14. A meditáció képessége szabaddá teszi az embert állati természetétől, megmutatja a dolgok valóságát, és kapcsolatba hozza az embert Istennel.

15. Ez a képesség hozza elő a láthatatlan síkból a tudományokat és a művészeteket. A meditációs képességen keresztül válnak lehetővé a találmányok, és óriási vállalkozások valósulnak meg; általa a kormányzás is zökkenőmentes. Ezen képesség által lép be az ember a Mennyei Királyságba.

16. Mindazonáltal vannak olyan gondolatok, melyek az ember számára haszontalanok; olyanok, mint a hullámok, melyek minden eredmény nélkül vonulnak a tengeren. Ha azonban a meditáció képességét elárasztja a belső fény, valamint isteni tulajdonságok jellemzik, akkor a kívánatos eredmények bizonyosak.

15. A meditáció képessége a tükörhöz hasonlatos; hogyha földi tárgyakat helyeztek elébe, akkor azokat fogja visszatükrözni. Ha tehát az ember lelke világi dolgokon elmélkedik, akkor ezekről fog tudomást szerezni.

16. Ha viszont lelkek tükrét a mennyek felé fordítjátok, akkor szívetekben az égbolt csillagainak fénye és a Valóság Napcsillagának sugarai fognak tükröződni, és megszerzitek majd a Királyság erényeit.

17. Fordítsuk hát ezt a képességet mindig a megfelelő irányba – tehát a mennyei Nap, és nem pedig a földi dolgok felé, hogy felfedezzük a Királyság titkait, és hogy megérthessük a Biblia szimbolikus képeit, valamint a lélek misztériumait!

18. Váljunk valóban a mennyei valóságok felé fordított tükörré, mely olyan tiszta, hogy az ég csillagai fénylenek benne!

55. AZ IMA

97 Cadogan Gardens, London,
1912.december 26-a

1. „Az ima formája a cselekvés legyen?”

'Abdu'l-Bahá: „Igen: a Bahá'í Ügyben a művészetek, a tudományok és minden szakma művelése imádságnak számít. Az az ember, aki egy darabka jegyzetlapot készít legjobb képessége szerint, lelkiismeretesen, minden erejét annak tökéletesítésére fordítva, Istent dicsóíti. Röviden, minden erőfeszítés és igyekezet, melyet az ember teljes szívéből valósít meg, imádság, amennyiben a legmagasztosabb indítékok mozgatják, és az a szándék, hogy szolgálja az emberiséget. Az imádság ez: szolgálni az embereket és gondoskodni a szükségleteikről. A szolgálat imádság. Az orvos, aki ellátja a betegeket, méghozzá gyengéden, gondosan, előítéllettől mentesen, képviselve az emberi faj összetartásába vetett hitet, szintén Istent dicsóíti.”

2. „Mi életünk célja?”

'Abdu'l-Bahá: „Az, hogy erényekre tegyünk szert. A földből származunk; vajon miért jutottunk az ásványi létezésből a növényvilágba – s a növényi létezésből az állatvilágba? Azért, hogy mindezen világokban elérjük a tökéletességet, hogy az ásványi anyagok legjobb tulajdonságait hordozzuk, hogy megszerezzük a növekedés képességét, ahogy az a növényekben van jelen, hogy felruháztassunk az állatok ösztöneivel és birtokoljuk a látás, a hallás, a szaglás, a tapintás és az ízlelés képességét, mígnem az állatvilágból kilépve az emberiség világába érkezünk, és megkapjuk az értelem adományát, a felfedezés képességét és a lélek erejét.”

56. A GONOSZ

„*Mi a gonosz?*”

'Abdu'l-Bahá: „A gonosz a tökéletlenség. A bűn nem más, mint az, hogy az ember alantasabb természetének állapotában van, mert a természetben megvannak mindazok a hiányosságok, mint az igazságtalanság, a zsarnokság, a gyűlölet, az ellenségesség és a viszály: ezek a természet alacsonyabb vetületének jellemzői. Ezek a világ bűnei, annak a fának gyümölcsei, melyről Ádám evett. A nevelés által meg kell szabadulnunk ezen tökéletlenségektől. Isten Prófétái azért küldettek és a Szent Könyvek azért íródtak, hogy az ember szabad legyen. Ahogyan a tökéletlenség ezen világába földi anyja méhéből világra jön az ember, úgy születik meg a lélek világában a szellemi nevelés által. Amikor az ember megszületik a jelenségek eme világába, rátalál a világmindenségre; és amikor ezen világból a lélek világába születik, a Királyságra lel.”

57. A LÉLEK FEJLŐDÉSE

1. *„A lélek a bánaton vagy az örömben keresztül fejlődik inkább ebben a világban?”*

‘Abdu’l-Bahá: „Az ember elméje és lelke akkor fejlődik, amikor próbára tétetik a szenvedés által. A talajt minél mélyebben felszántják, annál jobban fog növekedni a mag, és annál jobb lesz a termés. Ahogyan az eke mélyen felszántja a földet, megtisztítva azt a gyomoktól és a gazoktól, úgy szabadítja meg a szenvedés és a megpróbáltatás az embert az evilági élet jelentéktelen dolgaitól, amíg el nem érkezik a tökéletes elengedés állapotába. Ennél fogva a világhoz való hozzáállását a mennyei boldogság fogja jellemezni. Az ember úgymond éretlen: a szenvedés tűzének forrósága érleli meg. Tekintsetek csak vissza az elmúlt korszakokba, és meglátjátok majd, hogy a legnagyobb emberek szenvedtek a legtöbbet!”

2. *„Az, aki a szenvedésen keresztül elérte a fejlődést, kell-e tartson a boldogságtól?”*

‘Abdu’l-Bahá: „A szenvedésen keresztül eléri az örökkévaló boldogságot, melyet senki és semmi nem vehet már el tőle. Krisztus apostolai szenvedtek, és elérték az örökkévaló boldogságot.”

3. *„Tehát lehetetlen elérni a boldogságot szenvedés nélkül?”*

‘Abdu’l-Bahá: „Ahhoz, hogy elérjük az örökkévaló boldogságot, szenvednünk kell. Az, aki elérte az önfeláldozás állapotát, igaz örömet nyer. A mulandó öröm megszűnik.”

4. *„Képes-e egy eltávozott lélek beszélni valakivel, aki még mindig él?”*

‘Abdu’l-Bahá: „Lehetséges a beszélgetés, de nem olyan módon, ahogyan mi beszélgetünk. Nem fér kétség ahhoz, hogy a magasabb világok erői hatnak a mi létsímkunk erőire. Az ember szíve nyitott a sugalmazásra; ez a szellemi érintkezés. Úgy, ahogyan egy álomban valaki képes barátjával beszélni, miközben szája nem mozdul, ugyanúgy történik ez a lélek társalgásában is. Az ember beszélgetést folytathat belső énjével, feltéve a kérdést: „Vajon megtegyem ezt? Ajánlatos lenne számomra elvégezni ezt a munkát?” A magasabb rendű énünkkel való beszélgetés is ilyen.

58. A SZERETET NÉGY FORMÁJA

*97 Cadogan Gardens, London,
1913. január 4-e, szombat*

1. Micsoda ereje van a szeretetnek! Minden létező erő közül a szeretet a legcsodálatosabb és a leghatalmasabb.

2. A szeretet életet ad az életteleneknek. A szeretet lángot gyújt abban a szívben, mely kihűlt. A szeretet reményt ad a reményteleneknek, és felvidítja a bánatosok szívét.

3. A létezés világában valóban nincs nagyobb erő, mint a szeretet ereje. Amikor az ember szíve a szeretet lángjától ragyog, akkor kész mindent feláldozni – még az életét is. Az Evangélium azt írja, hogy Isten maga a szeretet.

4. Négyféle szeretet van. Az első az, amely Istentől árad az ember felé; ez a kimeríthetetlen kegyelemből, a kiáradó Isteni fényből és a mennyei megvilágosodásból áll. Ezen a szereteten keresztül nyer a létezés világa életet. Ezen a szereteten keresztül kapja meg az ember a testi létezés adományát, mígnem a Szentlélek lehelete – ugyanezen szeretet – által eléri az örök életet és az Élő Isten képmásává válik. Ez a szeretet a forrása minden szeretetnek a teremtés világában.

5. A második az a szeretet, amely az embertől Isten felé árad. Ez a hit, az Istenihez való vonzódás, az elragadtatás, a fejlődés, a belépés a Mennyei Királyságba, részesülve Isten Bőséges Adományaiban, valamint a Királyság fényei által való megvilágosodás. Ez a szeretet a forrása minden jótékonyagnak; ez a szeretet okozza azt, hogy az emberek szíve a Valóság Napcsillagának sugarait tükrözi vissza.

6. A harmadik Isten szeretete saját Énje, avagy Önmaga iránt. Ez az Ő Szépségének átlényegülése, megdicsőülése, Önmaga visszatükröződése Saját Teremtésének tükrében. Ez a szeretet valósága, a Legősibb Szeretet, az Örökkévaló Szeretet. Ennek a Szeretetnek egy sugara által létezik minden más szeretet.

7. A negyedik az a szeretet, amit ember ember iránt érez. Azt a szeretetet, amely a hívők szívei között létezik, a lelkek egységének eszménye ihleti. Ez a szeretet Isten megismerésén keresztül érhető el, mely

által az emberek meglátják az Isteni Szeretetet a szívben tükröződni. Mindenki Isten Szépségének visszatükröződését látja a másik lelkében, és megtalálva a hasonlóságnak ezt a pontját, a szeretet által vonzódnak egymáshoz. Ez a szeretet az összes embert egyetlen tenger hullámaivá teszi, egyetlen égbolt megannyi csillagává, és egyetlen fa gyümölcseivé. Ez a szeretet az igaz egyetértés megvalósítását és a valódi egység megalapozását fogja elhozni.

8. Az a szeretet azonban, amely barátok között létezik, nem (igazi) szeretet, ugyanis az esetlegesen változó; ez tehát pusztá rajongás. Ahogyan a szél fúj, a zsenge fa hajladozik. Ha keletről fúj a szél, a fa nyugat felé hajlik, ha pedig a szél nyugatira megfordul, akkor a fa kelet felé hajlik. Ez a fajta szeretet az élet esetleges körülményeiből adódik. Ez nem szeretet, hanem csupán ismeretség; és mint olyan, változékony.

9. Két lelket ma látszólag szoros barátságban látsz egymással; holnap azonban ez az egész talán megváltozik. Tegnap még készen voltak életüket adni egymásért, mára azonban kerülnek egymás társaságát! Ez nem szeretet; hanem a szív hajladozása az élet esetlegességei szerint. Amikor elmúlik az, ami ezt a „szeretetet” életre keltette, a szeretet is elmúlik; valójában ez nem a szeretet.

10. A szeretetnek csak az a négy formája van, amelyet kifejtettem. (a) Az Isten szeretete Önmaga iránt. Krisztus azt mondta, Isten maga a Szeretet. (b) Isten Szeretete az Ő gyermekei iránt – az Ő szolgálói iránt. (c) Az ember szeretete Isten iránt és (d) az embernek az ember iránti szeretete. A szeretetnek e négy formája Istentől ered. Ezek a Valóság Napcsillagának fénysugarai; a Szentlélek Leheletei; a Valóság Jelei.

59. 'ABDU'L-BAHÁ ÁLTAL KINYILATKOZTATOTT TÁBLA

1913. augusztus 28-a

1. Ó, szeretett leányom!

2. Ékesen szóló és magával ragadó leveled egy kertben olvastam nagy figyelemmel, egy fa hús árnyékában, miközben gyengéd szellő lengedezett. A fizikai környezet gyönyörűsége tárult a szemem elé, leveled pedig a szellemi öröm forrásává vált. Bizony mondom, nem is levél volt az, hanem inkább egy jácintokkal és más virágokkal díszes rózsakert!

3. A paradicsom édes illata áradt belőle, és az Isteni Szeretet szellője fűjt szavaid rózsái közül.

4. Mivel nem áll rendelkezésemre túl sok idő, így röviden bizonyítva, de átfogóan válaszolok neked az alábbiakban:

5. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának eme korszakában a nők fej-fej mellett haladnak a férfakkal. Semmiben sem maradnak le mögöttük. Egyenlő mértékben illetik meg a jogok őket a férfakkal. Bekerülnek majd a politika minden közigazgatási területére. Mindenben olyan szintet fognak elérni, amelyet az emberi világ legmagasabb állásának fognak tekinteni, és minden ügyben részt fognak venni. Efelől legyetek bizonyosak! Ne a jelen körülményeire tekintsetek; a nem túl távoli jövőben ugyanis a nők világa mindenekfelett tündöklővé és dicsőségessé válik majd, *mert ez maga Őszentsége Bahá'u'lláh akarata!* A szavazati jog a választásokkor elidegeníthetetlenül megilleti a nőket, és az, hogy a nők az emberi tevékenységek minden területére bekerülnek, megcáfolhatatlan és vitathatatlan tény. Ezt egyetlen lélek sem tudja hátráltatni vagy megakadályozni.

6. Vannak azonban olyan dolgok, amelyekben a részvétel nem méltó a nőkhöz. Például, amikor a közösség erőteljes védelmi intézkedéseket tesz az ellenség támadása idején, a nők fel vannak mentve a katonai szolgálat alól. Előfordulhat, hogy harcias és vad törzsek ádáz módon megtámadnak egy államot azzal a szándékkal, hogy annak minden tagját lemészárolják. Ilyen körülmények között a védelem szükséges, azonban a férfiak kötelessége az, hogy megszervezzék és végrehajtsák ezeket a védelmi intézkedéseket, nem pedig a nőké – az ő szívük ugyanis gyengéd, és nem tudják elviselni a

vérontás borzalmának látványát még akkor sem, ha az önvédelemből történik. Ilyen és ehhez hasonló feladatok alól a nők mentesülnek.

7. Az Igazságosság Egyetemes Házának tagságát illetően Bahá'u'lláh a férfiakat szólítja meg. Azt mondja, „Ó, ti az Igazságosság Házának férfiai!”

8. Amikor azonban az Igazságosság Háza tagjainak megválasztására kerül a sor, a jog, mely a nőket megilleti szavazásuk és véleménynyilvánításuk kapcsán, vitathatatlan. Amikor a nők elérik a fejlettség legmagasabb fokát, akkor a kor és a hely kívánalmai szerint, nagyszerű képességeiknek megfelelően, rendkívüli előjogokhoz fognak jutni. Bízhatok ezekben a kijelentésekben! Őszentsége Bahá'u'lláh nagymértékben megerősítette a nők ügyét, és a nők jogai és kiváltságai 'Abdu'l-Bahá legfontosabb alapelvei közé tartoznak. Legyetek biztosak! Hamar eljő a nap, amikor a férfiak ekképp szólítják majd meg a nőket: *„Áldottak vagytok! Áldottak vagytok! Bizony minden adományra méltóak vagytok! Bizony, érdemesek vagytok arra, hogy homlokotokat az örökkévaló dicsőség koronája ékesítse, mert a tudományokban és a művészetekben, erényekben és tökéletességben mind egyenlővé váltok a férfiakkal, szívetek gyengédségét, irgalmatok és együttérzések bőségét tekintve pedig felettünk álltok!”*

FÜLSZÖVEG A HÁTSÓ BORÍTÓN:

„Örültek-e, hogy ily vendéget fogadhattok, aki börtönéből szabadulva a dicsőséges Üzenetet hozza el nektek? Ő, aki maga soha nem gondolta volna, hogy ilyen találkozás megtörténhet! Most Isten Kegyeleméből, az Ő csodálatos Hatalma által, én, akit örökös rabságra ítélték egy messzi keleti városban, most itt vagyok Párizsban és veletek beszélgetek!

‘Abdu’l-Bahá

Egy életen át tartó keserves üldöztetés után ‘Abdu’l-Bahá, Bahá’u’lláh (a bahá’i hit alapítója) fia, nagyszabású utazásra vállalkozott a Nyugaton. Kilenc hetet töltött Párizsban 1911-ben, ahol a béke prófétájaként üdvözölték, aki a remény és a megbékélés üzenetét hozta egy olyan világba, mely hamarosan belesodródott a „minden háborúnak véget vető nagy háborúba”.

Beszédeiben ‘Abdu’l-Bahá előrevetítette a XX. század legnagyobb győzelmeit és csapásait. Profetikus szavai ma még tisztábban szólnak hozzánk. Egy olyan világ vízióját adta nekünk, mely sokféleségében egy egységet alkot, és egységével összhangba kerülve egy új és magasabb szintjét tükrözi az emberi fejlődésnek. Az emberi kiteljesedésnek egy olyan modelljét vázolta fel, amely alátámasztja, hogy mindegyikünk képes változtatni a világon, hogyha közösen teszünk erőfeszítéseket és a Szentlélek hatalmából merítünk. Azt ígérte, hogy bármilyen hosszú és nehéz is a küzdelem, végül az igazságosság, a béke és a biztonság szilárdan megalapíttatik majd, és annak az isteni ihletésű, egész világra kiterjedő civilizációnak fogja az alapját képezni, melynek eljövételét minden nép várja – ami nem más, mint Isten megígért Királysága a Földön.

Az első, 1912-es kiadása óta a *Párizsi beszédeket* számos nyelvre lefordították. Jelentős értékét az adja, hogy közérthetően mutatja be az olyan bahá’i tanításokat, mint az igazság egyéni keresésének fontossága, a tudomány és a vallás közötti összhang, az előítéletek eltörlése, minden nép egysége és a nemek egyenlősége, s talán ami a legfontosabb, annak szükségessége, hogy a vallás a szeretet és a vonzódás forrása legyen. ‘Abdu’l-Bahá páratlanul mély meglátása az emberi állapotot illetően, az együtt érző tanácsai, önfeláldozása és mély alázata még sokáig az útmutatás és a bátorítás gazdag forrását jelentik majd.

Képaláírások:

Borítókép: *Párizsi beszédék / 'Abdu'l-Bahá előadásai 1911-ből*

Portrékép: *'Abdu'l-Bahá (1844-1921), egy párizsi műteremben készült korabeli fénykép*

15. oldal: *4 avenue de Camoëns az Eiffel-torony árnyékában.*

16. oldal: *4 avenue de Camoëns, ahol 'Abdu'l-Bahá ideje legnagyobb részét töltötte Párizsban*

53. oldal: *30 rue Sait-Didier, ahol 'Abdu'l-Bahá számos beszédet tartott. A szálloda földszintjén helyezkedett el a találkozók színhelye.*

54. oldal: *Pension Martin, 97 rue Lauriston, ahol 'Abdu'l-Bahá a Naw-Rúzt ünnepelte 1913-ban*

128. oldal: *A Párizsi Teozófiai Társaság, 59 boulevard de la Bourdonnais*

167. oldal: *'Abdu'l-Bahá gyakran sétált ezeken a lépcsőkön az avenue de Camoëns végén.*

168. oldal: *15 rue Greuze, Hippolyte Dreyfus otthona, akit 'Abdu'l-Bahá több alkalommal meglátogatott*